SUSAN MALLERY

En Çok Satan USA TODAY Yazarı

Mükemmel Milyoner

BU DÖNEMİN DİĞER KİTABI
"Kasabadaki Yabancı"
SPECIAL EDITION
"Son Pişmanlık Olmadan"

Bayinizden istemeyi unutmayınız...

Susan Macias Re...
Beyaz Dizi İki Roman Birarada
...ı Eğitim Dan...anlık
...Arda Gedik T...
...: Arda Gedik...
...lar Cad. Uras Apt. No:...
...kiye
...ir Türkçe
...KİP A.Ş.
...Tic. Ltd. Şti.
...k Han No: 11/1
...t A.Ş.
...4 Güneşli/İstanbul

BİRİNCİ BÖLÜM

"Yalvarsam yapar mısın?"

Marina Nelson, Julie'nin dramatik yalvarışlarına güldüğünü göstermemeye çalışıyordu. Tabi ki kardeşine yardım etmeyi kabul edecekti, ama henüz değil. Yirmi dört yıl boyunca ailenin bebeği olduktan sonra, sonunda biraz güç sahibi olmak güzeldi.

"Çok işim var biliyorsun," dedi yavaşça. "Yeni dönemin başlangıcı olduğundan, ders programım çok dolu."

Julie iç çekti. "Evet, ve işin çok önemli. Ama bu da önemli. Önemli olmasa yardım istemezdim. Ben iş seyahatindeyken, işin başında olacak birine ihtiyacım var. Zevklerimiz aynı ve sen düzenlisin. Düşündüm de…" Julie saçlarını kulağının arkasına atıp, üzgün bir bakış attı. "Çok şey mi istiyorum? Evet istiyorum. Bu çok çılgınca. Evlenen benim, sen değil. Hazırlıkları ben yapmalıyım ama bu Çin seyahati hayatımda bir kez karşıma çıkacak bir fırsat. Ryan ve ben altı hafta boyunca birlikte olacağız, evlenmeden ve ebeveyn olmadan önce."

Marina kardeşinin karnına baktı. Julie'nin hamileliği üç ayı geçmişti ama hiç göstermiyordu. Uzun boylu olmanın avantajlarından biriydi bu. Kabarıklığın fark edilmesi uzun zaman alıyordu.

"Hala anlayamıyorum, nasıl oluyor da Çin yolculuğu, mönü ve çiçek seçmekten daha heyecan verici olabilir." Hala gülmemeye çalışıyordu. "Gelinlik seçmekten bahsetmiyorum bile. Ya benim seçtiğim gelinlikten nefret edersen?"

Bedenleri o kadar yakındı ki gelinlik problem olmazdı. Son tadilatlar, düğünden hemen önce, Julie dönünce yapılabilirdi.

"Etmem," diye söz verdi dürüstçe. "Yemin ederim, çok seveceğim. Ayrıca bana resimleri yollayacaksın, değil mi? Öyle konuşmuştuk. Elektronik posta ile gönderirsin, ben de görüşlerimi yazarım." Mavi gözleri büyümüştü. "Marina, lütfen evet de."

Marina derin bir iç çekti. "Hayır, yapamam. Ama sorduğun için teşekkür ederim."

Arkasındaki çiçekli desenli, küçük kanepeye çökerken Julie'nin ağzı açık kalmıştı.

"Çok kötüsün! Bunu saatlerce yaptıracak mısın bana? Neredeyse yalvarıyorum sana."

Marina güldü. "Julie, 'neredeyse' diye bir şey yok. Yalvardın. Sızlandın. Senin adına utandığımı söylemeliyim."

Julie iç çekti. "Yani yapacak mısın?"

"Tabi ki. Sen benim kardeşimsin. Bana sadece bir liste ver, ben her şeyle ilgilenirim."

"Ne kadar yardımcı olduğunu tahmin edemezsin. Hayatım evlilik, seyahat ve yeni ev hazırlıkları arasında bir kabusa döndü."

Ryan'ın Batı Los Angeles'teki evinin çalışma odasında oturuyorlardı. Muhteşem bir manzara vardı ve her şey elektronikti. Ama renk ve ruhtan yoksundu, Julie'nin eklediği birkaç yastık dışında. Burayı daha çok eve benzetmeye çalışmak yerine, ikisinin de beğeneceği yeni bir ev almaya karar vermişlerdi. Marina, ortanca kardeşleri Willow'un, Julie ve Ryan'ın yeni evinde gerekli olan küçük

yenileme işlerini üstleneceğini biliyordu. Bu da düğün hazırlıklarını Marina'ya bırakıyordu.

"Bunu bir antrenman projesi olarak görüyorum," dedi Marina sırıtarak. "Ne isteyip ne istemediğimi görebilirim, buna kalkışmalı mıyım diye bakacağım."

"Oh, lütfen. Sen de evleneceksin," dedi Julie emin bir şekilde. "Doğru erkek dışarılarda bir yerde. Onu bulacaksın."

Marina şu anda aramıyordu, ama bu gerçekleştiği zaman çok güzel olacaktı. Kendisine ruhunu kaybetmeden aşık olabileceği konusunda güvenebileceğini varsayıyordu.

"O zamana kadar bana düğün organizatörü de," dedi Marina. "Şimdi şu hazırladığın liste nerede?"

Julie çantasına uzandı ama sonra hiçbir şey almadan doğruldu. "Sadece bir şey daha var."

"Ve..."

Julie derin bir nefes aldı. "Peki, bu Ryan'ın da düğünü ve bunun çok kız işi olmasından endişeleniyor. O yüzden yapılacak şeylerde oy hakkı olmasını istiyor."

Marina problemi anlayamadı. "İyi. İkiniz ne istediğini konusunu aranızda tartışırsınız ve anlaştığınız sonucu bana mail atarsınız. Benim için fark etmez."

"Um, şey, evet. Ama plan tam olarak bu değil. Ryan bir temsilcisinin önemli kararlar sırasında yanında olmasını istiyor. Yemek, pasta, müzik, dekorasyon ve çiçekler."

"Bir temsilci mi? Annesi gibi mi?"

Marina onunla hiç karşılaşmamıştı. Onun çok sevimli olduğu konusunda endişesi yoktu, ama başka bir görüş işleri çok yavaşlatabilirdi.

Julie gülümsemeye çalıştı ama başarısız oldu. "Aslında, hayır. Daha çok Todd gibi."

"Todd, şu her yerde boy gösteren, zengin ve pislik Üçüncü Todd Aston'daki gibi mi?" Marina inanamamıştı. "Herkes olur ama o..." diye söylendi.

"O Ryan'ın kuzeni ve kardeş gibiler. Bunu biliyorsun. Todd onun sağdıcı ve yardım teklif etmiş. Benden şimdi nefret mi ediyorsun?"

"Hayır, ama etmeliyim." Marina iç çekti. "Todd? Öyk!"

Yaklaşık altı ay önce, üç kız kardeş hayatlarında ilk defa gerçek büyükanneleri ile tanışmışlardı. Büyükanne Ruth, kızların annesi Naomi evden kaçıp evlendiğinden beri, tek kızıyla görüşmemişti.

Şimdi Ruth geri dönmüştü, kızı ve torunlarıyla ilişki kurmak istiyordu. Ayrıca ailesini, ikinci evliliğinden olan yeni ailesiyle birleştirmek için kavurucu bir istek duyuyordu.

Bir akşam yemeğinde, aile geçmişi ile ilgili konuyu açmış, sonra torunlarına içlerinden biri yeğeni Üçüncü Todd Aston ile evlenmeyi kabul ederse hepsine birer milyon dolar vermeyi teklif etmişti.

Julie Ryan'a aşık olmuştu. Willow da Kane Kennison'u bulmuştu. Dalkavuk Todd'a da Marina kalmıştı.

Hala anlamaya çalıştığı sebeplerle, ki kafasını bir yere çarpmış olmalıydı, iğrenç Todd ile bir kere çıkmayı kabul etmişti.

Yakışıklı olmadığından değildi, en azından öyle olduğunu duymuştu. Adamı kendisi hiç görmemişti. O da varlıklıydı, hem sadece ailesinden miras olanlarla değil, kendisi de zengindi. Ryan onu seviyordu, Marina Ryan'ın iyi biri olduğunu düşünüyordu. Hele kız kardeşine tutularak zevkini ispat ettikten sonra. Ama Todd?

Onun ilişkiden anladığı, aynı kadınla aynı hafta içinde ikinci kez çıkmaktı. Mankenlerle gezerdi. Hayatları boyunca açlıktan ölerek para kazanan kadınlarla çıkmaktan hoşlanan bir adamla ciddi bir sohbette ne konuşabilirdi ki? Bu kadınlık kurallarına aykırıydı.

Bunlara ek olarak, başlangıçta Ryan ve Julie'yi ayırmaya çalışmıştı. Marina bunun aşağılık bir davranış olduğunu düşünüyordu.

"Senden onun bebeğini doğurmanı istemiyorum," dedi Julie. "Sadece düğün için onunla birlikte çalış. Ayrıca çok kötü olmayacak. O bir erkek. Çiçekçi ile ilk randevuda sıkılıp, ortadan kaybolacaktır. Onunla sadece bir kez uğraşmak zorunda kalacaksın. En çok iki kere."

"Onunla uğraşmayı hiç istemiyorum," dedi Marina üzüntü içinde. "Bir erkekte sevmediğim her özelliğe sahip." Duygusal olarak işe yaramazdı. En azından o öyle düşünüyordu.

Kapı tarafından bir ses geldi. Birisi boğazını temizliyordu. Marina başını kaldırdığında, yakışıklı adamın kapının kenarına yaslanmış, durduğunu gördü.

Genç adam rahatsız olmuştan çok eğlenir gibiydi. Julie birden nefesini tutup, kıpkırmızı oldu.

"Bayanlar," dedi Todd başıyla selamlayarak. "Ryan beni içeri aldı ve burada konuştuğunuzu söyledi. Buraya düğün görevim için geldim, ay sonunda da insancıllık ödülünü almayı bekliyorum. Sanırım tanıtım biyografim için yazımı da siz iki yazarsınız artık. Kesinlikle çok eğlenceli olacaktır."

"Of, ya," diye mırıldandı Julie. "Üzgünüm. Benim söylemek istediğimden biraz fazla sert oldu."

Marina onu inceledi. Uzun boylu, esmer ve erkeksiliğin yürüyen ve nefes alan tarifiydi. Anlamlı gözlere ve kadınların kendisini teslim almasını hayal edebileceği gibi bir ağza sahip güzel bir yüz. Geniş omuzlar, kaslı bir göğüs, dar kalçalarını ve uzun bacaklarını saran bir kot pantolon. Her şeyiyle harika bir paketti. Todd'un kişiliğinin içine sıkışmış olması ne kadar yazıktı.

Todd ona gülümsedi. "Sen Marina olmalısın."

"Evet. Tanıştığıma memnun oldum, Todd."

"Memnun mu?" Tek kaşını kaldırdı. "Duyduklarım öyle değil ama. Benim işe yaramaz biri olduğuma karar vermişsin bile. Yoksa bir aptal mı desem?"

Kanepede biraz kıpırdandı, kendini rahatsız hissetmişti. "Sen mankenlerle çıkıyorsun. Onların dergilerdeki mükemmelliği normal kadınların kendilerini kötü hissetmelerine sebep oluyor."

"Bu yüzden mankenlerin biriyle çıkmalarına izin verilmemeli mi?"

Mantık? Zayıf, gencecik kadınların çağdaş kültürde obje haline getirilmeleri tartışmasında, mantık kullanmak istiyordu.

"Tabi ki çıkmalarına izin verilmeli," dedi sakince. "Sadece ben onlarla ilgilenen birisiyle ilgilenmiyorum."

"Doğru," dedi kollarını göğsünün üzerinde kavuştururken. "Çünkü onların güzel oldukları için aptal olduklarını varsayıyorsun. O yüzden ben aptal kadınlardan hoşlanıyorum."

"Ben öyle söylemedim, ama açıkladığın için teşekkür ederim."

Genç adam gülümserken ağzı çarpılmıştı. "Ben aptal kadınlarla çıkmam."

"Bu konuda karar vermelisin sanırım," dedi Marina.

"Eğer siz ikiniz bitirdiyseniz…" diyerek kanepenin karşısındaki sandalyeyi gösterdi Julie. "Tamam, o zaman. Şimdi düğüne gelelim."

Todd odayı baştan başa geçti ve gösterilen yere oturdu. Sonra cebinden bir cep bilgisayarı çıkardı. "Ben hazırım."

Marina ona baktı. "Gerçekten katılacaksın yani?"

"Mutlu çifti balayına uğurlarken, atacağımız organik tohumlara kadar." Öne doğru eğildi ve sesini alçalttı. "Biz pirinç kullanmayız. Kuşlar yerler ve bu onlar için iyi değildir."

Marina ağzını açtı, sonra kapattı. "Birisi internette çok fazla zaman geçirmiş."

"İnternet, gelin dergileri, her neyse. İş düğün hazırlığına gelince, adamınız benim." Bir meydan okuma karanlık gözlerini parlattı. "Sonuna kadar bu işin içindeyim. Ya sen?"

Onu korkutup kaçıracağını düşünüyorsa, çılgın bir yola çıkmıştı. "Ben varım. Ama söylemiş olayım, inatçılığın tarifi benim."

"Ben de."

Ha! Hiç şansı olamazdı. Todd iyi olduğunu düşünebilirdi ama Marina onu mağlup edip, kazanmaya kararlıydı.

Julie içini çekti. "Sizin anlaşamayacağınızı düşünmüştüm ama bunun bir yarışa döneceğini hesaba katmamıştım. Dinleyin. Bir

düğünden bahsediyoruz. Benim Ryan ile düğünüm. Bizim yardıma ihtiyacımız var, Las Vegas tarzı bir şova değil. Daha büyük olan şeyler iyi demek değildir. Aşırı yaratıcı olmayın. Bunu mütevazı ve seçkin yapalım, tamam mı?"

Marina Todd'un bakışlarının kendisine döndüğünü gördü. Karşılık olarak ona bakmaya başladı, gözlerini ilk kaçıran o olmayacaktı. "Julie, seni hiç hayal kırıklığına uğrattım mı?"

"Hayır," dedi Julie yavaşça, bunu itiraf etmek istemezmiş gibi.

"O zaman güven bana."

Julie her ikisine de yapılacakların olduğu listenin kopyasından verdi. Todd listeye göz gezdirdikten sonra, dikkatini tekrar Marina Nelson'a yöneltti.

Kardeşi gibi sarışındı, sadece onun saçları biraz daha koyuydu, daha çok bal ve altın rengi arasıydı. Julie'den sadece iki üç santim uzundu ve aynı kıvrımlı hatlara sahipti. Kesinlikle kardeştiler, hatta ikiz bile olabilirlerdi. Aralarındaki en belirgin fark, saç renkleri dışında, çenesine oturmuş olan "seni alt etmeye hazırım büyük adam" ifadesiydi. Julie daha uyumlu bir tipti.

Todd konu kadınlar oldu mu bir kuralı vardı- neden uğraşasın ki? Çevresinde peşinden koşacak pek çok çekici kadın vardı. Bazıları iş hayatından, bazıları görünüşünden etkileniyordu. Büyük bir çoğunluğu da aile servetinden.

Sebep ne olursa olsun, eşlik edecek birini aramasına gerek kalmıyordu. Romantik hayatı, kısa süreli, karşı tarafa bir şey vaat etmek zorunda olmadığı, arka arkaya gelen ilişkilerden oluşuyordu. O bu şekilde olmasından hoşlanıyordu.

Marina her şey olabilirdi, ama kolay olmazdı. Onu yatağa atmaya uğraşmayacaktı bile. Ama Ryan onun yardımını istemişti, o yüzden fazlaca konuşan Nelson kardeşi, kuzeninin hatırı için idare edecekti.

Sadece kendine de olsa, onu mağlup etmeyi çok istediğini itiraf edebilirdi. Kadınlar onun yoluna çıkmak dışında, hep çok şey yapı-

yorlardı. Onunla birlikte çalışmak karakteri için iyi bir tecrübe olacaktı, sonunda onu yenmeyi kafasına koymuş olsa da.

"Temel olarak davetiyeleri tamamladık, o kadar," dedi Julie kendi kopyasının üzerinden geçerken. "Büyükanne Ruth düğün için kendi evini kullanmamızı önerdi. Ryan ve ben oranın muhteşem olduğuna karar verdik. Ama verilmesi gereken kararlar var. Bu bir kış düğünü. Dışarıda bir şey yapma riskini alabilir miyiz? Yirmi beş derece de olabilir, yağmur da yağabilir."

"Balo salonundan bahsetmişti," dedi Marina. "Üçüncü katta. Oraya bakmamızı ister misin?"

"Ben gördüm." Todd dikkatini Julie'nin üzerinde tuttu. "Kolaylıkla üç dört yüz kişiyi ağırlar. Eğer masalı düzen istersen biraz daha az."

"Masalı istiyoruz," dedi Julie not alırken.

"Ama davetli listesi o kadar büyük değil," dedi Marina Todd'a. "Yüz kişi civarında."

"Ryan bana iki yüze yakın olduğunu söylemişti."

Marina kardeşine döndü. "O kadar çok mu?"

"Artmaya devam ediyor."

"Bu çok fazla masa demek."

"Biliyorum. O yüzden balo salonunu kontrol etmenizi ve nasıl olacağına bakmanızı istiyorum. Masalar koyulduktan sonra hala dans etmek için yer kalacak mı? Müzik gurubu nerede olacak? Ben dağıldım. Dışarıda olma fikri harika, ama havaya güvenebilir miyim bilmiyorum. Bir de hava için endişelenmeye ihtiyacım yok."

"Önce buna karar vereceğiz," dedi Marina önündeki kağıda not alırken. "Bu diğer kararların tamamını etkileyecek. Başka?"

"Çiçekler, hediyeler -saçma bir şey olmasın lütfen- yemek, eğlence, fotoğrafçı ve benim gelinliğim. Bir de Willow ve sen nedime elbiselerinizi seçmelisiniz."

Ryan bana çok borçlanacak diye düşündü Todd alayla. "Smokinler," dedi.

Julie ona baktı. "Aman Tanrım. Haklısın. Erkeklerin smokine ihtiyacı var."

"Gelinlikle ben kendim ilgileneceğim," dedi Marina, genç adama gülümseyerek. "Gelinlik tamamen kız işi."

"Smokinlerde söz hakkı istemeyi planlıyor musunuz?" diye sordu.

"Tabi ki."

Todd genç kadın konuşmaya başlayana kadar onu bekledi.

"Dur bir dakika," dedi. "Gelinlik özel bir şey olmalı. Sadece bir kez evlenecek."

"Aynı şeyi Ryan için söyleyebilirim. İyi görünmek isteyecektir ve sen bana bunu yapacağım konusunda güvenmiyorsun. Ben sana neden güveneyim?" Tabi ki gelinlik konusuyla gerçekte hiç ilgilenmiyordu ama dişe dişti.

Julie elini salladı. "Gelinlikçiye kimin gittiği beni ilgilendirmez. Sadece bana nefes kesici bir elbise bulun. Beli oturmayan bir şey tabi ki."

Bu doğru diye düşündü Todd. Julie hamileydi.

Ryan'ın baba olmak konusunda çok heyecanlandığını biliyordu. Todd'un evlenmeye hiç eğilimi yokken, çocuk sahibi olma fikrini seviyordu. Karısının olmaması her şeyi zorlaştırırdı ama imkansız değildi.

"Gelinlik konusunda söz hakkı istemene inanamıyorum," diye mırıldandı Marina.

Todd ona doğru eğildi. "Tüm o çıktığım mankenleri düşün. Bazılarının moda yeteneği bana bulaşmış olabilir."

"Modadan çok bahseder miydiniz?"

"Hiç konuşmazdık bile."

Genç kadının dişlerini gıcırdattığını duydu, nerdeyse gülecekti.

"Willow bebek odası üzerinde çalışıyor," dedi Marina o yokmuş gibi davranarak. "Onun çiçekçi hakkında görüşlerini alacağım"

"İyi fikir," dedi Julie.

"Bir fotoğrafçı tanıyorum," dedi Todd.

Marina gözlerini kocaman açtı. "Üzerinde kıyafet olan mı, olmayan mı insanların resimlerini çekiyor?"

"İkisini de. Yaptığı işlere bakmak çok hoşuna gidecek."

"Çıplaklar beni ilgilendirmiyor. Düğün işleri yapıyor mu?"dedi Julie.

"En sevdiği iş o."

"İyi. Onu listeye koy. Marina, öyle artistik şeyler değil. Sadece normal resimler."

"Anladım."

Birkaç konu üzerinden daha gittiler, sonra Julie dergilerden kestiği gelinlik resimlerini bulmak için içeri gitti.

Todd dikkatini Marina'ya yöneltti. "Bu çok eğlenceli olacak bence."

"Bence de."

"Benden pek hoşlanmıyorsun."

"Seni tanımıyorum."

"Tanımak da istemiyorsun."

"Aslında buna karar vermedim. Aslında seni düşünmek aklıma gelmemişti."

Bir puan ona diye düşündü Todd. "Benim hakkımda iyi şeyler söylemedin az önce. Duydum seni."

Marina ona bakarken başını kaldırdı. "Sanırım senin memnun olduğunu düşündüğüm bir imajın var. Ama insanlar buna bağlı olarak düşünceler geliştirirler senin hakkında."

"Benim çok sığ olduğumu düşünüyorsun."

"Şirketin dışında hiçbir şey için uğraşmak zorunda kalmadığını düşünüyorum."

"Yine de, benimle çıkmayı kabul ettin. Bir kere. Söz verdin. Ruth Teyze söyledi bana."

Marina'nın bakışları kısıldı. "O zaman iyi fikir gibi göründü."

Onunla çıkma fikri onu rahatsız ediyordu, ama büyükannesinin torunlarına, onunla evlenmesi için bir milyon dolar teklif etmesi

gerçeği ile yaşamak zorunda olan oydu. Onun nasıl bir kusuru vardı ki, bir kadının onunla olmak için o kadar para almaya ihtiyacı vardı. O evlenmek istediğinden değil ama sonuçta kural buydu.

Ne yazık ki Julie ve Willow resmin dışında kalmışlardı, geriye sadece Marina kalmıştı. Bu bir kerelik çıkmayı reddedebilirdi, ama Ruth bu fikre o kadar sevinmişti ki. Bunu birisine itiraf etmek yerine orta çağ işkencesi görmeyi tercih edebilirdi, ama konu Ruth olunca bir yağcı olurdu.

"Bu sadece bir kerelik çıkma," dedi Todd. "En kötü ne olabilirdi ki?"

"Bir ömür gibi geçecek üç saat?" Marina konuşurken yüzünde alaycı bir ışıltı vardı.

"Düğün," dedi Todd. "İkimiz de orada olmalıyız, ikimizde düğün partisinde olacağız. Bu demektir ki davet ettiğimiz kimse bizim kadar eğlenemez."

Genç kadın başıyla onayladı. "Bütün organizasyonu yapmak için bir süre zamanı birlikte geçirmiş olacağız, konuşacak pek çok şeyimiz olur."

"Bir sürü şampanya içebiliriz."

Marina güldü. "Her zaman plan. Tamam, Üçüncü Todd Aston. Kardeşimin düğününde senin eşin olacağım."

İKİNCİ BÖLÜM

Büyükanne Ruth'un Bel Air'daki üç katlı evi, ikinci kere geçtiği taş kaplı araba yolunda ilerlerken, Marina'yı yine etkilemişti. Çok büyüktü ve farklıydı, Los Angeles'teydiler, on sekizinci yüzyıl İngiltere'sinde değil. Ama zenginler farklı hayatlar yaşarlar diye düşündü Marina eski arabasından inerken. Evde yardımcılarla birlikte yaşamak. Evde yardımcı demek Marina için, hazır ıslak cam temizleme mendili kullanmak anlamına gelirdi.

Evin içine girişi sağlayan iki kanatlı kapıya baktı ve Todd gelene kadar içeri girmeden beklemeye karar verdi. Tabi ki büyük annesinin hizmetçisinden rahatsız olmamalıydı, ama oluyordu. Ne olmuş? Bunun yerine çok daha iyi başka özellikleri vardı.

Bir dakikadan kısa süre içinde parlak gri bir Mercedes garaj yoluna girdi. Araba iki koltuklu spor bir modeldi, fiyatı ise üçüncü dünya ülkelerinin ulusal borçlarına eşit olabilirdi.

İçinden çıkan adam da bir o kadar etkileyiciydi. Uzun, iyi giyimli ve akıllı kadınları yanlış kararlar verme konusunda cesaret-

lendirecek kadar seksiydi. Bu kategoriye girmeyeceğinden emin olmalıydı. Ne yazık ki bu adam onun tipi değildi.

"Marina," dedi Todd gülümseyerek. "Çoktan evi gözden geçirdiğini ve kararını verdiğini düşünmüştüm."

"Biz bir ekibiz. Buna saygı duyuyorum." Ya da mümkün olduğu sürece duyacaktı.

Kıyafetlerden bahsedilirse Todd koyu gri, kendinden desenli bir kumaştan takım giymişti. Açık mavi gömleği, kravatı ile kontrast yaratıyordu. Marina daha günlük giyinmeyi tercih ederken, o gücünü giyinmeyi seçmişti. Genç kadın onun aksine, kısıtlı bütçeli bir kolej öğrencisi gibiydi. Dar kot pantolonunun fermuarı problemsiz bir şekilde kapanmıştı, bu da bugünü güzel yapıyordu.

Marina dijital fotoğraf makinesini ve not defterini aldı, ön kapıya doğru onu takip etti. "Bir saat kadar vaktim var," dedi saatini kontrol ederken. "Sonra UCLA'ya gitmeliyim ders için."

"Ne dersi alıyorsun?"

"Ben almıyorum, okutmanım." Genç adama baktı. "İşitme engelli öğrenciler için işaret dili eğitmeniyim. Uzmanlık alanım, kimya ve fizik, genellikle büyük sınıflar."

Todd kaşını kaldırdı. "Etkileyici."

"Benim için çok zor değil. Bu dersleri ben kendim de aldım, o yüzden konuyu anlıyorum. Üç tane ileri fen derecem var. Uzmanlık için birini seçmeliyim ama henüz hazır değilim. Zaten işaret dilini biliyorum, o yüzden birkaç yıl için bunu yapmaya karar verdim."

Genç adamın gözleri açıldı. "Üç ileri fen derecesi mi?"

İnsanların onu hafife almasını seviyordu. "Üniversiteye on beş yaşımda başladığımı bilince, o kadar da etkileyici değil."

"Bu çok sıradan değil. Oldukça zekisin."

Marina gülümsedi. "Ben zekiyim, büyük adam."

Todd güldü. "Bunu aklımda tutarım."

Genç adam kapıyı çalınca, bir hizmetçi kadın kapıyı açtı. Todd onu adıyla selamladı.

"Buraya balo salonunu görmek için geldik, Katie. Sonra da arka bahçeye bakacağız," dedi üniformalı kadına.

Hizmetçi başını salladı. "Evet, efendim. Bayan Ruth geleceğinizi söylemişti. Size yolu göstermemi ister misiniz?"

"Biz buluruz. Teşekkürler."

Marina kadına gülümseyip Todd'u takip etti. Geniş bir antreden geçip, geniş ve kıvrılan merdivenlere yöneldiler.

"Peki senin personelin kaç kişi?" diye sordu ikinci kata vardıklarında. Halı kaplı geniş bir koridordan yürüdüler. Duvarlarda düzinelerce resim vardı ve muhtemelen çok pahalı antikalar olan eşyalar. Ama Marina'nın hiçbir fikri yoktu.

"Beş yatılı, altı gündelik."

"Ne?" Onun evini sadece uzaktan görmüştü, buradan büyük olmalıydı ama yine de. "Ne yapıyorlar ki?"

Todd ona döndü, parmağının ucuyla burnuna dokundu ve gülümsedi. "Kandırdım. Bir kahyam var. Evi temiz tutacak ve araziye bakacak insanları ayarlar. Haftada üç gün geliyor. Hiç hizmetçim olmasın isterdim ama ev çok büyük ve eski. Ben de uğraşmak istemiyorum, o yüzden kahyam yapıyor."

Tamam, bir kahya altı yatılıdan daha iyiydi.

Bir merdiven daha çıkıp Marina'nın evinden büyük olan bir hole vardılar. Duvardaki geniş kapılar, futbol sahası kadar büyük olan balo salonuna açılıyordu.

Odanın ortasına yürüdü ve yavaşça kendi etrafında döndü. Duvarlarda işlemeli aynalar vardı, tavandan ışıltılı avizeler sarkıyordu. Parke zemin, pencereden içeri vuran gün ışığı ile parlıyordu.

Duvarlar soluk bir bej renkteydi, o yüzden her renk temasıyla uyum sağlayabilirdi.

"Sekiz veya on kişilik masalardan bahsediyoruz," dedi cebinden küçük bilgisayarını çıkarıp birkaç düğmeye basarken. "Buraya otuz kadar masa sığdırıp, hala insanların rahatça hareket edebileceği alan bırakabiliriz."

Marina hesaplamayı yaptı. "Buraya yirmi sekiz masa koyup, dans pisti ve müzik grubu için yer bırakabiliriz."

Todd ona baktı. "Orkestra. Grup değil. Julie seçkin dedi. Gruplar seçkin değildir."

Belki değildi ama o hiç orkestra bulunan bir düğüne gitmemişti. "Los Angeles Filarmoni orkestrası müsait olur mu?"

Genç adam gülümsedi. "Onların programını kontrol edeceğim, ama daha küçük bir şey düşünüyordum. Venülerde çalan bir grup duymuştum."

Venü? Amerika'nın geri kalanı alışveriş merkezlerinde gezerken, zenginler venüde miydiler? "Ne tür venü bunlar?"

"Genellikle yardım fonlarının gecelerinde, düğünlerde çalan bir grup. Önümüzdeki bir kaç hafta içinde nerede çaldıklarını bulacağım, gidip dinleriz. Çok iyiler, güven bana."

Ona güvenmek mi? Henüz değil.

Defterini bırakıp, boş salonun resimlerini çekmeye başladı. "Bu salonu gerçekten çok sevdim," dedi çevresinde dönerken. Her açıdan resim çekmeye çalışıyordu. "Bu resimleri dersim biter bitmez, Julie'ye mail atacağım."

"Dahası da var" dedi, onu bir dizi Fransız kapının yanına götürdü. Birincisinin kilidini çevirip açtı ve geçmesi için yol verdi.

Tüm araziye tepeden bakan, geniş bir balkona çıkmıştı. Topraklar nefes kesiciydi. Havuzu ve ilerdeki bahçeleri görebiliyordu.

"Bu bize ekstra yer kazandırır," dedi Todd ona katılınca. "İnsanların temiz hava alabileceği bir yer. Manzarayı güzelleştirmek için bahçeye biraz ışık koyarız."

"Çok sevdim," dedi. Ondan çok kendisine söylüyordu. "Herkes bahçede evlenebilir, ama bu inanılmaz. Bu hayatta bir kere karşına çıkabilecek bir fırsat."

Dönüp balo salonuna doğru baktı, masaları, misafirleri ve çiçekleri hayal etti. Ne güzel anılar yaratılabilirdi.

"Sen balo salonunu tercih ediyorsun o zaman?"

"Evet, ama bu Julie'nin kararı. Hadi, aşağıya inip bahçenin resimlerini de çekelim ki, Julie ve Ryan karar verebilsin. Hangisine karar verecekleri belli olunca, diğer ayarlamaları yapma fırsatımız olur."

Merdivenlerden aşağıya inip, bakımlı bir terasa çıktılar. Birisinin evinden çok beş yıldızlı bir otelin bahçesine benziyor diye düşündü fotoğrafları çekerken. Büyükannesinin burada yaşaması konusunda ne hissettiğini tam olarak bilmiyordu.

Kafasındaki karışıklık yüzüne yansımış olmalıydı ki Todd sordu. "Bir şey mi oldu?"

Fotoğraf makinesini cebine soktu, defteri de koltuğunun altına aldı. "Bunun ne kadar garip olduğunu düşünüyordum. Yaşadığından bile haberimin olmadığı büyükannem, benim büyüdüğüm yerden sadece yirmi beş kilometre uzakta oturuyor. Bu onun dünyası, oysa ben akşam yemeğinde et yiyecek paramızın olmadığı zamanları hatırlıyorum."

Başını salladı. "Şikayet etmiyorum. Annem harikaydı, kız kardeşlerimle benim ihtiyacımız olan her şeyimiz oldu. Parasal anlamda sıkışıktık ama komşularımızın çoğu öyleydi. Bu sorun değil. Ama şimdi olaylara başka bir bakış açısı olduğunu görüyorum, bu garip işte." Genç adama baktı. "Kendimi pek iyi ifade edemiyorum, istediğinden çok fazla ve farklı bilgi verdim."

"Tabi ki farklı. Ruth sizden ayrı geçirdiği yıllar için çok pişman. Kocası, amcam çok sert bir adamdı. Bağışlayıcı olmaya inanmazdı. Ruth'un ona karşı duracak gücü yoktu."

"Bize de söylediği bu."

"Ama bu gerçek."

Harika. Kalben ve kafa olarak kocasına bağlı kadınlar sırasından bir tane daha. Onunla ilgilenmemesi için bir sebep daha.

Ona baktı. "Ruth'un yaşadıklarını anlamaya çalışmalısın."

Üçüncü Todd Aston hassas mı oluyordu şimdi? "Tamam şimdi iki kere korktum. Alıştıklarımla bunlar arasındaki fark ve senin duygusal bakış açın."

"Ben gizemli bir adamım."

Bu Marina'yı güldürmüştü. "Tabi ki öylesin. Varlık, güç ve gizem. Bunları kartvizitine yazmalısın."

Evin yan tarafından dolaşıp, arabalarının yanına giden yolda yürüyorlardı. "Senden öndeyim, Marina. Onu sırtıma dövme yaptırdım."

Genç kadın güldü. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Senin daha farklı olduğunu düşünmüştüm."

"Sıkıcı?"

"Hükmedici."

"Eğer seni mutlu edecekse öyle olabilirim."

"Hayır, teşekkürler." Defterini açtı. "Tamam, gösteri araştırması tamam. Bu da bize yemek, pasta, fotoğrafçı gibi pek çok detayı geride bırakıyor."

"Gelinlik," diye hatırlattı genç adam. "Hazır bir şey bakmalıyız. Özel dikim için yeterince vaktimiz yok."

Marina ona baktı, bunu nasıl bildiğine şaşırmıştı. "Tahmin edeyim. Gelin dergisi araştırması mı? Yine de seni elinde latte ile gelinlik dergisi bakarken hayal edemiyorum."

"O zaman latte içemem. Sade kahve olsun, kız işi olmaktan kurtulmak için. Dengelemek için."

Bu ana kadar Todd hakkında bir kişi olarak düşünmemişti. Önce sadece bir isimdi, sonra kardeşiyle Ryan'ı ayırmaya çalışan birisi. Sonra da ona düğün konusunda rahatsızlık vermek için yoluna çıkan birisi. Ama şimdi…

"Neden hakkında söylenenlerin ardına saklanıyorsun?" diye sordu Marina. "Zenginlik meselesi, mankenler meselesi."

Todd arabasının kilidi açtı. "Hayatımda belki üç mankenle çıkmışımdır. Bundan bahsetmekten vazgeçmelisin."

"Haklısın. Bahsetmeyeceğim."

"Güzel." Arabaya oturup, sırıttı. "Tabi, iki tanesi İngilizce bilmiyordu."

Bilmiyorlar mıydı… O zaman nasıl… Marina ona baktı. "Dalga geçiyor olmalısın. İngilizce konuşamıyorlar mıydı?"

Başıyla onayladı. "Ben komşularımızla ilişki kurmak için Amerikan ilişkilerimizi ilerletmeye çalışıyordum." Gülümsedi. "Çok iyi bir yemek tedarikçisi biliyorum. Gerekli ayarlamayı yaptıktan sonra seninle detayları paylaşırım."

Böylece gitmişti.

Üç gün sonra Todd yemek tedarikçisinin ofisinin önünde duruyor ve Marina'nın ona doğru yürüyüşünü izliyordu. Üzerinde kot pantolon ve üniversitenin tişörtü vardı. Saçlarını arkada at kuyruğu yapmıştı. Çevresini etkilemek için giyinmemişti.

Ayrıca ondaki kararlı hava, Todd'un kıvılcımların uçuşmasını beklemesine sebep oluyordu. Todd için düğün planlamak eğlenceli bir şey olmayabilirdi ama Marina onun için hoş bir sürpriz olmuştu. Akıllı ve seksi. Onun tekrar görmek için sabırsızlanıyordu.

Genç kadın önünde durduğunda, ellerini beline koydu ve Todd'a baktı.

"Seni internette araştırdım," dedi. "Bahsedilen mankenler çok iyi İngilizce konuşuyor, gerçi biraz aksanlı."

"Gerçi?" dedi kaşlarını kaldırarak. "Jane Austen romanlarından birinde miyiz?"

"Jane Austen hakkında ne biliyorsun?"

"Mankenlerle çıkan her işe yaramaz adam, kız filmleri ve Jane Austen'i bilir. Bu gereklidir. *Bridget Jones'in Günlüğü*'nü sadece iki kez seyretmekle kalmadım, filmin özel çekimlerini de biliyorum. Bana ne istersen sorabilirsin."

Marina kahkahalara boğuldu. Sesi hafif ve seksiydi, ona dokunma isteği uyandırıyordu. Her yerine. Beklenmedik bir sıcaklık vücudunu kaplamıştı.

Todd birden fiziksel ve ruhsal anlamda bir adım geri attı. Marina'yla onun bir görevi vardı. Burada Ryan'ın haklarını korumak için bulunuyordu ve sıkıntıdan ölmemeye çalışıyordu.

Marina'nın onun hakkında düşüncelerine gün boyunca boyun büküyorsa, görevine bağlı kalıyor demekti. Ama onunla olmaktan hoşlanıyordu.

"Burası kuvvetle önerilen yerlerden biri," dedi ön kapıya doğru yürürken. "Et veya tavuğun ötesinde iyi yemeklerin olmasını bekliyorum. Eğer burayı seçersek, mönüyü kendimize göre oluşturmamız mümkün. Veya bizim durumumuzda yemek seçenekleri üzerinde tartışabiliriz."

"Tartışacağımızı mı düşünüyorsun?"

"Bundan eminim."

"Ben uzlaşmacı bir tipim, ama eminim sen zor birisindir," dedi Marina, genç adam kapıyı açık tutarken. "Yemek konusunda esnek olacağım ama tatlı konusunda değil."

"Tatlı konusu mu?"

Gülümsedi. "Tatlımız olacak. Düğünlerin en heyecan verici yanlarından biri. Hem tatlı, hem de pasta olur. Hayatta ne kadar sık olabilir ki böyle bir şey?"

"Kadınlarla, şekerli şeylere duydukları tutku arasına girmem."

"Çok hoş ve akıllıca," diye mırıldandı. "Ne kadar etkileyici."

"Biliyorum." Dikkatini resepsiyon görevlisine verip, kendilerini tanıttı.

"Ben Zoe," dedi kadın gülümseyerek. "Sizin için hazırız."

Zoe onları yemek odası gibi döşenmiş küçük bir odaya götürdü ve masaya yerleştirdi. Tabakların yanındaki kağıda basılmış yemek listelerini gösterdi.

"Sırayla gideceğiz. Çorbalarla başlayacağız. Sonra salatalar ve devamı. Lütfen not alın veya sorularınızı yazın."

Odadan çıktı ve her ikisi için üçer küçük kase çorba ile döndü.

"Çok güzel sunum," dedi Marina. O kadar yakındılar ki Todd onun yanağındaki sivilce izini görebiliyordu ve yine ona dokunmak istedi ama dokunmadı. "Bezelyeli bir şey. Fena değil."

Todd tadına baktı. "Hayır, teşekkürler," dedi.

İkisi de ne olduğunu anlayamadıkları kremalı çorbayı atladılar. Tavuklu sebze çorbasını Todd sevdi, ama Marina fazla sağlıklı olduğu için şikayet etti.

"Düğündeyiz. İlk yemekte beş yemeklik sebze meyve ihtiyacını karşılamalı mıyız?"

Todd kaseye baktı. "Ben meyve göremedim."

"Ne demek istediğimi biliyorsun. *Tortilla* veya *Quesadilla* çorbasına ne dersin? Kulağa iyi gelmiyor mu?"

"Kardeşinin düğününde Meksika yemeği mi istiyorsun?"

"Aslında hayır. Ama şimdi olsa hayır demezdim. Buraya gelmeden önce yemeliydim, ben gerçekten acıktım."

"Demek yemek yemeyi seviyorsun."

"Evet, bazı kadınlar yemek yer. Ben yerim. Şok edici ama gerçek. Ayrıca her gün koşarım, böylece her şeyi yiyip tadını çıkarabilirim. Hoşuna gitmedi mi?"

"Sırtında yükle koşmak egzersiz için iyidir. Yoğunluğu artırır."

"Fazla tepki gösterdiğimi düşünüyorsun. Çünkü sen mankenlerle çıkıyorsun ve ben onların ölçüleri dışındayım."

"Bunları sen söylüyorsun."

"Üzerime alınmıyorum. Bak üzerimdeki dar kotum. Tüm hafta boyunca üzerime oldu ve içinde muhteşem görünüyorum."

"Gerçekten öyle." İlk yürüdüğünde biçimli kalçalarına ve uzun bacaklarına hayran kalmıştı. Şimdi tekrar bakmak isterdi, eğer Marina'nın hoşuna gidecekse.

"Başkalarının ne düşündüğü önemli değil, ben önemliyim."

"Neden böyle?"

"Beni güldürüyorsun."

"Bu güvenli geliyor. Kendine karşı bir tavrın var."

"Biliyorum. Anlayamıyorum, aslında normalde sakin birisiyim. Sende benim düğmelerime basan ne var bilmiyorum."

"Çünkü çok hoş ve yakışıklıyım," dedi, Zoe elinde salatalarla geldiğinde. "Sen rahatsız oluyorsun."

Marina yanıt vermek için yalnız kalmayı bekledi. "Rahatsız değilim. Senin kocaman bir egon var. O kadar da özel biri değilsin."

"Tabi ki öyleyim. Beni araştırdın. En son araştırdığın adam kimdi?"

"Tanıdığım tüm adamlar tamamen normal. Araştırmaya gerek yok. Sen beni çıldırtıyorsun."

"O zaman buradaki işim tamamlandı."

Marina başını salladı. "Salatanı ye."

İlk salatadan bir yudum aldı. Todd'un tanımadığı bir sürü yeşillik ve malzeme vardı içinde. Salatanın notu çok yüksek diye düşündü.

"Genelde çıktığın adamları düşün," dedi onu kızdıracak olduğunu bilmenin keyfi ile. "Dağınık, fakir yüksek lisans öğrencileri. Benimle karşılaştırılınca, hiç şansları yok."

Marina ona baktı. "Doğru. Dünyayı geliştirerek, tarihe yön verecek parlak bir adamla olmanın neresi ilginç olabilir?"

Bir parça ekmek aldı ve ona doğru eğildi. "İnek onlar. İlginç olmadıkları gibi yatakta da iyi değiller. İtiraf et."

Öfke gözlerini kararttı. Muhtemelen bağırmak için ağzını açtı. Todd ekmeği dudaklarının arasına soktu.

"Fena değil," dedi genç adam ikinci salatayı göstererek. "Ben rokfor peynirini severim. Sen?"

Marina ekmeği dudaklarının arasından çıkardı ve ona baktı. "Kibirli ve egoist bir pislik olduğunu düşünüyorum."

Todd üçüncü salatanın tadına baktı. "Yani hoşlanıyorsun."

"Hayır."

"Tabi ki hoşlanıyorsun. Ama salatadan bahsediyordum. Sen ne düşünüyorsun?"

Üçüncü salatayı işaret etti. "Bence bu iyi."

"İyi fikir değil. Sosunda çok fazla sarımsak var," dedi Todd.

"Ne zamandan beri yemekten anlıyorsun?"

"Anlamam." Acaba ağzından iyi bir şey çıkacak mıydı? Çevresine bakınıp öne doğru eğildi. "Ama düğünleri bilirim. Öpücük. Bir

sürü öpüşme olur düğünlerde. Konukların nefesinde sarımsak kokusu mu olsun istiyorsun?"

Odayı bir farkındalık sarmıştı. Marina'nın rahatsız olup konuyu değiştireceğini düşündü, ama o gözlerini ondan ayırmamıştı. Espriler yerini ihtiyaca dönüşen bir gerginliğe bırakmıştı.

Onu öpmek nasıl bir şey olurdu? Ağzı nasıl hissettirirdi öperken? Yumuşak mıydı? Aç mı? Seksi mi?

Kontrolü eline alan kadınlardan mıydı, yoksa ikna edilmesi mi gerekirdi? Olasılıklar sonsuzdu ve birden bunları tecrübe etmek istedi.

"Bunu bulmanın tek bir yolu var," dedi ve daha çok eğildi. Dudaklarıyla dudaklarını örttü.

Ateş ve ihtiyaç vardı. Marina kıpırdamadı ama Todd onun nefesinin hızlandığını duyabiliyordu. Ama işler bir ileri noktaya varmadan Zoe geri döndü.

"Nasıl... Oh, özür dilerim. Sonra mı geleyim?"

Todd düzeldi. "Hayır. Ne yapmamız gerektiğini biliyoruz."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Marina kendisini kamyon çarpmış gibi hissediyordu. Bu doğru değildi dedi çevresine tekrar odaklanmaya çalışırken. Kötü bir şey olmamıştı ve tabi ki ezilmemişti. Ama nefessiz kalmıştı.

Ateş, ürperti, kendini onun yapacaklarına bırakma isteği. Bunların hepsi masum bir öpücükle olmuştu. Ya onu gerçekten öpmüş olsaydı?

Tehlikeli bir soru dedi kendi kendine. Todd onun hayal ettiği gibi biri değildi. Eğlenceli ve çekiciydi. Çok çekici. Onun herhangi bir kadınla temasının bir oyun olduğunu hatırladı. Bir kağıt kadar duygusal bir derinliğe sahipti. Bu anın yarattığı abartılı zevkin tadını çıkaracaktı, gerisi önemli değildi. Todd ilişkiye girmezdi, o da ilişki dışındaki şeylere.

Aslında teknik olarak, o da ilişkiye girmezdi. Bu tamamen korkuyla ilgiliydi. Bir adam için kaybolmak istemiyordu.

Hepsi iyi olan başka yemekler tattılar ve sonra tatlılar; tatlılar mükemmeldi.

"Onu bitirecek misin?" diye sordu, genç adamın hemen hemen dokunmadığı çikolatalı tatlı tabağına bakarak.

Todd tabağı ona doğru itti. "Afiyet olsun."

Kaşığını kremalı, köpüğe daldırdı ve zengin çikolata tadını dilinin üzerinde hissetti. Todd onu izlerken ifadesi anlaşılmazdı.

Marina onun çikolataya olan düşkünlüğünden etkileneceğini düşünmüştü ama muhtemelen onun normal iştahını, çıktığı iştahsız kadınlarla karşılaştırıp, garip bulacaktı.

"Bitirdin mi?" dedi, genç kadın kasenin dibinde kalan son parçaları kaşığıyla toplamaya çalışırken.

Marina başıyla onayladı ve resepsiyon alanına geçtiler. Fiyat ve broşürleri Zoe'den aldıktan sonra, birkaç hafta içinde arayacaklarını söyleyip çıktılar.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Todd arabalarına yürürken.

"İyiydi," dedi, "Ama nefes kesici değildi. Bence yemek sıra dışı olmalı, sadece iyi değil."

Todd fiyat listesine göz attı. "Aldıklara paraya bakınca katılıyorum. Demek ki hala yemek tedarikçisi arayışımız var. Önerin var mı?"

"Ben bugüne kadar hiç ihtiyaç duymadım, ama sorarım."

"Ben de sorayım birilerine. Ruth'a da soracağım."

Evet, büyükanne. "Yardım çevrelerinde olduğundan çok iyi bir bilgi kaynağıdır. Bize neden tavsiyede bulunmayı önermediğini anlamadım. "

"Burnunu sokmamaya söz verdi," dedi Todd. "Çok heyecanlanma, çok uzun sürmez. O doğuştan meraklı."

"Bana ve kardeşlerime gelip, birimizin seninle evlenmesi karşılığında, hepimize birer milyon dolar vermeyi teklif etmesi konusunda affettin yani onu?"

"Uğraşıyorum."

"Neden?"

Genç adam omuz silkti. "Her zaman ben ve Ryan için zamanı olmuştu. Anne babalarımız aylarca giderlerdi, o zaman o devreye girerdi. Onunla olmak her zaman aile demekti."

Marina ne diyeceğini bilemedi. Anlattıkları ondan neden hoşlandığını açıklıyordu. Ama diğer taraftan bu kadın, kendi kızına sırtını dönüp gitmişti.

"Anneni düşünüyorsun, değil mi?" dedi Todd

"Evet. Annem babama on yedi yaşındayken aşık olmuş. Fazla gençmiş. Ailesinin onun seçimiyle hayal kırıklığı yaşamasını anlıyorum, ama ona tamam demekle, onu hayatlarından tamamen çıkarmak arasında pek çok başka seçenek vardı. Nasıl olur da hiç birini denemezler?" Derin bir nefes alıp verdi. "Bana sebebin kocası Fraser olduğunu söyleyeceksin. Bunu daha önce de duydum. O evin tek hakimi olan, kimseye ikinci şansı vermeyen, zor bir adammış."

Aynı zamanda Marina'nın annesinin bildiği tek babaydı. Ruth'un ilk kocası, annesinin asıl babası daha o doğmadan ölmüştü. "Daha çok uğraşmalıydı. Annem Ruth'un tek kızıydı. Kızının iyi olduğundan emin olmalıydı."

Todd, onu son iki saat içinde üçüncü kez şaşırtarak, elini omzuna koydu ve yavaşça sıktı.

"Haklısın," dedi alçak sesle. "Kızının yanında olacağına kocasının yanında oldu. Sonraki otuz yılını pişmanlık içinde, ama hiçbir şey yapamadan geçirdi. Hepiniz için zor olmuş olmalı. Kaçırdığı hiçbir şey geri gelmeyecek."

"Gerçekten çok anlayışlı ve sevecensin."

"Ben mantıklı ve duygulu düşünebilen biriyim."

"Biliyorum. Sadece aldıracağını düşünmemiştim."

"Gururum okşandı."

Şimdi ona dokunma sırası Marina'daydı. Genç adamın elini tuttu. "Üzgünüm. Ağzımdan yanlış sözler çıktı. Bu basında nasıl çıktığınla ve insanların senin hakkında nasıl konuştuğuyla ilgili."

Belki de o kadar sığ değildir diye düşündü Marina. "Bana gelişmiş bir mizah duygun olduğunu söylemiştin."

"Var ama söylediklerin komik değil. Benim hakkımda her ne düşünüyorsan, hatalısın."

Marina bunun bir olasılık olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Todd cebinden, minik bilgisayarını çıkardı ve birkaç düğmeye bastı. "Hala bir yemek tedarikçisi, fotoğrafçı, çiçekler, pasta, gelinlik, smokinler. Uzun bir liste."

"Hallederiz. Julie'ye burası ile ilgili bilgileri gönderirim. En azından düğünü balo salonunda yapacağımızı biliyoruz. Bu önemli bir şey."

"Şanslıyız."

Marina onun koyu renk gözlerine baktı ve gülümsedi. "Büyükannemle ilgili konularda bu kadar anlayışlı olduğun için teşekkür ederim. Konuşmak iyi geliyor."

"Evet, ben yeni tadım randevusunu ayarlayınca sana haber veririm."

Sonra eğilip onu öpünce genç kadın donakaldı. Bu öpücük sarımsakla veya bir şey ispatlamayla ilgili değildi. En azından Marina öyle olmadığını düşünüyordu. Aksine kısa, ateşli ve iç eriticiydi.

Ellerini omuzlarına koyup, genç kadını sabit tutmuştu. Ağzı onunkini tecrübe ile örttüğünde, Marina onun götürmek istediği yere gitmeye hazırdı. Kendini öpüşme, dokunuşlar ve ihtiyaç içinde kaybetti.

Todd beklediği gibi değildi. Hiç beklemediği bir şekilde öpüşüne yanıt verirken buldu kendini.

Todd başını kaldırdı ve diliyle genç kadının alt dudağını okşadı. Marina dudaklarını araladı onun için. Todd içeri süzüldü, uyarıldığını fark edince geri çekildi ve dikildi.

"Yakında görüşürüz," dedi genç adam.

Ne? Gidiyor muydu? Onu öpüp kaçacak mıydı?

"Ama sen… Neden…"

Todd gülümsedi. "Yarım kalmıştı. Başladığımı bitirmek isterim."

Kime: Marina_Nelson@mynetwork.LA.com
Kimden: Julie_Nelson@SGC.usa

Sana ne kadar teşekkür etsem az. Tüm bu sıkı çalışman için sana çok şey borçluyum. İlk tadım günü için teşekkür ederim, işe yaramadığı için üzgünüm. Ama haklısın. Ben gerçekten harika bir yemek istiyorum düğünde, Ryan da aynı şekilde.

Sarımsak öpücüğü konusu çok ilginç. Ben fazla sarımsağın düğünde problem olacağını düşünemezdim, ama doğru. Sarımsakla nasıl öpüşülür denemesi mi yaptı Todd? Şaka yapıyorum. Senin tipin olmadığımı biliyorum. Yeterince dürüst değil ve karakterinde eksikler var. Ama tamamen felaket değil. En azından sevimli. Bunu seni çıldırtmaya başladığı zaman hatırla.

Harika zaman geçiriyoruz. Senden daha çok resim ve mail almayı bekliyorum. Tekrar söylüyorum. Bunları yaptığın için bir tanrıçasın.

Sevgi ve öpücükler, Julie

Marina dolabı açıp bandı çıkardı. Kutunun altını yapıştırdı ve koridordaki kitap raflarına baktı.

"Julie bunların hepsini saklamak zorunda mı gerçekten?" diye sordu cevabı bildiği halde.

Willow kıyafetleri topladığı odadan kafasını uzattı. "Tabi ki. Onlar kitap. Sonsuza kadar saklar onları."

"Ryan neye bulaştığını biliyor mu?"

Willow gülümsedi. "Bence tam olarak biliyor."

"Senin yeni evi dekore etmen, birlikte eski evini boşaltmamız, benim düğün hazırlıklarımı düşününce, bence bize çok şey borçlanıyor. Bacağımızı kırıp, yatıp ikimize birden baktırmamız gerekiyor."

"İyileşene kadar her dakikayı bizimle geçirir," dedi Willow. Sol elini uzattı ve "Şunu bana uzatır mısın?" dedi.

Marina onun gösterdiği şeye bakmadı bile. Onun yerine kız kardeşinin parmağına baktı, daha doğrusu parmağında parlayan kocaman pırlanta yüzüğe.

"Nişanlanmışsın!" Marina çığlık atmıştı. "Senin için çok sevindim."

Willow güldü ve iki kardeş zıplamaya başladılar.

"Çok güzel," dedi kardeşinin elini tutup, oval kesimli taşı incelerken. "Bu ne zaman oldu? Hiçbir şey söylemedin. Nasıl oldu da kapıdan girer girmez söylemedin bana?"

"Zor oldu. Ama çok büyük bir tepki istedim, sen de verdin. Ne zaman olduğunu sorarsan, dün gece. Kane ve ben evlenmekten bahsetmiştik daha önce. Ama o günden beri ses çıkmamıştı. Onun gerçekten ciddi bir ilişki için tam olarak hazır olmasını bekliyordum."

Oturma odasına geçip, kanepeye oturdular. Marina Willow'un yüzündeki mutlu ifadeye güldü.

"O güçlü, sessiz adamın bu kadar harika bir adam olacağını kim bilebilirdi."

"Biliyorum bu bir mucize. İnanılmazdı. Dün gece yemek yiyorduk. Çok romantikti, müzik vardı. Sonra birden dizinin üzerine çöktü ve yüzük ortaya çıktı. Benimle evlenmek ve sonsuza kadar benimle olmak istediğini söyledi. Hayatımın bu kadar harika olacağını düşünmemiştim."

Marina güldü. "Senin için çok ama çok seviniyorum." Arkasına yaslandı. "İki kardeşim de evleniyor. Ben yaşlı, bekar teyze olacağım. Çocuklar bana bayılacak ama yetişkinler keçileri kaçıracağım diye endişelenecek."

"Lütfen, sen bunun için fazla akıllısın. Ama sana dikkatli olmanı söyleyebilirim. Aşk havada, yakalamak gerekir."

"Ben böyle dokunulmazım. Memnunum halimden. Yakında evlenmeyi düşünmüyorum."

"Aşık olmaya ne dersin?"

"Belki gelecek sene."

İşin aslı bir erkeğe kendini kaptırma fikrini seviyordu. Ama aşık olmak aynı zamanda korku veriyordu. Kalbini vermek kontrolünün de elden çıkması anlamına geliyor gibiydi. Önce büyükanne Ruth, sonra annesi, onlar gibi olmak istemiyordu.

"Yani bir düğün daha. Bir tarih belirlediniz mi?"

"Baharda diye düşündük. Julie'nin düğününden sonra ama bebek doğmadan önce."

"Organizasyona yardım edebilirim. Uzman olacağım çünkü."

"Çok hoşuma gider," dedi Willow. "Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum."

"Bana her istediğini sorabilirsin. Veya Todd'a. Düğün planlama işinde çok iyi. Ama benim söylediğimi söyleme ona."

Willow yüz yüze gelecek şekilde oturdu. "Gerçekten mi? İğrenç biri değil mi?"

"Hayır," dedi Marina. "Aslında iyi biri. Komik, çekici,... Ondan hoşlanıyorum. Böyle biri olmasını beklemiyordum. Bir pislik olmasını bekliyordum. Düğün için onunla çalışmak istemedim, bazı konularda anlaşamıyor olsak da, onun yardımından hoşlanıyorum. Bu büyük bir sorumluluk ve birisiyle paylaşmak iyi oluyor. Artı oldukça yakışıklı. Günüm kötü geçse bile gözlerim bayram ediyor."

Willow onu inceledi. "Yani bu iyi demek?" diye sordu. "Julie ve Ryan evlenince o da aileden olacak. Hepimiz arkadaş olacağız."

"Bence de. Beraberinde getirdiği kız arkadaşlarıyla alay ederiz, eğlenceli olur."

"Kesinlikle. Todd tek başına takılacak erkeklerden değil."

Marina başını salladıysa da, Todd'un hayatındaki kadınları düşündü. Şüphesiz şu anda birisiyle görüşüyor olmalıydı. Kimdi acaba? Bir sosyetik miydi? Bir mirasyedi? Güçlü bir iş kadını? Marina her kimse üniversite tişörtü ve kot dışında bir şeyler giydiğinden emindi.

Onu etkilemek istediğinden değildi. Düğün için birlikte çalışıyorlardı. Daha fazlası yoktu. Onu öpmesi dışında. Hala onu etkisi altına alan ateşi, ihtiyacı ve arzuyu unutmamıştı. Bu sadece hiçbir

anlamı olmayan bir öpücükte olmuştu. Bir de gerçekten öpse neler olacaktı acaba?

"Düğünde benim kavalyem olacak," dedi Marina. "İkimiz de Büyükanne Ruth'a bir kere çıkacağımıza söz vermiştik. Düğün en kolayı göründü."

"Tekrar senin onunla evlenmeni teşvik ediyorum. Böylece bir milyon dolarım olur," dedi Willow gülümseyerek.

"Kane'nin parası var."

"Evet, ama o onun parası. Kendi servetimin olması eğlenceli olurdu."

Marina başını salladı. "Üzgünüm. Todd ile evlenme planım yok. Bir milyon dolar için bile olsa."

"Beş milyona ne dersin? Eminim Büyükanne Ruth bütçeyi biraz daha yükseltmek isteyecektir."

"İlgilenmiyorum."

Willow iç çekti. "Kardeş sevgimizin koşulsuz olduğunu sanırdım. Limitleri olduğunu bilmekten nefret ediyorum."

"Hayat trajik olabiliyor."

Willow yüzüğüne baktı tekrar. "Bazı parlak noktaları var. Benim için Kane var."

"Evet, var."

Willow ona baktı. "Sıradaki sensin. Allah'ın hakkı üçtür. Önce Julie, şimdi ben, sırada sen varsın."

"Ben bu işlerin öyle olduğunu sanmıyorum."

Kendi 'sonsuza kadar mutlu yaşadılar' sonuna itiraz etmiyordu, ama bazı sorunlar vardı. Bir erkeğe aşık olmak, ona tamamen güvenmek demekti. Bu olsa bile, kendine güvenmek de demekti. Bu konuda daha az emindi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Marina apartmanın önünde oturmuş Todd'un gelmesini bekliyordu. Tam zamanında parlak, gümüş renkli, pahalı arabası ile köşeyi döndü ve binanın önüne çekti.

Ayağa kalkıp el salladı. "Güzel araba," dedi genç adam arabadan inerken. "Hem de çok güzel bir araba." Tabi ki Todd da hoş görünüyordu. Bu adam giyinmeyi iyi biliyordu. Ama Marina bunu söylemeye gerek görmedi.

Todd anahtarları uzattı. "Kullanmak ister misin?"

"Affedersin?"

"Kullanmak. Arabayı. Akıllı olması gereken sensin aramızda. Çok karmaşık olmamalı. Seni araba kullanırken görmüştüm. Kullanmayı biliyorsun."

Marina bir Mercedes'e bir de adama baktı. "Ama senin araban ve sen bir erkeksin. Erkekler arabalarını paylaşmayı sevmez. Hele böyle pahalı olanları."

"Sadece bir araba, Marina. Ben istediğimi satın alabiliyorum ama bu benim hayatım değil. Şimdi kullanacak mısın?"

Fikrini değiştirmeden anahtarları elinden kaptı. "Kesinlikle."

Deri koltuğa yerleşti ve arabanın içini inceledi. Onun alışık olduğu temel özellikler vardı. Ama onun dışında GPS ekranı, iki alanlı klima ve oldukça karmaşık görünen bir ses sistemi vardı.

"Hava bugün güzel," dedi Todd. "Üstünü açmak ister misin?"

"Oh, tabi isterim."

Düğmelere baktı ve arabanın üstünü açanı bulup bastı. Şimdi Alman mühendisliğinin harikasını izliyordu. Arabanın üstü açılıp, kendi kendine derli toplu hale geldi.

Marina önüne döndü, aynaları düzeltti ve kontağı çalıştırdı.

"Ne kadar hızlı gidebilirim?" diye sordu genç kadın.

"Ceza ödemeyi ne kadar istiyorsun?"

"Doğru nokta. Nereye gidiyoruz."

Todd cebinden bir kağıt çıkardı. "Bugün masa örtüleri, masalar, sandalyeler, masa dekorasyon malzemeleri ve smokinler ile ilgileniyoruz. Önce kumaşçı da randevumuz var."

Saatine baktı ve adresi söyledi. Araba verdiği her komuta tepki veriyordu, pürüzsüzce gidiyordu yolda. Gücün ayağının altında olduğunu hissedebiliyordu.

"Buna alışabilirim," dedi ışıkta durunca.

"Karanlık taraf seni baştan mı çıkarıyor?"

"Baştan çıkarmaktan fazlası," dedi gülerek. Bu araba onun alabileceğinden çok pahalıydı ama belki ikinci el üstü açık bir araba alabilirdi. Bu çok keyifliydi.

Kiralama yapacakları yere gelince blok çevresinde tur atıp, arabayı biraz daha kullanmayı istedi ama park edip indi.

"Teşekkürler," dedi anahtarları verirken. "Harikaydı."

"İstediğin zaman."

"Sen gerçekten çok mütevazısın."

"Önceden aradım. Bizim için masaları hazırlayacaklardı. Renklerin uyumuna, ne kadar resmi veya gayri resmi olduğuna bakarız."

Fotoğraf makinesini çıkardı. "Ben resim çekeceğim."

İçeriye girdiklerinde bir düzine masanın hazırlanmış olduğunu gördüler. Her masa farklı renklerle yapılmıştı, porselenler ve ortaya konan bir aksesuarla tamamlanmıştı.

Kendilerini görevliye tanıttılar ve onunla birlikte dolaşmaya başladılar.

Marina hemen pembe örtülü, açık sarı peçeteli bir masaya gitti. Tabaklar krem rengiydi, kenarlarında gümüş çizgi vardı. Ortada pembe ve yeşil çiçekler vardı. Masada oturanlar birbirini kolayca görebilirdi.

"Ben bunu beğendim," dediğinde kendi kendine konuştuğunu fark etti. Todd odanın öbür ucunda, kırmızı ve mor renkli bir masanın başındaydı.

Marina yakına yaklaştığında tabakların siyah olduğunu gördü. Peçeteler çok koyu renkti ve çiçeklerde kabus gibiydi.

"Çok seçkin," dedi genç adam yanında durup.

"Çok korkunç. Çocuklar gelmeyecek düğüne sanırım ama gelirlerse çok korkarlar."

Omzunun üstünden Marina'nın beğendiği masaya baktı. "O masayı paskalya için mi yapmışlar? Renkli yumurtalar eksik."

Genç kadın sevdiği masaya döndü. "Tamam belki çok renkli ama bu da korkunç. Ortaya yüksek bir şey koymamalı. Karşında oturanları göremezsin."

"Eğer karşındakileri sevmiyorsan, işe yarayabilir."

Marina derin gül rengi ve yeşil tonları işle dekore edilmiş bir masayı işaret etti. Krem rengi porselenler kullanılmıştı ve ortada renkli çiçeklerden çok yeşilliklerden yapılmış bir aranjman vardı.

Todd inceledi. "Çok süslü değil. İyi. Renkler biraz kız işi ama yeşil idare eder. Ortadaki çiçeği de beğendim."

"Kesinlikle farklı," diye mırıldandı Marina resim çekerken. "Gül rengi ve yeşil, kremle bir arada çok yakışıyor."

Diğer masaları da çekti ama en çok Todd ile anlaştıkları masayı çekti. Sonra fiyat listesini aldılar.

İkisi bir arada listeyi incelemeye başladı. Fiyatlar kiralama adetlerine göre belirlenmişti. Daha çok kiralamada birim maliyet düşüyordu.

"Bardaklara bakmadık," dedi Marina.

"Dürüst olmak gerekirse, Ryan'ın ona aldıracağını sanmam. Şampanya koyabildiğin her şey uygundur."

Çok yakın duruyorlardı. Marina adamın ne kadar uzun olduğunu fark etti. Vücudunun ısısını hissetmek içini kaldırmıştı.

Todd'un etkisi altına girmek istemediğini hatırlattı kendine. Hep o aptal öpücük yüzündendi.

Dikkatini elindeki listeye bakmaya zorladı. "Çiçekçi tavsiye edebilirler. Bu iyi. Başka tavsiyelere de ihtiyacımız var. Sandalyeler fena değil ama onlar için kılıfa ihtiyacımız olacak."

"Kılıfların tanesi dört dolar. Toplamı sekiz yüz dolara gelir. Kılıfsız olmaz mı?"

Koluna vurdu. "Olmaz, çıplak çirkin görünür."

"Ryan ile yanlış iş yapıyoruz. Kılıf kiralarsak, her hafta sonu iki kereden parayı kırardık."

"O zaman düğün işine yatırım yap."

"Belki," dedi Todd düşünceli bir sesle.

"İşini nasıl kurdun? Bir sabah kalkıp kendini bir yatırımcı olarak mı buldun?"

"Pek değil. Ryan ile benim üniversiteden bir arkadaşım vardı. Yazılımla ilgili bir projesi vardı ama üretim yapıp dağıtacak bütçesi yoktu. İşini finanse etmeye karar verdik. Miras fonumuzdan para aldık. Kısa sürede onu geri ödedik ve para kazanmaya başladık. O günden beri şirketimiz karlı."

"Popüler bir bekar olmana şaşmamalı. Kararlı bir genç kadın tarafından tuzağa düşürülmekten nasıl kurtulmayı başardın?"

Todd gülümsedi ama gözleri soğuk ve mesafeliydi. "Kimseye güvenmemeyi öğrenecek kadar ağzım yandı."

"Bu eğlenceli olamaz," derken ikimizin de farklı sebeplerden dolayı benzer problemimiz var diye düşündü. "Onlara güvenmeden nasıl yakınlaşıyorsun?"

"İstediğimi almak için yakınlaşmama gerek yok."

Mantıklıydı ama aynı zamanda üzücü. "Yalnızlık hissettirir."

"Senin hayatında bir erkek yok. Yalnız mısın?"

"Hayır." Bazen daha fazlasını istiyordu ama göze alamıyordu.

"O zaman birbirimizden pek farkımız yok," dedi genç adam.

"Tabi milyonlar ve senin çıktığın mankenler dışında ikiz gibiyiz."

"Şu manken konusunu bırakmayacaksın değil mi?"

"Um… pek düşünmüyorum."

Smokin mağazası iyi aydınlatılmış ve nezihti. Alışveriş merkezindeki yerler gibi değildi. Marina, yirmili yaşların ortalarındaki satıcı kadın, üzerinde neredeyse bir aylık kirası değerinde bir elbise ile karşılarına çıkınca, kendini çıplak gibi hissetti.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu Todd'a bakarak.

"Smokinlere bakmak için geldik," dedi Todd. "Düğün için."

Yakasındaki isimliğe göre adı Roxanne olan kadın sordu. "Sizin düğününüz mü?"

"Hayır, ben sağdıcım. Damat yurtdışında. O olmadan doğru karar vermem gerekiyor."

"Anlıyorum." Yeşil gözlerini Marina'ya çevirdi Roxanne. "Ya siz?"

"Gelinin kardeşiyim. Oy hakkım var."

"Harika," Roxanne dikkatini yine Todd'a vermişti. Marina ondan tarafa bir daha bakmayacağından neredeyse emindi.

"Harika bir smokin koleksiyonumuz var. Tamamı tasarımcıların ürünleri," diye anlatırken sesi alçak ve yumuşaktı. "Satılık veya kiralık olabiliyor. Damat sizinle aynı beden mi?"

"Aynı bedeniz sanırım. Sen ne dersin?" Todd kendine baktı.

Marina başıyla onayladı. "Hemen hemen. Sade fakat seçkin bir şey istiyoruz. Renkler seçilmediği için sipariş vermeye de hazır değiliz."

Roxanne Todd'a bakmaya devam etti. "Önemli değil. İstediğinizi denersiniz nasıl olduğunu görmek için, sonra tekrar gelirsiniz."

Todd her gün buraya gelse, Roxanne'nin aldırmayacağını düşündü Marina.

Birlikte smokinlerin asılı olduğu askıya gittiler. Roxanne Todd'un bedenine bakıp, birkaç tane smokin seçti.

"Tabi ki renk seçenekleri var," dedi Roxanne. "Geleneksel siyah, grinin pek çok tonu ve birkaç farklı renk daha, lacivert gibi."

"Siyah veya gri bana uyar. Sadece klasik bir smokin arıyoruz. Papyon ve kuşak."

"Ben yeleği tercih ederim.," dedi Marina. Todd ona baktı.

"Yelek?" Kararsız görünüyordu. "Ben hiç yelek giymem."

"Ne kadar sık smokin giyersin ki? Kuşaklar lise mezuniyetini hatırlatıyor bana. Yelek daha seçkin durur."

Omuz silkti. "Tamam ama o zaman normal kravat olsun. Yelekle papyon kendimi büyükbaba gibi hissetmeme sebep olur."

Roxanne elini genç adamın kolunda gezdirdi. "Tabi ki öyle değilsiniz, değil mi?"

"En azında ikisini de dene," diye önerdi Marina. "Eğer üzerinde görüp nefret edersen, Ryan'a sızlanabilirsin."

"Ben sızlanmam."

Roxanne aralarına girdi. "Ölçünüzü alayım. Kollarınızı iki yana kaldırır mısınız lütfen?" Cebinden bir mezüre çıkarmıştı.

Marina tezgaha yaslanıp ölçü almasını izledi. Kadın dokunmayı o kadar abartmıştı ki, Todd bile rahatsız olmaya başlamıştı.

"Tamam," dedi Roxanne sonunda işi bitince. "Soyunma odasına gidip neler yapabileceğimize bakalım."

Arka tarafa numuneleri almaya gidince Marina sırıttı. "İkiniz inlemeye başlarsanız, ben buradan kaçarım."

Todd kolunu tuttu. "Hiçbir yere gitmiyorsun. Bu kadın beni korkutuyor."

Genç kadın güldü. "Oh, lütfen. Büyük, kötü milyoner, smokin mağazasındaki küçük bir kızdan mı korkuyor? Zavallı Todd."

Todd gözlerini kıstı. "Bunu komik mi buluyorsun?"

"Bir bakıma evet."

Onunla bir ilişkisi olsa farklı olurdu, bu duruma bozulurdu. Ama mevcut durumda sadece çok eğleniyordu.

Midesinde küçük bir rahatsızlık hissetti ama bunun ne hissettiğiyle ilgili olmasını önemsemedi. Bu kıskaçlık değildi. Olmamalıydı. Bu Todd'tu. Bir milyon yıl geçse aldırmayacağı adam.

Todd onu kendisiyle birlikte soyunma odalarının olduğu alana çekti. "Şimdi kim gülüyor?" Onu açık kapılardan birinde sokup, içinde bir koltuk olan odaya soktu. "Otur."

Marina kollarını göğsünde kavuşturdu. "Özür dilerim? Burada oturup, soyunmanı izleyemem." Bunu düşününce yanakları ısınmıştı. "Seni doğru dürüst tanımıyorum bile."

"Ben şort çamaşır giyiyorum," dedi Todd. "Sorun nedir? Plajda olduğumuzu düşün. O kadınla yalnız bırakılmayacağım."

Ciddiydi. Marina şok mu olmuştu yoksa histerik bir kahkahamı atacaktı. "Seni benim korumamı mı bekliyorsun?"

"Kesinlikle doğru."

Dudaklarının kıvrılmaya başladığını hissetti ama kendini tutmaya çalıştı. "Tamam. Senin için önemliyse, burada oturup kıyafetleri denemeni izlerim. Ama itiraf etmeliyim, hayal kırıklığına uğradım. Kadınlarla bundan daha iyi olduğunu zannederdim."

"Onun gibileri tanırım. Hayırı yanıt olarak kabul etmeyecektir."

"Ve büyük, kötü milyoner onun duygularını incitmek istemez," dedi Marina onunla alay ederek.

Todd'un gözleri kısıldı ama bir şey söylemedi. Roxanne elinde kıyafetlerle gelip, Marina'yı görünce donakaldı.

"Siz yardım mı edeceksiniz?" derken ses tonu inanamadığını gösteriyordu.

"Kesinlikle," diye yanıtladı Todd, "Marina'nın zevki çok iyidir."

"Bensiz yapamaz," dedi Marina. "Özürlü gibi."

Todd onun yüzünü öyle bir süzdü ki, bunun bedelini daha sonra ödeyeceğini düşündü Marina, ama aldırmadı. Bu genç adamın beklemediği bir yönüydü ve bununla eğlenmenin tadını çıkaracaktı.

Sadece zaafları ve zayıflıkları olan bir adam değildi, aynı zamanda beklediğinden çok farklı birisiydi.

Genç adam düğmelerini çözmeye başlayınca, odanın çok geniş olmasına rağmen, birbirlerini çok az tanıdıkları düşünülünce beklenmedik bir yakınlık yarattığını fark etti.

Her ne kadar plajda olduklarını varsaymasını istediyse de, küçük bir odada yalnızdılar. Adamın çok hoş bir vücudu vardı. Nereye bakmalıydı? Hiç mi bakmamalıydı?

Gömleğini omuzlarından sıyırdı. Göğsü kaslıydı. Beline kadar inen tüylerinden hoşlanmıştı. Todd belini çözmeye başlayınca, Marina gözlerini kaçırdı.

Hareketlerinin sesinden, pantolonunu giydiğini tahmin etti ve içi biraz rahatladı. Dikkatini başka bir şeye yönlendirmek için, ona gömleği uzattıktan sonra, ceketi alıp dikişlerini ve kumaşını incelemeye başladı.

Roxanne kapıda belirdi. "Yelek mi, kuşak mı?"

"Yelek," dedi Marina. "Deneyeceğini söylemiştin." Yeleği Roxanne'nin elinden alıp, ona uzattı.

Todd yeleği giyince, Marina onun geniş göğsünü ve dar kalçalarını belirginleştiren kesiminden hoşlandı. Karnının alt kısmında bu beğeniden kaynaklanan bir kasılma hissetti.

Genç adam, kravatlardan birini seçip, yakasının altına yerleştirdi. Bağladıktan sonra ceketi giydi.

"Üç açılı ayna burada," dedi Roxanne.

Soyunma odalarının önünde bulunan geniş alana çıktı ve aynanın önündeki platforma çıktı. Aynadaki görüntüsüne baktı.

"Ne düşünüyorsun diye sordu?" genç adam.

"Nefes kesici," dedi Roxanne, ellerini kıyafetinin üzerinde gezdirip, ceketin uçlarını çekip potları düzeltiyordu.

Marina bakışlarıyla ona katıldı ama satıcı kadının adamın her yerine dokunması sinirlerini kaldırmıştı.

Olgun davranmaya çalışarak, durumla Todd'un ilgilenmesini bekledi, elleri üzerinde dolaşan Roxanne'yi görmemeye çalışarak.

"Yeleği sevdim," dedi Marina.

Todd başıyla onayladı. "Ben de. Ne demek istediğini anladım. Kuşaktan daha az geleneksel ama harika görünüyor. Julie ve Ryan renkleri seçene kadar sipariş veremeyiz ama fikir verebiliriz."

"Bizim bir web sitemiz var," dedi Roxanne, genç adamın kulağına eğilip, göğüslerini onun vücuduna yaslayarak. "Size ürün numaralarını yazar veririm, oradan bakabilirler. Damat sizin yarınız kadar iyi görünürse bunun içinde, düğün yılın düğünü olacaktır."

Todd Roxanne'den bir adım uzaklaşınca, kadında geri çekildi.

"Neden şu numaraları şimdi vermiyorsunuz?" dedi Todd.

Kadın soyunma odasından çıkınca Marina'ya döndü. "Güya beni koruyor olacaktın."

"Kendini koruyacak kadar büyüksün."

"Biz bir takım olmalıydık. Ben senin yardımına koşardım."

Marina genç adamın kendisinden ne istediğini anlamamıştı. Kıskanmış gibi davranmasını mı istiyordu? Geceleri uyuyabilmek için tüm kadınların onun için ölüp bittiğini bilmesi mi gerekiyordu? Başka bir şey miydi yoksa? Gerçekten rahatsız mı olmuştu?

Her ne kadar ona inanmak istese de, hakkında söylenenler bunu imkansız hale getiriyordu. Onunla oynuyordu.

Tamam. O zaman o da oynayacaktı. Onu bu oyuna çekmeye çalıştığına onu pişman edecekti.

Platformun yanına gitti. Adamı ceketinden tutup, aşağıya inene kadar çekti. Sonra parmak uçlarına yükselip, kolunu genç adamın boynuna doladı ve dudaklarını onunkilere bastırdı.

Bunun daha önce olduğu gibi sıradan bir öpücük olmasını planlamıştı. Ona bir ders verecekti. Dudaklarını hafifçe aralayıp onunkilere bastırdı, gerçekten istermiş gibi görünmek için.

Bir anlık şaşkınlıktan sonra, Todd kollarını ona doladı ve kendine doğru çekti. O da onu öpmeye başladı. Önce yavaşça öptü ama sonra genç kadının davetinden faydalanıp, dilini içeri uzattı.

Genç adam kararlı bir şekilde hareket ediyordu, amacı varmış gibi. Ağzı kahve ve mentol tadındaydı ve nasıl öpüşeceğini iyi biliyordu.

Genç adamın dili onunkine değdiğinde, tutku patlamıştı. Marina sarsılmıştı. Ağzını keşfedişinde çok fazla ateş, ihtiyaç ve zevk vardı.

Arzu genç kadını körleştirmişti. Düşünemediği için ona tepki verdi. Başını kaldırdı ve o da onu öpmeye başladı. Todd ellerini sırtında aşağı yukarı gezdirirken, o da onun omuzlarını ve kollarını keşfetti. Tamamen kas ve sıcaklıktı vücudu. Genç adam parmaklarını saçına doladı ve hafifçe geriye doğru çekti. Marina onun istediğini yapmasına izin verdi, ama Todd boynunu öpmeye başladığı zaman ödülünü almıştı.

Yumuşak, aç öpüşler genç kadını uyarmıştı. Tüm vücudu kasılmış, göğüsleri beklenti içinde hassaslaşmıştı. Düz bir zeminde sırt üstü uzanmak istiyordu. Genç adamın bacaklarının arasına girmesini, ona sertçe ve hızla sahip olmasını istiyordu.

Hayatında daha önce düşünmediği şeylerin aklına gelmesi onu şaşırtmıştı. Rahatsız olmuş birisinin boğazını temizlediğini duyunca geri çekildi. Roxanne odanın kapısında duruyordu.

"İkiniz bir oda bulmalısınız," dedi buz gibi bir sesle.

"İlginç düşünce," dedi Todd.

Roxanne döndü ve ortadan kayboldu.

Marina orada durmuş, değil ne yapacağını ne diyeceğini bilmez durumdaydı. Beklenmedik bir tutku hissediyordu.

Aklından birkaç yorum geçti ama hepsi aptalca geldi. Aptalca olmasalar bile konuşabileceğinden emin değildi. Boğazı kurumuştu, sesinin nefes nefese çıkmasından korkuyordu.

"Marina," dedi Todd.

Elini kaldırıp onu durdurdu. Sonra yutkunup kendini ona bakmaya zorladı.

Genç adamın koyu renk gözlerindeki açlığı görünce, büyük hata yaptım diye düşündü. Bakışları, bir kadının neresini öpse onu çıldırtacağı kesin olan ağzına kaydı.

"Sana ders veriyordum," dedi sesi hafifçe titreyerek. "En azından vermeye çalışıyordum."

"Sen de benim beklediğim gibi değilmişsin."

Bu iyi miydi yoksa kötü mü?

"Sen benim tipim değilsin," dedi Marina. "Ben kardeşimin düğününü hazırlamak istiyorum. Başka bir şey değil."

Todd'un bakışlarıyla karşılaştığında, açlığın biraz azaldığını gördü. Ama kalan kısmı bile kendisini onu kollarına atması ve aynı şeyleri tekrar yaşamasını istemesi için yeterliydi.

"Katılıyorum," dedi genç adam.

Marina'nın genç adamın düşündüklerine değil, söylediklerine yanıt verdiğini anlaması biraz zaman almıştı.

"O zaman bu hiç olmadı," dedi genç kadın. "Hiçbir şey olmadı."

"Bir şey oldu. Tabi sen istiyorsan olmamış gibi davranabiliriz."

İstediğine en yakın alabileceği cevap buydu. Onu üstünü değiştirmesi için yalnız bırakıp, arabada bekledi.

Bu öpüşmenin hoşuna gitmesi onu rahatsız etmişti. Doğru dürüst tanımadan kendisini ona vermek istemişti. Derin duygular olmadan. Tutkunun kuvveti onu korkutmuştu.

Todd onun beklediğinden çok daha ilginç biriydi. Ondan hoşlanmak sürpriz olmuştu. Onu istemek, imkansız gibiydi ama olmuştu. Ama ikisi bir arada? Hiçbir yolu yoktu. Durumu tehlikeliden daha beter, ölümcül yapmışlardı.

Onun gibi birisine tutulmaya gücü yoktu. Eğer kapılacak olursa, paramparça olurdu. Bunun olduğunu görmüştü daha önce. Neye mal olduğunu biliyordu.

Kime: Marina_Nelson@mynetwork.LA.com
Kimden: Julie_Nelson@SGC.usa

Todd'u öptüm ne demek? Bir mail yazdın, 'bu arada Todd'u öptüm' diye ve gönder düğmesine bastın. Pek çok açıdan yanlış. Onu öptün mü? Ağzından mı?

Neden? Bu hiç sana göre değil. Bu milyon dolar için değil, değil mi? Lütfen olmadığını söyle. Bu da hiç sana göre değil. Todd? Gerçekten mi? Nasıldı? Bekle. Bilmek istediğimden emin değilim.

O hiç senin tipin değil. Sen hep tatlı, inek, dünyayı kurtaracak adamlara kapılırsın. O mankenlerle çıkar. Hatırladın mı? İyi misin sen?

Tamamen başka bir konu ama renk için gül ve yeşil karışımı tamamdır. Onunla devam edebilirsiniz. Ama hiçbir şey aşırı uyumlu olmasın lütfen.

Kime: Julie_Nelson@SGC.usa
Kimden: Marina_Nelson@mynetwork.LA.com

Ben iyiyim. Çok iyiyim. Öpüşme öyle birden oluverdi. Uzun hikaye. Benimle oynadığını düşündüm, ders vermek istedim. Bu hiçbir şey demek değil. Sana bir şey söylemezdim ama Todd Ryan'a bir şeyler söyler, Ryan sana söyler, sonra sana ben söylemedim diye delirirsin diye düşündüm. O kadar.

Öpüşmeye gelince, sadece bir öpücüktü, o kadar. Tipim olmadığını biliyorum. Endişelenmeni gerektirecek bir şey yok.

Renkleri seçmene sevindim. İşlerin ilerlemesine yardım edecek. Ben de o renkleri beğenmiştim. Hiçbir şey aşırı uyumlu olmayacak, söz veriyorum. Her şey harika olacak.

Kime: Marina_Nelson@mynetwork.LA.com
Kimden: Julie_Nelson@SGC.usa

Aman Tanrım! Todd'un nasıl bir tip olduğunu zaten biliyorsun? Bana söylemediğin başka ne var? Orada başka

neler oluyor? Ona kapılmasan iyi olur, Marina. Gerçekten. Binlerce kilometre uzaktayım ve her şeyi çok özlüyorum.

Kime: Marina_Nelson@mynetwork.LA.com
Kimden: Julie_Nelson@SGC.usa

Hiçbir şekilde Todd'a kapılmıyorum. Endişelenecek hiçbir şey yok.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Todd California Üniversitesi'nin içindeki trafiğin içinde yavaşça ilerleyip, park alanına çekti. Öğrenci kalabalığını gözleriyle taradığında Marina'yı bir öğrenci ile konuşurken gördü. Daha doğrusu işaretleşirken.

İki kadın birbirleriyle karşı karşıya, hararetle Todd'un anlayamadığı bir şekilde iletişim kuruyordu. Marina omzunun üzerine dönüp bakınca, genç adamı fark etti. El salladıktan sonra karşısındaki kadına arabayı işaret etti. Birbirlerine sarılıp vedalaştılar ve Marina ona doğru yürümeye başladı.

Kotu ve uzun kollu tişörtüyle onu yürürken izledi ve çevresindeki öğrencilerle uyumlu olduğunu fark etti. Bakışları önce kalçasına sonra yürüdükçe uçuşan altın sarısı saçlarına kaydı. Seksi bir ürünün reklamı gibiydi.

Kapıyı açıp, "Selam," dedi. "Kullanmama yine izin verecek misin?"

"Hayır. Bu kadar çok güç kafanı yorar."

"Çok tipik," dedi kemerini bağlarken. "Neden erkekler kadınları kontrol edememekten korkarlar? Zavallı kadınlara çok fazla güç ve sorumluluk vermeyin. Kaldıramazlar."

"Bu ülkedeki zenginliğin büyük kısmını kadınlar yönetir."

"Bu beni her duyuşumda güldürür. Bana araba kullandırmıyorsun, çünkü benim yeteneklerim senin erkeklik egona zarar veriyor."

"Uzun sürmez. Terapideyim."

İkisi birden gülmeye başladılar. Son buluşmaları smokin mağazasında olmuştu. Marina onu öpmüş ve genç adamı daha fazlasını ister durumda bırakmıştı. Bu istek konusunda ne yapmak istediğine tam olarak karar vermemişti. Şimdi Marina'nın arkadaşlığından keyif almak yeterli geliyordu.

Genç adam trafikte ilerlemeye çalışırken, en son bir kadınla sadece birlikte vakit geçirmeyi ne zaman istediğini hatırlamaya çalışıyordu. Ne zaman yatağa atacağını düşünmeden sadece birlikte takılmak, sohbet etmek ve eğlenmek.

Onunla yatmak istemiyor değildi, istiyordu. Ama aynı zamanda ondan hoşlanıyordu.

Bu en son ne zaman olmuştu? Hoşlanmak. Bunun nasıl hissettirdiğini bile unutmuştu. Onu son gördüğünden beri onu tekrar göreceği zamanı sabırsızlıkla beklemişti.

"İşaret diliyle ne zaman ilgilenmeye başladın?"

Genç kadın ona baktı. "İtiraf etmeye utanıyorum ama bir arkadaşımın çok yakışıklı sağır bir ağabeyi vardı. Ben o zamanlar on dört yaşındaydım. O daha büyüktü ve içinde son derece etkileyici ve derin birisi olduğuna inanmıştım. İletişim kurabilsek bana aşık olacağından emindim. Böylece öğrenmeye başladım, sonra hoşuma gitti ve devam ettim.

"Peki o gençle ne oldu?"

"Sadece sağır bir pislik olduğu ortaya çıktı. Yine de beni bu yola soktuğu için ona minnettarım. Şimdi sertifikalı bir çevirmenim. Üniversitedeyken yarı zamanlı iş imkanı yarattı bana." Sonra saatine baktı. "Günü böldüğüm için kusura bakma."

"Önemli değil."

"Önemli bir dersti. Esnek olduğun için teşekkürler."

"Kimsenin eğitimine engel olamazdım."

"Seçkin sınıfın gerçek bir üyesi gibi konuştun."

Önce başka bir yemek tedarikçisine gidip yemek tadacaklardı, öğleden sonra ise Todd'un evinde çiçekçi ile buluşacaklardı.

"Ryan ve Julie renkleri seçtiği için şanslıyız. Artık bir şeylere karar vermeye başlayabiliriz," dedi Todd. "Çiçekçiye renkleri söyledim. Ona göre uygun örnekler hazırlayıp gelecek."

"Güzel. Sanırım yeşil ve gül renk kombinasyonu çok yerde işimize yarayacak. Kız şeylerine gül rengi, erkek şeylerine yeşil kullanırız."

"Herkes mutlu olur," dedi genç adam.

"Kesinlikle," diye ona güldü Marina.

Işıkta durduklarında Todd da ona güldü. Birbirlerine bakarken "Son görüşmemizde bir öpüşme vardı," dedi.

Marina'nın gözleri büyüdü ve yanakları kızardı. Bakışlarını pencereden dışarıya kaçırdı. "Şey, yardım istemiştin kadından korunmak için."

Todd öpüşmeleri hakkında ne düşündüğünü merak ediyordu. Onun için olduğu gibi genç kadın içinde güçlü bir erotizm mi içeriyordu? Cevabın evet olduğunu biliyordu aslında. Biraz da utandığını biliyordu ama neden olduğunu merak etti.

"Gerçekten yardıma ihtiyacın olduğuna inandığım için değil," dedi Marina hala ona bakmadan. "Onun gibi kadınları uykuda bile idare edersin sen."

"Uyanık olduğum zaman daha ilginç olurum." Kavşaktan geçerken devam etti. "O tutkuyu beklemiyordum."

"Zeki olmam ve bilimle ilgilenmem, diğer insanlardan hoşlanmadığım anlamına gelmez."

"Diğer insanlara benzemiyorsun, ama bu iyi bir şey. Şikayet etmiyorum, Marina. Senden olduğun gibi hoşlanıyorum."

"Çok iyi. Tabi senin fikrin önemli olduğundan değil."

"Tabi ki değil."

Marina ona baktı. "Oldukça ateşli bir öpüşmeydi."

"Katılıyorum. Daha sonra tekrar kurtarılmam gerekecek."

"Sanmıyorum. Kendini benim yardımım olmadan koruyabilirsin."

"Biraz soğuk bir yaklaşım."

"Buna alış."

Todd güldü ve Marina gülümsedi. Sonra genç kadın Julie'den bahsetmeye başladı. Ama Todd'un dikkati daha çok başka bir konudaydı. Marina'yı nasıl yatağa atacağı.

Onu istiyordu. Ama sorun bu değildi. Bir arada harika olacaklarından emindi. İlk öpüşmedeki kimyanın, uyumun ve arzunun çok şey gösterdiğini öğrenmişti. Bu konuda ikisi de on almıştı. Ama birlikte olmaları akıllıca değildi.

Birincisi hayatlarının sonuna kadar birbirleri ile bağlantıları olacaktı. Yengesinin onun büyükannesi olması ve kuzeninin onun kız kardeşi ile evlenmesi, birbirlerinin dünyasında olacaklarını gösteriyordu. Seks yapmaları bu durumu komplike hale getirecekti.

İkincisi genç kadın onun her zamanki tipi değildi. O erkeklerle oynamaya inanmıyordu, o da kadınlarla ciddi ilişkiler kurmaya. İşleri basit tutmak daha iyiydi.

Ama harika bir öpücüktü. Bunu düşünmek son birkaç gecedir onu uyutmamıştı, bu daha önce hiç olmamıştı. Asla...

Marina önündeki küçük makarna tabağına baktı. Bu sanatsal sunumu takdir etmekle beraber, biraz sıkılmaya başlamıştı.

Todd'a doğru eğildi ve fısıldadı. "Bana mı öyle geliyor, yoksa tüm yemeklerde kremalı sos mu var?"

"Sana öyle gelmiyor," diye fısıldadı o da. "Salata sosu, kremalı çorba, tavuk, yengeç."

"Şimdi de makarna," diye mırıldandı Marina. "Sanırım bu mönüyü seçersek, düğünün tema rengini beyaz yapmalıyız."

Çatalını tabağındaki mükemmel pişirilmiş makarnaya daldırdı. Yemekten şikayet edemezdi. Karidesler çok lezzetliydi, sebze ve sos harikaydı. Kremanın içindeki peynir çok yakışmıştı ama yine de bir şeyler yanlıştı.

"Gidebiliriz," dedi Todd.

"Sevmedin mi?" dedi genç kadın.

"Hayır, çok güzel ama sadece…"

"Çok fazla?"

Todd başıyla onayladı. "Kesinlikle."

Birkaç dakika sonra tatlı gelince, kadın açıklamasını bitirip gidene kadar gülmemek için kendisini tuttu. Kadın mutfağa gidince kıkırdadı.

Todd kaşlarını kaldırdı. "Hangisi olacak? Kremalı soslu çikolatalı kek mi? Kremalı soslu böğürtlen mi? Çikolatalı krema soslu puding mi?"

Pudingden bir yudum aldı Marina. "Harika. Gerçekten çok lezzetli," dedi.

"Ben yemeği sevdim," dedi Todd şüpheli bir sesle.

"Ben de ama biraz fazla zengin. Midem şimdiden bir hoş oldu."

Todd ona anlamsız bir bakış attı.

"Mantıklı bir açıklama bulmaya çalışıyorum. Julie'ye bir mail atarım, ona yemeğin harika olduğunu ama krema bazlı olduğunu söylerim. Onlar karar verir."

Ayağa kalktıklarında Marina karnını tuttu. "Yolda bir markette duralım mı? Benim sodaya ihtiyacım var."

"Aynen."

Dersten sonra Marina, çiçekçiyle buluşmak için Todd'un evine gitti. Daha önce, birkaç ay önce bahçe kapısına kadar geldiyse de evi bu kadar yakından görmemişti.

Demir kapıdan geçince, dört katlı yapıya baktı. Düzinelerce pencere vardı.

"Bir de büyükannemin evinin etkileyici olduğunu söylerdim," diye düşündü.

Arazi bakımlıydı ve sonsuz gibi görünüyordu. Kapının önüne park ettiğinde, küçük arabası oyuncak gibi kaldı.

Zenginlerin faklı olduğunu biliyordu ve Todd da zengindi. Ama şu ana kadar bu kadar zengin olduğunun farklında değildi.

Geniş, iki kanatlı kapıya gitti. Sonra durdu, kotuna bakarak. Acaba bu randevu için giyinmiş mi olmalıydı?

O anda ön kapı açıldı ve Todd göründü. "Her şeyi kaydettin mi?" dedi.

"Daha değil. Çarşambaları halka açık turlar var mı?"

"Seçtiğimiz insanlara," dedi genç adam. "Hadi gel."

Todd'un üstünü değiştirip, kot pantolon ve uzun kollu tişört giymesi Marina'yı biraz olsun rahatlatmıştı. Kaslı vücudu ve ince erkeksi yapısı ile çok iyi görünüyordu. Onun dar kalçasına ve eve bakma arasında kararsız kalmıştı.

Mermer kaplı giriş holüne girince içinden ayakkabılarını çıkarmak geldi. Hol son derece geniş ve oval biçimliydi. Merdivenlerin başında bir piyano vardı. Mobilyalar inanılmaz derecede güzeldi ve muhtemelen antikaydı. Resimler ise gerçek ve önemli görünüyordu.

Todd arkalarından kapıyı kapatınca sordu. "Ne düşünüyorsun?"

"Kaç yatak odası olduğunu merak ettim."

"On taneden fazla."

"Tamam. Güzel. Büyük ailelere mi kiraya veriyorsunuz yoksa küçük ülkeleri mi davet ediyorsunuz?"

"O ayın nakit akışına göre karar veriliyor."

Şaka yapıyordu ama ifadesinde bir şey vardı. Rahatsız gibiydi.

"Yanlış bir tepki mi veriyorum?" diye sordu. "Etkilenmemiş gibi mi davranmalıydım."

"Sadece bir ev."

Marina güldü. "Bu gerçekten büyük bir ev ve burada yalnız başına yaşıyorsun. Bu biraz garip."

"Ben burada büyüdüm. Büyük ve yaşatması oldukça pahalı. Ama ailem üç nesildir burada yaşıyor ve şimdi bu benim sorumluluğum."

"Büyük bir otele benziyor. Bana yumuşak bornozu ve oda servisi mönüsünü göster hemen taşınayım."

"Oda servisimiz yok," diye yanıtladı Todd.

Marina içini çekti. "O zaman unut bunu. Oda servisi olmazsa olmaz koşulum." Genç adama baktı. "Başka kadınlar ne tepki veriyor buraya?"

"Evlilik bittiğinde ne kadar büyük bir anlaşma yapacaklarını hesaplamaya başlıyorlar."

"Çıktığın herkes para hesabı yapıyor olamaz. Bir kısmı senden gerçekten hoşlanmış olmalı."

Todd güldü. "Sen benim egoma iyi gelmiyorsun. Çıktığım kadınların çoğu benden hoşlanır. Para sadece üzerine bir artı olur." Kolunu genç kadının omzuna dolayıp onu evin içine doğru yönlendirdi. "Hem genelde onlara evi göstermem."

"Ben de göstermezdim. En azından ciddileşene kadar. Para için peşinde olanlar rol yapmaya devam edemezler ve ödleri kopar."

"Sen korkmadın."

Genç adamın vücudunun ısısını hissedebilecek kadar yakındı ve bu onun kollarında olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlatıyordu. Onu nasıl kendine doğru çekmiş, öperken vücudunun her yerini titretmişti.

"Biz çıkmıyoruz," diye hatırlattı ona Marina. Söz konusu o olduğunda, hiçbir zaman çıkmazlardı da. Bir erkeğin onu korkutabileceği hayatta aklına gelmezdi. Bazı yönlerden Todd bilmese de onu korkutuyordu.

Eğer onda istek uyandırmasa. Marina savunmak için kollarının sarılışından uzaklaştı.

Geniş bir odada durdular. İki kanepe, birkaç koltuk, sehpalar, bir çalışma masasına rağmen, oda sıkışık durmuyordu.

"Güzel," dedi odanın sıcak renklerini ve rahat tarzını onaylar bir sesle. "Dekoratörün var demek ki."

"Tabi ki. Ben tipik bir erkeğim. Bana kalsa her şey bej olurdu."

Uzaktan bir zil sesi geldi. "Kapı zili," dedi Todd. "Muhtemelen çiçekçidir. Sen otur, ben kapıyı açayım."

Kanepelerden birine yerleşti. Yanındaki cilalı ahşap sehpanın üzerinde buz ve içecekler vardı. Birkaç çeşit de atıştıracak bir şey.

"Buralarda bir kahya veya aşçı çalışmış," diye mırıldandı kendi kendine. Todd'un bunları kendi başına hazırlamasına imkan yoktu. En sevdiği gazozu, buzlu bir bardağa döktü.

Böyle bir evde büyümek nasıl bir şeydi acaba? Hayal bile edemiyordu. Ev filmlerden çıkmış gibi göründüğünden bir çocuk için çok rahat olmamalıydı. Todd tek çocuktu. Bu evde pek çok çocuk olmalıydı. Todd kendini yalnız hissetmiş miydi acaba?

Todd yanında orta yaşlı bir kadınla döndü. Genç adamın elinde kitaplar ve albümler vardı. Kadında ise içleri düzinelerce çiçekle dolu iki sepet vardı.

"Marina, bu Beatrice. Marina da gelinin kız kardeşi."

"Düğün için ikinizin birlikte çalışması ne hoş," dedi kadın, sonra çevresindeki mobilyalara baktı. "Sanırım bir yemek odası daha uygun olur çalışmak için," dedi.

"Tabi ki. Bu taraftan."

"Size içecek bir şey verebilir miyim?" diye sordu Marina.

Beatrice içecek sehpasına baktı. "Su lütfen. Mümkünse şişede olsun."

Marina eline buzlu bir bardak ve bir şişe su alıp, onları izledi. Yemek odasına doğru giderken, çevresini hayranlıkla inceledi.

Yemek masası otuz kişilikti ama şu an için on iki kişilik sandalye dizilmişti. Karşı duvarda uzun bir büfe vardı. Dört tane şamdan ve bir şömine vardı.

Todd kitapları masaya bırakırken, kadında birkaç düzine çiçek çıkardı masanın üzerine.

"Sanırım gelinle damat renklerini seçmişler," dedi kadın, çiçekleri kendi arasında gruplarken. "Bu çok işe yarayacak. Gül rengi ve yeşil bir arada çok güzel olur ama aklımda farklı fikirler var. Tozlu gül rengi lale, yeşil sapları ile güzel oluyor. Klasik değil ama seçkin."

Marina çiçeklerden anlamazdı ama lale nedir iyi biliyordu. O yüzden fikir hoşuna gitti. "Güzel," dedi ve Todd'a baktı.

"Fena değil," dedi genç adam.

"Çok kız işi mi?" dedi Marina.

"Çiçekten anlamam. Benim için uygun."

Beatrice sepetten başka çiçekler çıkarmaya başladı. Çiçek isimlerini sıralamaya başlayınca Marina artık takip edemediğini fark etti. Todd da kopmuş görünüyordu.

Sonunda Beatrice kitaplara döndü. "Düğünlerden çekilmiş fotoğraflar var. Fikir vermesi için birlikte bakalım."

Düzinelerce fotoğrafın üzerinden Beatrice'nin uzun anlatımı ile geçtiler.

"Tören için ayrı bir oda olacak demiştiniz, değil mi?"

Marina başıyla onayladı. "Ana balo salonundan ayrı bir odada olacak tören. Sandalyeler sıralayacağız. Orada da çiçeklere ihtiyacımız olacak."

Beatrice yine anlatmaya başladı ama Marina onu takip etmekte zorlandı. Kendini sıcak ve kızarmış hissediyordu. Aynı zamanda hafif bir üşüme başlamıştı. Midesinde de rahatsız edici bir hareket vardı. Çıkarma isteği duydu.

Dikkatle elindeki çiçekleri bıraktı. Daha önce hiçbir şey ona alerji yapmamıştı. Ama belki de bu kadar çok polen rahatsız etmişti onu.

Todd ona baktı. "Sen iyi misin?"

Midesinde yeni bir kramp hissetti ve kusacağına dair bir his duydu. "Pek değil," dedi. "Yakınlarda bir banyo var mı?"

"Tabi," dedi genç adam elindeki çiçekleri bırakırken. "Hemen dönerim," dedi çiçekçiye ve Marina'yı odadan çıkardı.

"Midem," dedi Marina. "Ne olduğunu anlayamadım."

"Endişelenme. Ben Beatrice'yi hallederim."

Midesindeki ani burulmaya rağmen, gülümsemeyi başardı. "Ben Beatrice ile kimsenin baş edebileceğini sanmıyorum, ama bir dene."

"İyi olunca gelirsin."

"Tabi. Bir dakika sürer."

Banyonun kapısını kapattı ve iki saniye sonra tuvalete eğilmişti.

Marina ne kadar vakit geçtiğini anlamamıştı. İki kere kusmuştu ve henüz bitmediğine dair kötü bir his vardı içinde. Titriyordu, güçsüzdü, hem sıcak basıyordu, hem üşüyordu.

Mermer zeminde otururken gözlerini kapattı ve eve kadar arabayla dönüp dönemeyeceğini düşündü. Öncelikle kusmadan o kadar yolu gidebilir miydi? İkincisi ne kadar kötü hissettiğinden başka bir şeye dikkatini verebilir miydi?

Banyonun kapısı çalındı.

"Marina?"

Todd'un sesini tanımıştı. Bu olanlar neden burada başına gelmek zorundaydı ki? O yanı başındayken?

"Evet?"

"Miden nasıl?"

"Berbat. Neler olduğunu anlamıyorum."

"Ben biliyorum. Gıda zehirlenmesi. Tüm o kremalı soslar."

Ne yediklerini hatırladı ve inledi. "Sen de mi?"

"Tabi ki. Beatrice'den kurtuldum. Hadi, seni yukarıdaki misafir odalarından birine çıkaracağım. Banyolar daha rahattır ve aralarda yatağa uzanıp dinlenebilirsin."

Bir an tereddüt ettikten sonra ayağa kalktı. Yatağa uzanma fikri çok hoşuna gitmişti. Kapıyı açtı. Todd da berbat görünüyordu.

"Çok çekici bir çiftiz," dedi Marina.

"Resim çeker saklarız. Acele edelim. Hemen banyoya yetişmeliyim."

"Bir kıza nasıl iyi vakit geçirteceğini iyi biliyorsun."

"Bir de bana sor. En azından Cuma. Yarın dersin yoktur. Odanda telefon var Haber vermen gereken birisi varsa ararsın. Banyoda bornoz falan var. Yatağın üstüne tişört de bıraktım."

"Beklenenden çok iyisin."

"Sağdan üçüncü kapı. Odana su da bıraktım," dedi ve aceleyle koridorun diğer ucundaki bir kapıda kayboldu.

Marina onun gidişini izledi. Sonra midesinden bir şeyler yükseldiğini hissetti. Onun da fazla vakti kalmamıştı.

Odaya girdiğinde her şeyi onun anlattığı gibi buldu. Dolapta bornoz, komodinin üzerinde üç şişe su ve yatağın üzerinde iki tişört vardı. Ama bunlarla ilgilenmeden banyoya koştu.

ALTINCI BÖLÜM

Cumartesi sabahı saat altı civarı Marina uyandı. Gece yarısına kadar vaktinin çoğunu banyoda geçirmiş, sonra ölü gibi uyumuştu. Banyoda bulduğu yeni diş fırçasını kullandıktan sonra mutfağı aramak için aşağıya indi.

Yemek odasının önünden geçip, her şefin bayılacağı mutfağa ulaştı. Todd'u da orada buldu. Eşofman ve tişört giymişti. Midesindeki kıpırtı yedikleriyle değil, karşısında gördüğü adamla ilgiliydi.

"Günaydın," dedi Marina normal davranmaya çalışarak.

Todd ona baktı ve gülümsedi. "Selam. Nasıl hissediyorsun?"

"Daha iyi. Ama çok acıktım. Ya sen?"

"Saat bire kadar debelendim sonra bayılmıştım. Yönetici oyumu kullanıp bu tedarikçiye hayır diyeceğim."

Genç kadın güldü. "Seninle bu konuda tartışmayacağım. Hayatımda hiç böyle hastalanmamıştım."

"Çay ve kızarmış ekmeğe ne dersin? Risk almadan."

"Kulağa harika geliyor. Eminim çok su kaybetmişizdir. Bana bundan bahset," dedi bornozunu göstererek. "Çok güzel. Bunu giyen İngilizce konuşan ilk kadın ben miyim?"

Tezgaha yaslandı genç adam ve kollarını göğsünde bağladı. "Şu mankenler konusunu bırakacaktın."

"Öyle dediğimi hatırlamıyorum."

"Hatırlamalısın. Ayrıca bornoz arkadaşlar için. Çıktıklarımı buraya getirmediğimi söylemiştim. Hatırladın mı?"

"Araban bu işler için çok küçük."

"Sen özel hayatım konusunda çok meraklısın."

"Erkekler kendileri hakkında konuşmayı severler."

"Onların evine giderim genelde."

"Anlıyorum. Kaçmanı da kolaylaştırır."

"Kesinlikle."

Genç adam çayları hazırlarken, Marina onun gösterdiği dolapta bulduğu tabaklara ekmekleri koydu. Geniş camın önündeki yuvarlak masaya oturdular.

"İlginç bir ev," dedi çayından bir yudum alıp.

"İnsanı etkiliyor," dedi Todd.

"Hayatında hiçbir şey normal değil ki?"

"Sen bile büyükannen bir milyon dolar teklif ettikten sonra benimle çıkmayı kabul ettin."

"Ama bunun bir şaka olduğunu biliyorsun. Birisini seninle evlenmeye ikna etmek için para vermek gerektiğine inanıyor. Onun bilip, benim bilmediğim ne var?"

"Sorunu duymamış gibi yapıyorum."

"Hayatının bir döneminde güvendiğin bir kadın olmalı," dedi Marina ekmeğinden ısırdıktan sonra.

"Bundan bahsetmek istemezsin."

"Benden bu konuyu kapatmamı mı istiyorsun, yoksa emir mi veriyorsun?"

Koyu renk gözlerinin genç kadının yüzüne dikti. "Erkek okulunda okudum. İlk ciddi kız arkadaşım komşu kız okulunda burslu

okuyan bir kızdı. Bir dansta tanıştık ve saniyeler içinde aşık olduk. Akıllı, komik ve bana aşıktı."

Marina ona inandı. O pek çok kadının aşık olacağı bir adamdı.

"Annesi bir yerlerde çalışıyordu ve güçlük çekiyorlardı. Jenny söylemişti. İlk defa birbirimizin olduk." Yüzü gerilmişti. "Annesi aileme geldi. Ya iki yüz elli bin dolar vermelerini ya da beni tecavüzle suçlayacağını söyledi. Jenny on altı yaşında olduğundan ceza almam mümkündü."

Marina kendini kötü hissetti. "İnanmıyorum. Çok kötü. Sen kaç yaşındaydın?"

"On altı ama fark etmezdi. Ailem parayı ödedi ve önemli bir ders aldım."

Ona yanlış düşündüğünü, insanların öyle olmadığını söylemek istedi ama belki de öyleydiler. "Jenny ne dedi bunlara?"

"Çok üzüldü veya öyle söyledi. Ayrıldıktan bir hafta sonra annesi ona araba alınca, üzüntüsü geçti."

Todd sıkılmış ve alaycı görünüyordu. Geçmişten konuşmak onu incitiyor olmalıydı. Böyle tecrübeler insanda iz bırakırdı.

"Başka çıktığım bir kadın bana gelip hamile olduğunu söyledi. Her zaman dikkatli olmuştum ama yalan söylemesi için bir sebep yoktu. Ona evlenme teklif ettim. Bebek doğduktan sonra büyük bir düğün önerdim. Çok korktu."

"Dur tahmin edeyim. Hamile değil miymiş?"

"Hayır. Niyeti hamile kalmaya çalışmakmış. Kalamazsa da düşürdüğünü söyleyecekmiş düğünden sonra."

"Böyle insanlar olmasından nefret ediyorum. Para etkili olmuştur ama eminim kadınlarla çok iyi tecrübelerin de olmuştur."

"Biraz. Ama ne kadar iyi gitse de, sonunda para için olduğunu itiraf etmelerini bekliyorum."

Marina ona doğru eğildi. "Todd sen harika birisin. Zeki, komik ve çekici. Hiç de çirkin değilsin."

Genç adam gülümsedi. "Çirkin değilsin iltifatını hazmetmek için vakit lazım."

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Konu her zaman zenginliğin olamaz. Dünyada o kadar çok kötü insan yok. Ne yapıyorsun peki? Hiç güvenmiyor musun?"

"Böylesi daha iyi."

"Ama çok yalnız. Aşık olmak istemez misin?"

"Bir kadını istediğim zaman alırım. Evde birini istersem de köpek alırım."

Marina üzüntüye kapılmıştı. Görüntüde Todd'un her şeyi vardı ama gerçekte hayatında büyük boşluklar vardı. Güçlü ve çevresini kontrol etmekten hoşlanan biriydi. Aynı zamanda kibar ve ilgiliydi. Ama hiçbir kadına kalbini verecek kadar güvenemezdi.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu genç adam.

"İkimizde önemli derecede takıntılıyız. Sen kimseye güvenmiyorsun, ben de kendime."

"İnanmıyorum. Sende hepsi var. Sen dünyayı kurtaracak inek adamlarla çıkmıyor musun?"

"Genellikle. Çok parlak ve ilgi çekiciler…" dudağını ısırdı.

"Hem de güvenli?" diye sordu Todd alçak sesle.

"Belki de. Bazen ben…" Çayından bir yudum aldı. "Annem çok gençken babama aşık olmuş, hem de onu görür görmez. On yedi yaşından bugüne kadar ona tapıyor. Babam kötü birisi değil ama harika bir koca ve baba değil. Bırakır giderdi. Bazen aylar boyunca yok olurdu. Her gidişinde bir sürü kalp kırardı. Ama annem ona geri dönemeyeceğini hiç söylemedi. Kendisine başkasını sevmek için fırsat da vermedi. Yarım bir hayat yaşar, sadece o yanında olduğu zaman mutludur."

"Sen öyle değilsin. Sen güçlüsün," dedi genç adam.

"Bunu bilemezsin, ben de bilmiyorum. Onun gibi olmaktan korkuyorum. Kalbimi kıracak birine aşık olmaktan korkuyorum. Birine gerçekten aşık olmak, tüm kontrolü onun eline vermek gibi geliyor bana. Yakında yapmak istediğim bir şey de değil."

"O yüzden risk almamak için, aşık olmayacağın türde erkeklerle çıkıyorsun."

"Benim güçsüz yanlarımı konuşmaya devam mı edeceksin? Çünkü tehlikeli sulardasın."

"Riski alıyorum. Haksız mıyım?"

"Belki de."

"Sadece ilgi objesisin, duygusal risk olmadan."

"Beni kötü biri gibi göstermeye çalışıyorsun ama öyle değilim. Sadece zarar görmeyeceğime inanana kadar aşık olmak istemiyorum," dedi Marina.

"Hiçbir zaman emin olmazsın ki."

"Buna inanmak istemiyorum. Bir gün şansımı deneyeceğim."

"Gerçekten mi?"

Bunu yapacağına inanmak istiyordu. Bir erkek onun kaderini değiştirecekti.

"İkimizin de terapiye ihtiyacı var. Grup indirimi alalım bari."

Todd'un gülüşü iyi hissetmesini sağladı. Sonra esnedi.

"Özür dilerim," dedi ağzını kapatırken. "Dün gece yeterince uyumadım."

"Ben de." Todd ayağa kalktı. "Hadi. Yatağa gidelim."

Marina ona baktı. Aklından binlerce düşünce geçti. Yatak? Onunla? Seks yapmak için? Ayağa kalkıp onu tokatlamak istedi. Ama ikisini çıplak ve birbirine değerken düşünmek, beynini doldurmuştu. Buna evet yanıtı vermeyi istediğini fark etti.

Todd iki elini tuttu. "Pardon. Yanlış kelime seçimi. Tekrar başlayayım. Yukarı gidip, kendi yataklarımızda uyuyalım. Daha iyi mi?"

Marina başıyla onaydı, Todd'un beklediği buydu. Oysa içinde bir hayal kırıklığı hissetmişti. Neler oluyordu böyle?

Todd onun ayağa kalmasını bekledi. Elini sırtına koyup, onu mutfaktan çıkardı.

"Tekrar buluşuruz," dedi eğlenceli bir sesle, "Ve tekrar yemek yemeyi isteyip istemediğimize bakarız."

Merdivenlerin sonunda ikisi ayrı odalara gittiler. Kapıyı kapattığında Marina onun ilk söylediğini tercih ettiğini düşündü.

Öğleden sonra Marina duştan çıkarken havluya sarındı. Todd buraya bayan misafir getirmiyorsa da, odalar son derece hazırdı. Diş fırçası dışında, şampuan, nemlendirici gibi detaylar düşünülmüştü.

Açlıktan ölüyordu. Eve dönerken bir şey yiyebileceğini düşündü ama önce ev sahibini bulup, teşekkür etmeliydi.

Mutfak ve oturma odası boştu. Klavye sesine benzer bir ses duyunca, çalışma odasını buldu. Todd giyinmişti. En az sabah olduğu kadar iyi görünüyordu. Marina vücudunda bir sıcaklık hissetti bu görüntü karşısında ve beklemediği tepkiler.

"Nasıl hissediyorsun?" dedi genç adam Marina odaya girince.

"İyi. Daha çok uyudum, şimdi de açlıktan ölüyorum."

"Ben de. Demek ki ikimiz de gıda zehirlenmesini atlattık."

"Öyle görünüyor."

"Eve dönmeye hazır mısın?" Masanın çevresinden dolaştı.

Marina başıyla onaylarken, tek istediğinin kendisini onun kollarına atıp, kendisini alması için yalvarmak olduğunu fark etti. Hala zehirlenmenin etkisinde olmalıydı.

"Bir randevu var sanırım bu gece?"

"Yok aslında."

Todd masadan katlanmış bir kağıt aldı ve ona uzattı. "Meksika yemeği sevdiğini söylediğini hatırlıyorum, yakınlarda eve servis yapan bir yer var. Gitmeden önce bir şeyler yemeye ne dersin?"

Marina tereddüt etti. Duygusal anlamda tek parça iken gitmesi iyi olurdu. Oysa vücudu burada kalıp neler yaşanacağını görmesini söylüyordu.

"Film de seyredebiliriz. Senin seçmene bile izin veririm."

"Böyle bir daveti nasıl reddederim? Filmde anlaşma olasılığımız ne kadar sence?"

"Bence var. En azından komik olsun."

"Ama zekice komik, saçma değil."

"Ben de öyle bir film var."

"Tekrar yemek yiyebileceğimi hiç sanmıyordum," dedi üç saat sonra Todd'un kanepesine uzanırken. "Ama çok acıkmışım."

Todd kaykılmış, çoraplı ayaklarını önündeki pufa uzatmıştı. Bu yüksek teknolojili odada tek yumuşak şey mobilyalar ve halıydı. Ses sistemi, dev ekran, hoparlörler. Film koleksiyonu Marina'nın ağzının suyunu akıtmıştı.

"O kadar çok şey yedin. Yetmedi mi?" diye baktı ona Todd.

"Aslında yetmedi. Tatlı yeme havasındayım."

Genç adam ayağa kalktığında gerindi. Kollarını başının üzerine kaldırınca, tişörtü yukarı sıyrılmış, karnı ve göbek deliği görünmüştü.

Bütün geceyi kusmak gibi iğrenç şeyler yaparak ve birbirlerinden birkaç metre uzakta odalarda uyuyarak geçirmişlerdi. Oysa şimdi onu izlerken, birazdan çok daha fazla bir istek duyuyordu genç adam için.

Todd odadan çıkıp merdivenlere doğru yürürken, Marina "Sen de hiç az yemedin. Benden çok yedin," dedi.

"Hiç de kadınsı olmayan aşırı iştahın için savunma mı bu?"

"Belki de. Açtım ama."

"Kimseye söylemem."

Marina ona dirsek attı. "Ne yani. Ellerimle falan yemedim ya."

Todd ona baktı ve kaşlarını kaldırdı. "Tako yedin. Ellerinle yedin tabi."

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

Merdivenlerin dibinde Marina mutfağın ne tarafta olduğunu unuttuğu için yanlış tarafa dönünce, çarpıştılar.

"Pardon," dedi Marina bir adım geri atarken.

Todd onu kollarının altından tuttu. "İyi misin?"

"İyiyim. Sadece yön bulma yeteneğim felaket."

Genç adam gözlerinin içine bakınca Marina son derece kırılgan ve aynı zamanda hayatta hissetti. Ellerini oradan çekip tüm vücudunda gezdirmesini istedi. Beyni bile bunun ne kadar tehlikeli olduğunu söylerken, ona doğru yaklaştığını fark etti.

Aynı şeyleri Todd'un da hissettiğini biliyordu. Hareketlerinde bir keskinlik, vücudunda bir gerginlik vardı. Açlık koyu renk gözlerinde okunuyordu.

Todd ellerini çekip, geri adım attı. "Sana tatlı bulacaktık."

"Doğru. Dondurma hariç her şey."

"Hayatımızın sonuna kadar kremalı bir şey yok."

"Ben duramam. Çikolatalı kremaya dalınca bu korkumu yenerim. Böyle bir insanım işte."

Mutfağa giderken Marina ne kadar hayal kırıklığına uğrasa da, Todd'un akıllıca davrandığını düşündü. Düğünden sonra birden ortadan kaybolmayacaklardı, birbirlerinin hayatında kalmaya devam edeceklerdi.

Onun hareketlerini izlememeye çalıştı Marina. Genç adam mutfakta dolabı açıp tatlı alternatifleri bulmaya çalışıyordu. Bir dilim pasta, mikrodalgadan çözülmesi ve ısıtılması gereken bir turta, çikolatalı kek. Ayrıca kurabiyeler vardı.

"Hangisi?" dedi Todd.

"Çikolatalı kek. Üzerine sos da koyacağım. Dolapta gördüm."

"Kekte yeterince şeker yok diye mi?"

"Aynen öyle."

Genç adam dolaptan cam tepsideki kekleri çıkardı. "Isıtmamız gerekecek," dedi. O tepsiyi uzatırken, Marina da almak için uzandı ama zamanlamaları yanlış olduğundan yere düşürdüler. Almak için eğilince de kafalarını birbirine vurdular.

"Birlikte zehirlenmemizin en kötüsü olduğunu düşünmüştüm ama sanırım daha fazlası da var. Birlikte felaketiz."

Onun bu yorumuna Todd güldü. "Sen diğer kadınlar gibi değilsin."

"İstersen Avrupalı bir aksan deneyebilirim."

Genç adam gözlerini kıstı. "Bırak şunu."

"Asla."

Todd uzanıp bir tutam saçı, kulağının arkasına attı. "Bu zehirlenmenin bu kadar eğlenceli olacağını hiç düşünmemiştim. İstersen bu gece burada kal, eve gitmen gerekmiyorsa."

Bu davetin ne anlama geldiğini biliyordu. Misafir odasında bir konaklama. Kibar ve iyi niyetli bir davet.

"Pijama partisi mi?" diye alay etti Marina.

Ona baktığında yanıt olarak bir gülümseme bekledi ama onun yerine ateş, istek ve ihtiyaç gördü. Ama göz kırpana kadar yok olmuştu.

Marina'nın boğazı kurudu ve kalbi hızlandı. " Todd?"

"Burada mantıklı olmaya çalışıyorum, Marina. Bunun iyi bir fikir olmadığını gösterecek yüzlerce sebep sayabilirim."

"Ben sadece sekiz tane bulabilirdim."

"Abartmış olabilirim," dedi ayağa kalkıp ellerini ona uzatırken. "Hadi, kekleri ısıtalım ve kendimizi tatlıya verelim."

"Kulağa hoş geliyor."

Parmaklarını avucuna bırakıp, genç adamın onu ayağa kaldırmasına izin verdi. Ayağa kalktığında birbirlerine çok yakınlardı. Marina geri adım atabilirdi ama Todd izin vermedi.

Genç kadın kendini onun gözlerindeki ateşe bıraktı. Onu ısıtmıştı, yavaşça ona doğru yaslandı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Todd ona uzanmadan önce.

YEDİNCİ BÖLÜM

Todd'un ağzı yumuşak ve sıcaktı onu öperken. Marina tüm vücudunu ateş bastığını fark etti.

Genç adam onu kendisine çektiği zaman, o da izin verdi, çünkü o da onun sert vücudunu hissetmek istiyordu. Ellerini Todd'un ensesine koydu ve tüm vücudu değecek şekilde iyice yaslandı.

Genç adam ağzını keşfederken, tutku Marina'nın boğazının düğümlenmesine sebep olmuştu. Öpüşünde çok yakında daha fazlasının olacağını gösteren bir şey vardı. Bu beklenti öpüşü kadar güzel olduğundan Marina beklemekten çok mutluydu.

Todd öpüşleri ile onunla oynarken, Marina onun geniş omuzlarını ve sırtını okşadı, parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi.

İstek Marina'nın tüm vücudunu kaplamıştı, en kadınsı yerlerinde bu istek havuzunu hissedebiliyordu.

Sonunda dilini Marina'nın alt dudağında gezdirdiğinde, ağzı aralanmış ve genç adamı içeri davet etmişti. Bu beklenmedik yakınlık teninde arzu, ihtiyaç ve hassasiyet yaratmıştı.

Onu ümitsizce istemesi, vücudunu yalnız bir kedi gibi onunkine sürtmesine sebep oldu. Kimseyle çıkmayarak, kimseyle ilişkiye girmeyerek rahat olduğunu sanmıştı ama şu anda birbirlerine çıplak bir şekilde dokunmaları için büyük bir arzu hissediyordu. Bu duyguyu ise ancak Todd doyurabilirdi.

Bu isteğini bir şekilde ona hissettirmiş olmalıydı. Belki dudaklarıyla, belki hızla nefes alışıyla. Genç adam mesajı almıştı. Ellerini önce kalçasında sonra tişörtünün içinde göğüs kıvrımlarında gezdirdi. Ona dokunuşlarında bir tecrübe vardı. Sutyeninin kumaşının üzerinden, göğüslerini kavradı, başparmağı ile hassas göğüs uçlarını okşadı.

Marina artık kendisini sadece hissettiklerine bırakmıştı. Todd dudaklarını çenesine, kulağına ve kulağının altında boynundaki hassas noktaya taşımıştı. Şu anda sutyeni olmamasını diliyordu.

Göğüslerine dokunmaya devam edince, Marina kendini iyice bırakmıştı. "Seni yatağa götürmem gerekiyor," dedi Todd.

Genç kadın bir şey söyleyemeden, elini tutup mutfaktan çıkarıp, hole götürmüştü onu. Onun yanında aceleyle yukarı çıkıp, soyunmayı ve cennete kavuşmayı diliyordu.

Yukarı çıkmaya başladılar.

"Seks yapmak beş yüz dolarlık çarşaflarda daha mı zevkli?"

Todd durup onu öptü. "Tabi ki," dedi ve tişörtünü çıkardı.

Marina onu öperken hiç kimseyi daha önce bu kadar istemediğini düşündü.

Todd öpüşmeyi kesip göğsünü ağzına almıştı. Onu emip, dilini göğüs ucunun çevresinde gezdirmişti. Marina ayakta durabilmek için omuzlarına tutundu. Bacaklarının arası ıslanmış, alev almıştı. Daha fazlasını istiyordu.

Göğüslerine dokunuşları, onu artık dönemeyeceği bir noktaya getirmişti. "Todd," dedi inleyerek.

"Anlat bana," diye mırıldandı ve onu alıp, kalan son birkaç basamağı çıkardı.

Koridoru hızla geçip, konferans salonu kadar büyük bir yatak odasına girdiler. Odada sıcak renkler, büyük koyu renk mobilyalar, geniş ve yumuşak, davetkar bir yatak vardı.

Sonunda dedi ve genç adamın tişörtünü çıkardı.

İkisi de çıplak ayak olduklarından Todd'un ikisini çırılçıplak bırakması uzun sürmedi. Onu yatağa yatırdığında, çıplak tenleri birbirine değmişti. Bu harika bir histi.

Marina'ya bakarken gözleri tutku ile parlıyordu. Genç kadın parmağını dudağında gezdirirken yavaşça ısırdı.

"Seni istiyorum," dedi Todd. "Çok seksisin."

"Ben de seninle ilgilenmiyor değilim."

"İlgilenmek. Yapmam gereken şeyler var sanırım."

"Kesinlikle." Sınırdaki bir kadın için tehlikeli kelimelerdi bunlar.

"Nereden başlasam?" dedi yanına uzandığında. Bir elini başının altına koymuş, diğer elini genç kadının karnına koymuştu.

Bu çok hoşuna gitse de yeterli değildi. "Hayır."

"Burası?" dedi elini onun bileği ile dirseği arasında gezdirirken.

"Aklımdan geçen bu değil?"

Elini bu kez bacaklarının arasında ıslanmış bölgeye indirdi. "Bu nasıl?" derken sesi alçaktı.

Gözlerini açık tutabilmek için tüm gücünü harcadı. Şimdi kendini bu tutkuya bırakıp orgazm olmak için istek duydu ama daha çok erkendi.

"Bu güzel," dedi Todd. Onu keşfedip, doğru noktayı buldu ve okşadı.

Marina içten gerilmişti. Kasları kasılmıştı. Bacaklarını davetkar biçimde açmıştı. "Güzel. Bu nasıl?"

Genç adam ona doğru eğildi ve dilini onun göğsünde gezdirdi.

Bu inanılmaz derecede güzel bir ikiliydi. Büyü gibiydi. Kontrolünü kaybetmesi için gerekenden çok daha fazlasıydı.

Marina dayanmak için elinden geleni yaptı ve gelmesi üç dakika sürdü. Ama genç adam parmaklarını daha hızlı hareket ettirmeye

başlamıştı, hem de en uygun baskıyı uygulayarak. Sonra göğsünü emdi.

Bu dayanılmazdı. Dizlerini kendine çekti. Topuklarını yatağa gömdü. Daha değil, daha değil dedi kendine.

Ama çok geçti.

Rahatladı ve şehvet dalgalarına kapıldı. Todd ona dokunmaya devam ederken her hücresi rahatlamıştı.

Kendini gözlerini açmaya zorladığında, Todd'un ona bakan bakışları ile karşılaştı.

Onun yarı tatmin olmuş bir gülümseme ile bulmayı bekliyordu, uzmanlığını ima eden, yeteneğinden emin bir gülümseme. Ama o çok ciddiydi, eğilip onu öptü.

Dudaklarını aralayıp ona yanıt verdiğinde tutku geri gelmişti. Onu içine almak için hazırdı o anda.

Genç adam çok sertti. Bunu bacağına değmesinden anlayabiliyordu. Elini uzatıp onun erkekliğini kavradı. Ama genç adam bir prezervatif alıp, içine gireceğine, onu öpmeye başladı. Boynunu, göğüslerinin arasını, karnını sonra daha aşağıda inerken, onu parmakları ile araladı.

Bu dokunuş hoşuna gitse de, gerek yoktu. "Ben zaten..."

"Biliyorum. Ben de oradaydım. Bir de böyle deneyelim."

Gözlerini kapattı. Yaptıklarından çok zevk alıyordu. Dilini teninde hissedince nefesini tuttu.

Hala ıslak olan noktanın çevresinde dilini gezdirince Marina inledi. Hızlı ve yumuşak bir dokunuş, sonra geri çekilmişti. Bu kesinlikle işkenceydi. Dayanılması mümkün değildi.

Bacaklarını daha çok açıp, dizlerini kendine çekti. Onu yalayıp, emip, öptükçe ateş tüm vücudunu sarıyordu ama o bir tek noktayı bekliyordu.

İşte tekrar oradaydı. Ama yine bir anlık çıldırtıcı bir dokunuşun devamı gelmemişti. Neler hissettirebileceğine dair bir ipucu veriyordu, sonrası büyük bir beklenti.

Marina çok yaklaşmıştı ama o noktaya yoğunlaşana kadar rahatlaması mümkün değildi. Sonunda…

Dili tekrar onu okşadı. Bu temasın zevkinden neredeyse çığlık atacaktı ama onun tekrar uzaklaşmasına hazırladı kendisini. Ama bu sefer genç adam durmadı. O noktada diliyle oynayarak, daireler çizerek onu zirveye çıkana kadar zorladı.

Todd dikkatini oraya yoğunlaştırdığında Marina kaybolmuştu.

Sarsıntı karnının alt kısmında başlayıp, dışarı vurdu. Kalçaları ve elleri titriyordu. Yaşadığı rahatlama o kadar güçlüydü ki, bir daha böyle bir şey yaşayamayacağını düşündü Marina.

Todd onu öpmeye devam etti, tekrar tekrar gelmesi için. Marina kendini tamamen ona bırakmıştı, gerginlik tamamen bitince hareketsiz kaldı.

Todd oturdu ve Marina'ya baktı. Göğsünden bir kırmızılık dalgası yükselip, yanaklarına yerleşti.

Altın sarısı saçları seksi bir şekilde genç adamın yastığına dağılmıştı. Marina gözlerini açtığında göz bebekleri o kadar büyümüştü ki, Todd maviliği görmekte zorlandı.

"Aman Tanrım," dedi Marina. "Ne diyeceğimi bile bilmiyorum."

Daha önce övgü almıştı. Pek çok kadın bu konuda yorum yapmıştı ama Todd bunun ne kadarını kendisinin hak ettiğini, ne kadarının banka hesabıyla ilgili olduğunu merak etmişti.

Marina öyle değildi. Düğün hazırlıkları sırasında arkadaş olmuşlardı. Ondan hoşlanmıştı, zeki, samimi ve komik olduğunu düşünüyordu. Yatağındaki kaç kadına bunu söyleyebilirdi ki?

Bu tecrübeyi farklı yapan buydu. En son ne zaman bir arkadaşıyla seviştiğini hatırlamıyordu.

Marina onun kolunu tutup kendine doğru çekti. "Şu ana kadar tek taraflı bir şov oldu," dedi.

Bu söyledikleri Todd'un ne kadar uyarıldığını hatırlamasına sebep olmuştu.

Çekmeceden prezervatif çıkardı. Taktıktan sonra, genç kadının dizlerinin arasına girdi. Marina içine girmesi için ona yol gösterdi.

Dar ve sıcak zevkin etkisine kapılmıştı hemen. Marina onu sarak içine doğru çekmiş ve içini doldurmasına izin vermişti.

Marina'nın kokusu onu uyarıyordu. Onun hızla nefes aldığını, ellerinin sırtında dolaştığını hissedebiliyordu. Bu sefer bu bitince oradan ne kadar hızlı uzaklaşması gerektiğini düşünmeyecekti. Sadece bu tecrübenin tadını çıkaracak, gerisini boş verecekti.

Daha sert, daha hızlı içeri dışarı gidip gelmeye başlamıştı. Marina onu bacaklarıyla sarmıştı. Sonunda Todd rahatlamıştı.

"Bu iyi bir fikir değil," dedi şarap bardağını tutarken. "Daha dün tuvalette kıvranıyordum, mideme biraz zaman tanımalıydım."

"İyileşmiştir. Hatırlasana kekin üzerine çikolatalı sos koymayı planlar hale gelmiştin."

Fikir dedikleri bir şişe kırmızı şaraptı. İkinci kez birlikte olduktan sonra uyumuşlar, açlıktan ölerek uyandıklarında mutfağa koşmuşlardı.

Marina bir yudum şarap aldı. "Dur tahmin edeyim. Şarap mahzenin de vardır burada şimdi."

"Evin bodrum katı yok ama nem ve sıcaklık kontrolü olan bir şarap kileri var."

"Tabi ki," dedi evinde dolapta özel durumlar için sakladığı bir şişe şarabı düşünerek. "Dom Pérignon istesem?"

"Sence yanıt ne olabilir?"

Ne beklemişti ki. Beklediğinden çok daha fazlasıydı ve bu onu daha tehlikeli yapıyordu.

Onu takip edip, oturma odasındaki kanepeye oturdu. Fonda hafif bir müzik çalıyordu. Birbirlerine dönük oturuyorlardı. Aralarında bir mahremiyet ve bağ vardı. İkisi de çok zekiydi.

"Todd," diye başladı ne söyleyeceğini tam olarak bilmeden.

"Biliyorum."

"Nasıl? Ne söyleyeceğimi ben bile bilmiyordum."

Kadehini bırakıp, uzandı ve onu öptü. "Bu karmaşa ikimizin de istediği şey değil diyecektin. Düğün hazırlıklarını yapmak zorundayız, sonrasında da hayatımız boyunca yakın olacağız. Arkadaş olmak, sevgili olmaktan çok daha doğru olur."

"Sanırım söyleyeceğim buydu. Bu gece harikaydı tabi."

"Anlaştık." Ona doğru eğildi Todd ve onu kanepeye yatırdı..

"Hani bunu sürdürmenin yanlış olduğunu konuşmuştuk."

"Doğru, ama yarın bitireceğiz bunu."

"Yarın oldu bile."

"Güneş doğana kadar değil," dedi ve çenesini öpmeye başladı. Marina kollarını ona doladı, kendini zevk dakikalarına bıraktı. Gecenin geri kalanı iyi bir fikir gibi göründü.

Marina kız kardeşinin hızlı ve tecrübeli parmaklarının hareketini izliyordu. Willow toprağı ekledi, çukur açtı. Sandıktan bir fide aldı. Bitkiyi yeni evine yerleştirdi.

"Ben mor düşünüyorum," dedi. "Fillerle uyması için."

Marina gözlerini kırptı. "Ne fili?"

Kardeşi iç çekti. "Biliyordum beni dinlemediğini. Neler oluyor?"

"Filler mi olacak?"

"Hayır," dedi Willow. "Marina ne oldu? Sen kendinde değilsin. İyi misin?"

Kaslarındaki hafif sızıyı görmezden gelirse gayet iyiydi. Todd ile gün doğana kadar sevişmişlerdi. Genç adamın üst üste hazır olabilmesinden etkilenmişti. Ama kendi performansı da fena değildi. Son yirmi dört saat içinde belki de tüm hayatında olduğu kadar orgazm olmuştu.

"İyiyim," dedi. "Sadece biraz yorgunum."

"Hıhı." Willow ikna olmuş görünmüyordu. Odanın kapısına yürüdü, kapıyı kapattıktan sonra elini beline koydu. "Baştan başla ve yavaşça anlat. Hiçbir şey kaçırmak istemiyorum."

"Söyleyecek bir şey yok." Bu büyük bir yalandı.

"Sen söyleyene kadar burada durup bekleyeceğim."

Marina gülümsedi. "Sorguda gibiyim."

"Marina!"

"Tamam. Tamam. Ben iyiyim. Her şey yolunda. Sadece..." Dudaklarının yaşadıklarının zevkiyle kıvrıldığını fark etti. "Cuma günü Todd ile yemek tadımına gittik. Sonra onun evinde çiçekçiyle buluştuk. İkimizde gıda zehirlenmesi geçirdik. Sonunda geceyi orada tuvaletin başında geçirdim."

"Peki bunun için mi gülümsüyorsun?"

"Hayır. Todd çok iyiydi. Dün daha iyiydik. Misafir odasında kalmamı istedi. Birlikte yemek yedik, film izledik, sonra şey..."

Willow'un gözleri açıldı. "Aman Tanrım! Üçüncü Todd Aston ile birlikte oldun. Bir milyon dolarım olacak."

Marina ellerini kaldırdı. "Bir, onunla evlenmiyorum. Milyon dolarlık rüyalarınla vedalaş. Kreş açmak istiyorsan Kane ile konuş. Senin için her şeyi yapacaktır."

"Hayır, teşekkürler. Parayı kendim bulacağım. Parayı almak için evlenmeyeceksen, kredi falan alacağım. Ayrıca bu konumuz değil. Todd'la birlikte mi oldun?"

Marina gülümsedi. "Evet, oldum. Harikaydı. Düşündüğüm gibi biri değilmiş. Ondan hoşlandım."

Willow yanına geldi ve sarıldı. "Harika."

"Harika falan değil. Saçma, rahatsız edici ve bir daha o türlü bir beraberlik olmayacak."

Willow geri çekildi ve ona baktı. "Pardon? Sen parlıyorsun. Seni daha önce ışıldarken görmemiştim. Kimse böyle parlaklık veren seksten uzak kalamaz."

"Ben kalacağım. Biz kalacağız. Bu konuyu konuştuk ve bu en mantıklı plan. Zaten büyükanne Ruth'un evliliği sebebiyle bağlıyız. Şimdi Julie evlenenince ikinci bir bağ olacak. Todd sonsuza kadar hayatımızda olacak. Onunla bir ilişki, bir yere çıkmaz."

Willow bitkilerine döndü. "O bekar, sen bekar. Mükemmel."

"Ortak bir şeyimiz yok. Ayrı dünyalardanız. O kadınlara hiç güvenmiyor. Geçmişte yaşadıklarını duyunca ona hak verdim. O konuda ben de çok sağlıklı sayılmam. Benim de bazı sorunlarım var."

"Sen annem değilsin. Bir erkek için kendini kaybetmeyeceksin."

"Bunu bilemezsin."

"Sen de bilemezsin. Denemek için fazla korktuğunu biliyorum. Hep güvenli erkekleri seçtin. Sana tapan erkekler, kalbine dokunamadılar bile. Aşık olma riskine girmezsen, bunu bilemezsin. Hiç birimiz annem gibi olmak istemeyiz. Güçlü ol. Kendin ol."

İyi bir tavsiyeydi. Mantıklı bir insan dikkate alırdı. Ama bu konuda Marina mantıklı olamazdı. Kaybedecek çok şey vardı.

"Ona aşık olmak için kendimi bıraksam bile, o beni sevmeyecektir. Yakınlaşmayı istemiyor."

"Hep bir ilk vardır. Kane'ye bak. Ama senin şansını denemen lazım. Acı çekmeyi göze almazsan, mutluluğu bulamazsın."

"Ruh ikizi hikayesi fazla abartı," diye mırıldandı Marina.

"Hayır, değil. Ama aşk için inanç gerekir. Yoksa hiç bilemezsin. Ya Todd doğru adamsa? Onun yürüyüp gitmesini istiyor musun? En azından annem babam yanındayken mutlu oluyor. Ya sen?"

Marina o anların bir manası olduğuna ikna olmamıştı. Acı bu kadar büyükken ve kaçacak yer yokken. Ruh eşini bulmadan bugüne kadar gelmişti ve gayet iyi becermişti. Yaşadıklarını atlatmak, kalbini yok edecek bir erkeğe vermekten çok daha kolaydı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Todd saatine baktı. Gelinlik dükkanındaki randevularına biraz erken gelmişti. Marina'nın onu bekleteceğini hiç sanmıyordu.

O uzun geceden sonra onu ilk defa görecek olmak çok garipti. Marina hiç bağ olmasın oyununu oynayacak tipte değildi, onun da başka bir şey yaşama şansı yoktu.

Olanları unutup, ona sadece kuzeninin nişanlısının kardeşi olarak bakacaktı. Uzak bir akraba yani. Hoşlandığı ama fazla önemsemediği biri. İlişkiye girmeyeceği biri.

Bu düşünceleri Marina mağazaya, beş kat daha nefes kesici bir şekilde girene kadar sürdü.

"Biliyorum, biliyorum," dedi içeri girip gülümseyerek. "Bir dakika geciktim. Sana kötü davrandığım için bana kızma."

Bakışları karşılaştığında birlikte güldüler. Bir an sonra dünya üzerinde hiçbir şey kalmamıştı. Sadece ikisi.

Todd ona doğru bir adım attı. Beyninin mantıklı kısmı felç olmuştu. Tek önemli şey Marina'yı kollarına almaktı.

Bir tanesi önce yaklaştı ama hangisi olduğunu Todd bilmiyordu. Ama ona uzanmadan kırklı yaşlarda bir satıcı kadın yanlarına geldi.

"Ne harika. Aşık çiftleri bir bakışta anlarım."

Gerçekliğin soğuk havuzuna düşmüş gibi birden kendilerine geldiler. İkisi de geri çekildi.

Harika, diye düşündü Todd. Şimdi her şey garipleşecekti. Marina'yla sevişmek uzun zamandır yaptığı en eğlenceli şey olmuştu. Sadece seks değil, ki önemli bir skor yazmışlardı. Onunla takılmak, rahatlamak, yanında kendini rahat hissetmek harikaydı.

"Şey, biz evlenmiyoruz," dedi zorlama bir gülümseme ile. "Ben Marina Nelson. Kardeşim Julie ile konuşmuşsunuz. Çin'deki gelin. Pis işlerini ben hallediyorum."

"Tabi ki. Benim hatam. Ben Christie."

Todd da kendini tanıttı. El sıkıştılar.

"Kardeşinizin nelerden hoşlanacağı konusunda fikrim var. Neleri istemediği o kadar net ki, işleri kolaylaştırıyor. Sanırım siz deneyip, görüşlerini alacaksınız." Marina başıyla onaylayınca kadın devam etti. "Aslında depozito ödenene kadar fotoğraf çekmeye izin vermiyoruz ama kardeşiniz buranın sahibi ile bu konuda anlaşmış. Hadi sizi giydirelim. Demek bedenleriniz aynı."

İki kadın kaybolunca Todd bir koltuğa yerleşti. Bir dergiyi okumaya çalıştı ama gözünün önünden Marina gitmiyordu.

Ondan hoşlanmak kurallarının dışındaydı. İstemesi daha da kötüydü. Tehlikeyi sezebiliyordu. Devamında ihanet olacaktı. Hep öyle olmuştu. Hiçbir kadına güvenilemezdi.

İlk defa kurallarını yıkmak için istek duyuyordu. Marina farklıydı, sanki onunla her şeyin yolunda gitmesi mümkündü.

Marina gelinliğin kumaşına dokundu. Kumaştan hiç anlamazdı. Bu her ne ise çok hoştu.

Christie, "Çok güzle görünüyorsun," dedi.

"Tüm gelinlere söylüyorsunuzdur. Bu elbise içinde kendimi harika hissettim doğrusu."

Christie onun kapatamadığı düğmeleri kapadı ve dışarı çıkardı.

Oraya geldiği kot ve tişörtten sonra, bu gelinlik kendisini kadınsı hissetmesini sağlamıştı. Aynanın karşısına geçtiğinde, kumaşın dökümlerini, straplezin üzerine nasıl oturduğunu, eteklerindeki çiçekleri hayranlıkla izledi.

"Vay canına!" Arkasından gelen Todd'un yorumunu duyunca, gülümseyerek ona döndü.

"Beğendin mi?"

"Nefes kesici. Hem elbise hem de içindeki kadın."

Christie elbisenin eteklerini düzeltti. "Bu gelinlik pek çok vücut tipi için uygun. Düğünden önce temizleyip hazırlarız. Kuyruğu takayım da dans edip edemediğinizi kontrol edin."

Dans mı? Todd'a baktı. "Sen dans edebilir misin?"

"Profesyonel sayılırım."

"Yalancı."

"Dene de gör."

Christie kuyruğu yerleştirip, düğmelerle sağlamlaştırdıktan sonra Todd, Marina'yı kollarına aldı.

Marina kendine bunun önemli olmadığını, gerçek olmadığını söyledi. Sadece kardeşine yardım ediyordu. Hayali bir müzikle dans ederlerken, içinde tehlikeli, harika aynı zamanda korkutucu bir şey hissetti.

Marina onun gözlerinin içine bakma hatasını yaptığında orada kaybolmak istediğini fark etti. Elbisenin kat kat etekleri vücudunu ona yaslamasına engel oluyordu.

"Çok güzel." Bu yorum son derece tanıdık bir sesten gelmişti. Marina Büyükanne Ruth'u mağazanın girişinde gördü.

"Merhaba sevgili çocuklar. Burnumu sokmamaya söz vermiştim ama Julie burada olacağınızı söyleyince, dayanamadım."

Todd, Marina'yı bırakıp Ruth'a doğru yürüdü.

"Marina'yı gelinlik denerken izlemek karışmak sayılmaz," dedi eğilip onu öperken.

"Julie bir fikir daha duymaktan hoşlanacaktır," dedi Marina. "Ne düşünüyorsun?"

"Sen de gelinlik de çok güzelsiniz. Resim çektiniz mi?"

"Daha değil. Rahat dans edebilecek miyim diye bakıyorduk."

Marina mı hayal kuruyordu, yoksa Ruth'un kaşları kalkmış mıydı?

"Harika bir fikir. Julie bu düşünceli halinize minnettar kalacaktır."

Birden büyükannesinin Todd ile onun birlikte olduklarını anladığını düşündü. Yüzü kızarmaya başladı. Kendini bunun mümkün olmadığına ikna etmeye çalıştı. Willow dışında kimse bir şey bilmiyordu.

Birkaç poz verdikten sonra soyunma odasına sığındı. Başka bir gelinlik daha denedi. Yine straplezdi, işlemeli dantel bir eteği vardı.

Ruth soyunma odasına geldi. "Julie seçmekte zorlanacak. Dur sana düğmelerde yardım edeyim."

"Teşekkürler. Çok düğme var."

Ruth arkasına geçti. "Sen ve Todd dans ederken çok yakın görünüyordunuz. Birinizin Todd'a aşık olmasını çok istedim. Yaşlı kadının arzusu."

"Yaşlı değilsin ki," dedi zavallı bir dikkat dağıtma denemesi ile.

"Konu bu değil. Size para önerdim ama görüyorum ki doğa zaten kendi yolunu buluyormuş."

Marina bir şeyler söylemek istedi ama zorlandı. "Biz bir çift değiliz. Gerçekten. Tam olarak arkadaş bile değiliz. Sadece düğün için çalışıyoruz, o kadar. Düğüne kadar ilk çıkma bile olmayacak."

Düğmeler bitince karşısına geçti. "Çıkmanıza gerek yokmuş. Harika görünüyorsun."

Soyunma odasından aceleyle çıkıp, ayna yerine Todd'un yanına gitti.

"Biliyor. Büyükannem biliyor. Birlikte olduğumuzu biliyor. Buna dayanamam. Çok küçük düşürücü."

Todd endişelenmedi. "Bilemez. Mümkün değil."

"Bahse girer misin?"

Ruth dışarı çıkınca aynanın karşına geçti. Gelinlik hakkında konuştular, hatta gülümseyerek poz bile verdi.

"Bu resimleri Julie'ye yollarım," dedi Todd.

"Harika. Bayılacak bunlara." Normal konuşmaya çalışsa da, oradan çıkmak için can atıyordu.

Todd Ruth'un durumu anladığına inanmadığından gülüp şakalaşıyordu.

"Sanırım çifte düğün olamaz, değil mi?" deyince Ruth, Todd donup kaldı.

"Kane ve Willow'dan mı bahsediyorsun?" diye sordu.

"Hayır, hayatım. Sen ve Marina. Aranızdaki çekim çok net. Tabi ki bir ilişki için fazlası gerekir ama tutku iyidir. Senin doğru kızı bulman için çok bekledim ama sanırım artık oldu."

Marina soyunma odasına kaçınca, Todd arkasından gitti.

"Sana söyledim," dedi düğmeleri açması için arkasını dönüp. "Ama bana inanmadın. Büyükannem seks yaptığımızı biliyor. Benim için ne kadar utanç verici, biliyor musun?"

"Benim için daha beter."

Marina ona döndü. "Sen bunu ciddiye almıyorsun. Çifte düğünden bahsediyor. Anneme söyleyebilir. Seks hayatımı annemle konuşmak istemiyorum."

"Bak. Ruth'a ben de söylemezdim ama o anladı. Ama biz ne isteyip ne istemediğimizi biliyoruz. O yüzden sorun değil."

Onun için önemli değil diye düşündü Marina. Belki de o haklıydı, fazla tepki gösteriyordu.

Ruth soyunma odasına geldi. "Şimdi benim gitmem lazım. Siz keyfinize bakın. Umarım bu devam eder. Sadece ben istediğim için değil. Para ailenin de çok işine yarayacak. Willow istediği kreşi satın alabilir sonunda."

Ruth gidince, Marina Todd'un bakışlarının soğuduğunu, aralarına bir mesafe koyduğunu fark etti. Rahatsız olmuş gibiydi.

Bir adım geri gitti. "Bırakayım da üstünü değiştir."

Yalnız kalınca, Ruth'un neden paradan bahsettiğini düşündü. Onları birleştirmek yerine onları ayıracak tek noktayı bulmuştu. Todd'u rahatsız edecek tek şey, parasını isteyen bir kadındı.

Ama bu haksızlıktı. Onun milyonları, milyarları umurunda değildi. Bu iddia parası sadece bir şakaydı, bunu anlamalıydı.

"Fark etmez," dedi kendine soyunma odasından çıkarken. "Gerçek bir ilişkimiz olmayacak. Biz sadece arkadaşız." Birlikte olan arkadaşlar. Ama seks aşk demek değildi ve ona kapılmaya niyeti yoktu. Ama gelinlikçiden çıkınca göğsündeki sıkışıklık ve midesindeki rahatsızlık olanları o kadar da hafife almadığını fark etmesini sağladı.

Kime: Marina_Nelson@mynetwork.LA.com
Kimden: Julie_Nelson@SGC.usa

İzin ver de, Üçüncü Todd Aston ile yatıp, bana söylememiş olmana ne kadar şaşırdığımı söyleyeyim. Daha da kötüsü bunu BÜYÜKANNEM'den öğrendim. Sen Todd ile yattın? Sen TODD ile yattın? Ben yurtdışındayken, hatta detayları duyamayacak kadar uzak bir yerlerdeyken.

Biliyorum, Willow'a her şeyi anlatıyorsun. Dışlanmaktan nefret ediyorum. Zamanla seni affedeceğim ama bil ki, şu anda kardeşlik bağlarımız kopma noktasına gelecek kadar gerildi.

Kime: Julie_Nelson@SGC.usa
Kimden: Marina_Nelson@mynetwork.LA.com

Ne zaman bir dram kraliçesi oldun? Kardeşlik bağları? Birisi kendini fazla kaptırmış bunlara galiba.

Büyükanne Ruth'dan duymuş olmana üzüldüm. Sana kendim söyleyecektim ama böyle bir bilgiyi mail ile vermek istememiştim. Sanırım bu konuda tek endişesi olan benim.

Bir kere oldu, en azından bir geceydi. Kazayla oldu. Detayları sonra anlatırım. Aslında oldukça komik. Ama konu şu ki biz bir çift değiliz. Biz şans eseri birlikte olmuş arkadaşlarız. Tekrarlanması konusunda da hiçbir planımız yok.

Kime: Marina_Nelson@mynetwork.LA.com
Kimden: Julie_Nelson@SGC.usa

Bu kadar? Bütün duyacağım bu kadar mı? Çok acınası. Detayları istiyorum. Ve bilgin için... insanlar kazayla birlikte olmazlar. Bu bilinçli bir hareket ve karardır. Beni kandırma, çocuk. Şimdi gerçekte neler oluyor?

Marina yanıt vermeden önce maile baktı. Onunla Todd arasında neler oluyordu?

Kime: Julie_Nelson@SGC.usa
Kimden: Marina_Nelson@mynetwork.LA.com

Biz sadece arkadaşız. Yemin ederim. Ondan hoşlanıyorum, böyle olacağını hiç düşünmemiştim, ama hoşlanmanın fazlası yok. Evet, birlikte olduk, ama bir tekrarı olmayacak. Düğünden sonra birbirimizi yılda birkaç kere aile toplantılarında göreceğiz, o kadar. Ama beklediğim adam o değil. O sadece bir adam.

Özel bir adam diye düşündü mesajı gönderirken. Ama hala bir adam, sadece bir adam.

"Gecikiyorum," diye seslendi Belinda, fotoğraf stüdyosuna girdiğinde. "Sen otur, ben hemen gelirim."

Belinda ufak tefek, kızıl saçlı bir kadındı. Çok şık giyinmiş ikizlerin resmini çekiyordu. Birkaç poz resim çekti.

"O iyiymiş," dedi Todd'un yanına yaklaşan Marina.

Todd dönünce onu gördü birden. Son görüşmeleri Ruth yüzünden çok rahatsız edici olmuştu. Onu gördüğü zaman rahatsızlık du-

yacağını düşünmüştü. Oysa o narin vücudu kendine doğru çekmek için istek duyuyordu.

"En iyisidir," dedi. "Nasılsın?"

"İyi. Dersler çok yoğundu ama eğlenceli. Çok şirin ikizler."

"Katılıyorum."

"Gerçekten mi? Çocuğun olmasını ister misin?"

"Tabi ki. Her zaman kendi basketbol takımımı istemişimdir."

Marina güldü. "Bu çok fazla. Ama üç veya dört iyi olabilir. Bu çocuklara nasıl sahip olmayı düşünüyorsun?"

Todd ona baktı. "Benim aile sahibi olmakla problemim yok. Bir karım olması fikrine karşiyım."

"O zaman evlat edineceksin?"

Marina'nın gözleri mavinin çok özel bir tonuydu. Todd bu gözleri okuyabilmeyi çok seviyordu. Bütün bunlar bitince belki arkadaş kalabilirlerdi. Tabi eğer onun için duyduğu arzuyu sisteminden atmayı başarabilirse.

"Evlat edinme bir olasılık. Ama aile adını sürdürecek, biyolojik çocuğum olmasını tercih ederim."

"Aile parasının mirasçısı olacak," dedi Marina alaycı bir tonda.

"O da tabi."

"Peki ne yapacaksın? Bebekleri taşıyacak kiralık anne mi bulacaksın?"

Genç adam omuz silkti. "Belki. O da bir olasılık."

Marina'nın ağzı açık kalmıştı. "Ben şaka yapıyordum."

"Ben yapmıyorum. Her şey satılıktır."

"Kusura bakma, ama bence çok soğuk bir düşünce."

"Neden? Kiralık annelere sık rastlanmıyor mu?"

"Bu karmaşık bir seçim. Biyolojik anne bebeğin genlerinin yüzde ellisini oluşturuyor. Ayrıca araştırmalar zekanın annenin genlerinden geldiğini gösteriyor."

"Bu da çok başarılı ve güzel kadın meraklısı iş adamlarının çocuklarının, neden hayal kırıklığı olduğunu gösteriyor."

Marina'nın onaylamaması ve bunu göstermesi hiç önemli değildi. Sonuçta bu onun hayatıydı.

"Çok soğuk birisi gibi duruyorsun," dedi genç kadın.

"Sadece pratik çözüm buluyorum."

"Geçmiş tecrübelerin nedeniyle seni anlıyorum. Ama senin de açık olup, geleneksel yollarla baba olup, aile kurmaman için bir sebep yok. Kontratlara gerek kalmadan."

"Sen bunu mu istiyorsun?"

"Tabi ki. Bir ailenin parçası olmak çok güzel bir şeydir."

"Ama Bay Doğru'yu bulmak için acelen varmış gibi davranmıyorsun?"

"Sorunlarım olduğunu biliyorum. Ama bunları aşıp, inanmak istiyorum."

"Sadece palavra bunlar."

"Sonunda bunu başaracağım. Eninde sonunda."

Yapabilir miydi? Bunu bilmiyordu. Çok farklı olmalarına rağmen, aşk konusunda güven sorunları vardı ikisinde de.

"Bu inanç gerektiriyor. Bir gün buna değecek birini bulacağım ve üzerine atlayacağım."

"Umarım seni yakalamak için orada olacaktır."

Belinda işini bitirince yanlarına geldi. Todd'a sarıldı, Marina'ya kendisini tanıttı. Gelinle damadın Çin'de olması ile ilgili şakalaştılar. Onlara örnek resim gönderme fikrinde anlaştılar.

Yarım saatlerini örneklerin olduğu albümleri inceleyerek geçirdiler. Sonunda hepsinin güzel olduğuna, Belinda'nın istediklerini seçip Julie'ye mail ile göndermesine karar verdiler.

Bunu söylemek için stüdyoya gittiklerinde Belinda onların resmini çekmeyi önerdi.

"Hadi sizin resminizi çekeyim. Tanıdık birilerinin resimlerini görmek onlara daha çok fikir verecektir."

Todd Marina'ya baktı. "Benim vaktim var," dedi Marina.

"Tamam, ben zaten çekim için hazırlık yapmıştım. O yüzden çabuk olur," dedi Belinda.

Mavili grili bir fonun önüne geçmelerini istedi. "Yakın durun. Geleneksel bir poz deneyelim. Todd, elini onun beline koy. Sen de elini, onun elinin üzerine koy, Marina."

Marina bu yakınlıktan etkilenmemeye çalıştı. Ama bacakları titriyordu.

"Gülümseyin," dedi Belinda. "Güzel bir şeyler düşünün. Mesela en son seks yaptığınızı."

Bunun üzerine Marina dönüp, Todd'a baktığında onun da kendisine baktığını gördü. Marina birlikte oldukları gece ile ilgili her şeyi çok net hatırlıyordu. Dokunuşunu, gülüşünü, onun hiç vereceğini düşünmediği tepkiler vermesini.

"Mükemmel," dedi Belinda. "Öyle bakmaya devam edin. Şimdi komik bir şey düşünün. Mesela Todd'u tavuk kostümü içinde."

Marina gerçekten gülmeye başladı.

"Teşekkürler," dedi Todd sitem dolu bir sesle.

"Harika bir tavuk oldun."

Bitirdiklerini söylediğinde, Marina hala gülüyordu.

"Resimleri Julie ve Ryan'a da göndereceğim. Şimdilik o günü ayırdım. Gelecek hafta haber verirseniz sevinirim."

"Tabi ki," dedi Todd.

"Her şey için teşekkürler," dedi Marina.

Dışarıya çıktıklarında Todd sordu. "Hala Cumartesi gecesi düğün konusunda kararlıyız değil mi? Müziği dinlemek için gitmeliyiz."

"Hiçbir düğüne davetsiz gitmedim daha önce."

"Hoşuna gidecektir."

Marina el sallayıp arabasına bindi ama ilk uzaklaşan Todd oldu. Arabayı çalıştırmadan önce, onun karısı olmadan çocuk sahibi olma fikrini düşündü. Kimseye güvenmeyerek kendini sınırlamasına üzülürken, aile sahibi olma konusundaki isteğine hayran kalmıştı.

Todd sadece kendine güveniyordu, başkasına değil. O ise kendisine güvenmiyordu. Kalplerinin istediğine bir gün kavuşacaklar mıydı?

DOKUZUNCU BÖLÜM

Cumartesi günü öğleden sonra geç vakitlerde Todd California Üniversitesine doğru araba kullanıyordu. Marina arayıp, onu kampustan almasını söylemiş, yolu da tarif etmişti.

Sokağa girdiğinde adrese bakarken, binadan önce karşısında uzun boylu bir erkeğe bir şeyler işaret eden Marina'yı fark etti.

Adamın Marina'yı kendine çekip sarıldığını ve genç kadının gülerek onun yanağını öptüğünü fark etti.

İçinde karanlık ve soğuk bir ürperti hissetti. Adamı uzun zamandır tanıdığı belliydi ama onunla ne hakkında konuşuyordu Marina? Hızla işaretleşmeye devam ettiler. Marina onu fark edince el salladı. Adama tekrar sarıldı ve binaya arkasını döndü.

Arabaya doğru yürürken Todd hem sinirliydi hem de bu kıyafet içinde kıvrımlarının ne kadar güzel göründüğünü düşünüyordu. Onu hep spor giyinmiş gördüğünden, topuklu ayakkabılar, küpeler ve topuz büyük bir değişiklikti.

"Suç işlemeye hazırım," dedi arabaya binince.

Espriyi duymadan, "Böyle adamlarla mı çıkıyorsun?"

"Çıkmak mı? Hayır. Arabamı bu gece birisiyle çıkacağı için ödünç verdim. Vermezdim ama evlenme teklif edecekmiş."

"Sadece merak ettim," dedi Todd.

Bu kıskançlıktı ve kıskançlık önemsemek anlamına gelirdi. Ama Marina ile sadece arkadaştılar, ondan hoşlanmıyordu.

"Düğün Beverly Hills'de. İçeri girince sadece kibarca gülümseyeceğiz. Tebrik edip, müziği dinleyip çıkacağız."

"Sen profesyonel suçlu olabilirsin. Bu benim ilk seferim."

"Sadece müzik dinleyeceğiz. Kanunlara aykırı değil bu."

"Suçlular kendilerine mazeretler bulurlar. İşte de yapıyor musun bunu? Ruth seni şimdi görmeli."

"Seni aradı mı?"

"Büyükannem mi? Arayacak mıydı?"

Demek sadece onu aramıştı. "Hayır. Endişelenme."

"Böyle bir konuyu açıp sonra susamazsın. Ne oldu?"

"Beni gelinlikçiden sonra birkaç kere aradı. Bu olayı bir sonraki aşamaya taşıma konusunu ima etti."

"Umarım birlikte olmamızdan bahsetmiyordur yine."

"Pek değil," dedi. Aslında konuşmada 'tutku' kelimesinden birkaç kez bahsedip, konuyu istemediği yerlere çekmişti.

"İyi haber değil ama Julie'ye büyükannem söylemiş, o da Ryan'a söylemiş olmalı."

Todd ona baktı. "Büyükannen kız kardeşine bizim seks yaptığımızı mı söylemiş?"

"Evet, Julie birkaç sitemli mesaj gönderdi."

"Ona ne söyledin?" dedi genç adam.

"Detayları o dönünce konuşacağımızı. Çok yakınızdır da."

Todd onun şaka yaptığını düşündü. Acaba kadınlar kendi aralarında bu konuları konuşurlar mıydı?

"Ruth için üzgünüm. Ben konuşayım mı?"

"Beni aramadığına göre duymamış gibi yaparım.Asıl sen ne yapacaksın?"

"Önemli değil."

"Birlikte olmamız büyük hataydı," dedi Marina alçak sesle. "Bunu bir daha yapmayacak olmamız çok iyi."

Todd birlikte ne kadar harika olduklarını düşündü. Ona zevk vermekten, dokunmaktan ne kadar zevk aldığını düşündü. Onu hala ne kadar çok istediğini.

"Katılıyorum," dedi durgun bir sesle.

Otel filmlerdeki gibiydi. Çok iyi dekore edilmişti. Geniş holden geçip balo salonuna girdiler. Kimse onlara bir şey sormadan içeriye sızmayı başardılar.

"Rahatla," dedi Todd, kolunu beline dolarken. "En az üç yüz kişi var burada. Kimse bizi fark etmez."

"Tamam, ama yemek, içmek yok. Bence oturup bir misafirin yerini de almamalıyız."

Todd ona güldü. "Sen pek kuralları yıkan tiplerden değilsin."

"Mecbur kalmadıkça kurallara uyarım."

Balo salonunu dolaştılar, masalardan uzakta dans pistine yakın bir yere yerleştiler. Bir garson yanlarına yaklaşıp, kanepe ikram ettiğinde Todd'un uzattığı elini durdurdu.

Todd güldü. "Bunu çok eğlenceli hale getiriyorsun."

"Buraya eğlenmeye gelmedik. Çok ciddiyim. Müzik için hazırlanıyorlar. Dinler, hemen gideriz."

"Korkak."

İyi giyimli bir çift yanlarına geldi.

"Kitty ve Jason Sampson. Gelmenize çok sevindik," dedi kadın.

Marina yakalandıklarını düşünüp donakalırken, Todd gülümseyerek, "Her şey harika görünüyor. Mutlu bir gün," dedi.

Kitty atıldı. "Öyle değil mi? Biz çok mutluyuz."

Jason eğilip Marina'nın yanağını öptü ve Todd'un omzuna dokundu. "Geldiğiniz için teşekkür ederiz," dedi.

"Hayatta kaçırmazdık," dedi Todd.

Sampsonlar yanlarından ayrıldı. Marina duyamayacakları kadar uzaklaşana kadar bekledi. Elleriyle yüzünü örttü.

"Cehenneme gideceğiz. Eminim ismimizi arıyorlar."

"Hiçbir şey olmadı. Kibar ve minnettardık. Beş dakika sonra bizi hatırlamazlar bile. Bak, orkestra başlıyor."

Onu elinden tutup, odanın diğer ucuna götürdü. Dokunuşu son derece sıradandı ama Marina onu soyup, yatak yerine masalardan birine yatırdığını hisseder gibiydi. İçten içe eriyordu. Sadece bir gece birlikte olmuşlardı, onun üzerindeki etkisine inanamıyordu. Onunla olmayı istediğini fark etti. Cinsel anlamda değil, kollarının arasında, gülmeyi konuşmayı. Sesini duymak, gülümsemesini görmek…

"Daha iyi misin?" dedi odanın köşesine gelince. "Casuslar gibi saklanıyoruz."

"Böyle daha iyi. Görünmemek daha az suçlu hissettiriyor."

Garson yanlarına yaklaştı ve birer kadeh şampanya ikram etti.

"Gelinle damat birazdan burada olacaklar. Onlar için kadeh kaldırılacak," dedi.

Todd her ikisi için birer kadeh şampanya aldı. Garson gitti.

"Almamız gerekirdi. Kadeh kaldırmamak kabalık olur."

"Tamam kadeh kaldıralım, ama içmeyelim," dedi rahatsızlıkla.

O anda sağdıç, mikrofona geldi. "Aşkı tanımlayan çifte içelim. Bay ve Bayan Alex Sampson'a."

Marina kadehi kaldırdı ve küçük bir yudum aldı.

"Dom Perignon," dedi Todd kulağına.

"Tamam şampanyayı da kabul ettim ama yemeğe kalmayacağız."

"Tamam. Sadece bir dans."

Orkestra başlayınca, gelinle damat dans pistine çıktı. Marina onlara bakmıyordu, yumuşak müziğe konsantre olmuştu.

"Güzel seçim," dedi. "Orkestrayı sevdim. Hadi gidelim."

"O kadar çabuk değil." Elinden kadehi aldı ve yakınlarda bir sehpaya bıraktı. Onu dans pistine götürdü.

"Ne?" Marina direnmeye çalıştı. "Dans edemeyiz."

"Neden? Herkes ediyor."

Pek çok çift dans pistine gelmiş, gelin ve damada katılmıştı. Marina bunun ev sahiplerini rahatsız etmeyeceğine karar verdi. Todd'un kollarında gevşeyince, onun yeni bir yeteneğini daha keşfetti. Gelinlik dükkanındakinden çok daha iyiydi.

"İyisin," dedi Marina genç adam onu çevirip tekrar kollarına aldığında. "Ders mi aldın?"

"Yıllarca."

Müziğin temposu düşünce, Todd onu kendine çekti. Marina başını onun omzuna koydu.

"Bu şarkıdan sonra gidiyoruz," dedi Marina'nın kulağına. "Bir şey yemek ister misin?"

"Tabi ki."

"Eve servis?"

Marina başını kaldırıp ona baktı. Tutku genç adamın gözlerini geceye çevirmişti.

"Ne diyeceğini biliyorum," dedi ve genç kadının çenesine dokundu. "Bunu tekrar yapmamaya ve pek çok sebepten büyük bir hata olduğuna karar vermiştik. İstediğin buysa bir daha sormam. Geçen hafta boyunca bunu bitirmem gerektiğini düşündüm, ama yapamadım. Seni istiyorum, Marina."

Marina fısıldadı. "Hadi gidelim."

Daha yakın olduğu için Todd'un evine gitmeye karar verdiler. On yedi dakikalık yol bile bir ömür gibi uzun gelmişti. Bu arada Marina'nın parmaklarını dili ile okşadığından, genç kadın birkaç kere kenara çekmesini ve hemen orada, arabada yapmalarını önermeyi düşündü. Hava henüz aydınlıktı, karakola gitmeyi de istemediğinden sustu. Eve vardıklarında aceleyle arabadan indiler.

Todd kapıyı açıp, onu hızla içeri soktu ve kapıyı kapattı. Onu hemen kollarına aldı. Marina büyük bir istekle kendini onun öpücüklerine bıraktı.

Genç adam onu hayal kırıklığına uğratmadı. Ağzı yumuşak ve açtı, şampanya tadını alabiliyordu. Dilini ağzına soktuğunda o tutkulu dans başlamış oldu. Marina dudaklarını sıkıp, dilini emdiğinde

Todd inledi. Genç kadın onun sertliğini karnının üzerinde hissedebiliyordu.

Todd yavaşça geri çekildi. "Yatağa," diye mırıldandı boynuna doğru. "Hemen yukarı çıkalım."

Bu emirler normalde komik olabilirdi ama Marina da kendini kaptırmıştı. Aceleyle merdivenlere vardılar.

Çıkmadan önce Marina yüksek topuklu ayakkabılardan kurtuldu. Todd da çıkardı ayakkabılarını.

Merdivenlerin ortasında durup öpüşmeye başladılar. Genç adam onun fermuarına ulaştı ve açtı. Marina da onun ceketini çıkardı, kravatını gevşetmeye başladı.

Marina yatakta çok aktif sayılmazdı ama utangaç da değildi. Elbisenin üzerinden yere düşmesine izin verdi. İçinde lila rengi dantel sutyen ve onun takımı külot vardı. Todd'un nefesi kesilmişti. Marina elini arkasına uzattı. Sutyenini çözüp yere attı. Todd'un hayran bakışları arasında yukarı doğru koşmaya başladı.

Todd bir an durdu, hemen sonra arkasından çıkmaya başladı. Onu hemen yakalamıştı. İkinci kata vardıklarında Todd ona sarılınca, Marina güldü ve ona döndü.

Todd bir basamak aşağıda duruyordu. Kravatından ve gömleğinden kurtuldu. Eğilip, sağ göğüs ucunu ağzına aldı.

Emmeye ve yalamaya devam edince, Marina ayakta durmakta zorlandı. Bacakları titrediğinden omzuna tutundu.

Diğer göğsüne geçtiğinde, Marina dengesini tamamen yitirdiğini fark etti. Todd da hissetmiş olmalıydı, onu halı kaplı merdivenlere oturttu.

"Burayı yatak yapacağız," dedi boğuk bir sesle.

Marina'nın külotuna uzandı ve hızlı bir hareketle çıkardı. Birkaç basamak geri çekildi, bacaklarını araladı ve arasını öpmeye başladı.

Bu mahrem dokunuş nefesini kesmişti. Düşmemek için kollarıyla tutundu. İhtiyaç içinde titriyordu.

Todd hatırladığı kadar iyiydi. Keşfedici, onu sınıra taşıyan dil darbeleri onu ürpertmişti. Defalarca ona diliyle dokundu. Onu zirveye doğru çıkardı, çıkardı sonra onun aşağıya inmesine izin verdi. Onu nefes nefese bırakmıştı, onu çığlık atma noktasına getirmişti.

Dünya ile bağlantısını bitirmişti. Sadece bu an, bu adam ve ona yaptıkları vardı.

Zirveye çıkmasına çok az kalmıştı. Dil darbeleri onu rahatlama noktasına getirmişti, çok yaklaşmıştı ama henüz hazır değildi.

Sonra dilini tam merkeze odaklayıp, önce bir parmağını sonra ikisini içine soktu. Onu içinden de keşfetmek ister gibiydi. Sadece iki kez soktuktan sonra… Marina kaybolmuştu.

Bu dokunuşlar onun defalarca gelmesine, kontrolünü kaybedip çığlık atmasına sebep olmuştu.

Sonunda Marina kendine geldiğinde, Todd onun yanına oturdu gülümseyerek. Genç kadın da doğruldu.

"Hadi devam et. Bunu hak ettin," dedi.

"Edeceğim bir saniye içinde. Benimle yatakta buluş. Sana bir sürprizim var," dedi Todd ve merdivenlerden aşağıya indi.

Marina onun gidişini izlerken, çırılçıplak merdivenlerde olduğunu fark etti. Acaba bugün kahya evde mi diye düşünerek aceleyle yatak odasına koştu.

O yatak örtülerini açana kadar, Todd elinde iki kadeh ve bir şişe Dom Perignon ile gelmişti.

Şişeyi açarken, Marina yatağa atladı. Todd da kıyafetlerini çıkardı ve ona katıldı. Kadehi genç kadına uzattı.

"Beklenmedik sürprizlere," dedi ve kadehlerini değdirdi.

Marina ağzını açtı ama söyleyecek bir şey bulamadan sustu. Konuşamadı, kıpırdayamadı, zorlukla nefes alıyordu. Donup kalmış gibiydi.

Sonra sebebini anladı. Todd'un yakışıklı yüzü, sesi ve yatakta oturuşları, ona yaşattığı şehvetli tecrübe, görmemeye çalıştığını fark etmesine sebep oldu. Ona aşık olmuştu.

ONUNCU BÖLÜM

İnanılmaz sevişme ile geçen gece Marina'nın gerçeklerden uzaklaşmasına sebep olmuştu. Sabahleyin erkenden Willow ile işleri olduğunu söyleyerek uzaklaşmıştı. Todd etrafındayken normal davranamamaktan korkuyordu. Beyni şok içinde dönerken nasıl normal olabilirdi ki?

Todd'a aşık olmak? Nasıl? Ne zaman? Kimseye aşık olmaması gerekirken, bir de hiç beklenmedik şey olmuş, hiç olmaması gereken birine, kadınlara asla güvenmeyecek birine aşık olmuştu.

Eve gidip, duş aldı ve üstünü değiştirdi. Söz verdiği gibi arkadaşı David arabasını getirmiş, anahtarı da paspasın altına bırakmıştı. Yola çıktığında ilk durağı Willow'u almaktı, sonra birlikte gelinlik mağazasına gidip nedime kıyafetlerine bakacak, Julie'ye göndermek için resim çekeceklerdi.

Mağazanın önündeki park yerine girdiklerinde Willow söyleniyordu. "Çok kabarık bir şey olmaz, iyi görünmek için uzun boylu olmayı gerektirecek bir elbise de olmaz. Sen uzunsun ama ben değilim."

Marina şaşırmış gibi yaptı. "Ne zamandan beri?"

"Çok komik. Ne demek istediğimi biliyorsun. Bir sürü elbise uzun boylu olduğunda harika görünür ama bizim gibi normal insanların üzerinde hiçbir şeye benzemez. Kız kardeşimin düğününde kötü görünmeyi kabul edemem."

"Endişelenme. Senin istediğin gibi olacak," dedi Marina.

"İki uzun kardeşin arasında rezil olmak istemiyorum."

"Christie, Julie'nin seçtiği elbiseyi hazırlayacaktı. Straplezdi. Eğer olmazsa spagetti askı olabilir. Uzun elbise olmayacak."

Willow gözlerini çevirdi. "Tanrıya şükür. Diğer düğünlerden kalan bir sürü uzun elbisem var. Yeşil kısa bir elbiseyi başka yerlerde de giyebilirim. Yeşil demişken, renklerden birinin o olduğunu biliyorum. Biz sarışınız. Biz gül renginin tonlarını kullanacaktık, değil mi?"

"Evet. Yeşil bana gıda zehirlenmemi hatırlatıyor. Ben o rengi giymem."

"Gördün mü? İşte olması gerektiği gibi. Kardeş dayanışması."

Christie onlara doğru yürüdü. "Günaydın hanımlar. Siz Willow olmalısınız. Ben Christie. Nedime kıyafetlerini denemeye hazır mısınız? Julie ile yazıştık. O birkaç tane öneri belirledi."

"İyi öneriler mi, kötü mü?" Willow mırıldanarak sordu.

"Tabi ki iyi. Çok beğeneceğinizden eminim. Şimdi benimle gelirseniz elbiseleri göstereyim size."

Bir duvarı nedime elbiseleri dolu bir odaya yürüdüler. İki tanesi diğerlerinden ayrı asılmıştı. Bir tanesi straplezdi, bele oturuyor, etekleri bollaşıyordu. Diğeri üzerine oturan elbiselerdendi. Yaka kısmında biraz dantel vardı ve dar etekliydi.

Willow ikinci elbisenin kumaşına dokundu. "İkisi de güzel."

Marina başıyla onayladı. "İkisi de uygun. Julie'yi tebrik etmeli."

"Güzel. Her iki odada da elbiseler hazır. Hemen deneyin."

Bu demekti ki, Julie bedenlerini daha önce Christie'ye göndermişti. Marina soyunma odasına geçti.

"Ayakkabı da var. Topuklu ile nasıl durduğunu görürüz."

Soyunma odasının kapısı açıldı ve Willow içeri girdi.

"Neler oluyor?"

"Hiçbir şey. Ben iyiyim. Neden?" dedi Marina.

"Sen iyi değilsin. Hatta üzgünsün. Kötü bir şey mi oldu? Kane'nin senin için birini öldürmesini ister misin?"

"Teklifin için teşekkürler. Ama iyiyim."

Willow kollarını göğsünde kavuşturdu. "İtiraf edene kadar gitmem."

"Konuşacak bir... Normal davranmak için çok uğraşmıştım."

"Beceremedin. Ne oldu? Todd mu? Seni incitti mi?"

"Hayır. Hiçbir şey yapmadı. Sadece..."

Willow yaklaşıp koluna dokundu. "İstemezsen söylemek zorunda değilsin."

Marina gülümsemeye çalıştı. "Tabi. Şimdi böyle söyle. Ben sadece... biz... Ben ona aşık oldum."

Willow ona bakmaya devam etti. "Ve?"

"Ve hiçbir şey. Yetmez mi? Yeterince çılgınca değil mi?"

Willow güldü ve ona sarıldı. "Hiç de çılgınca değil. Bu harika. Aşıksın. Sen bekarsın. O bekar. Sen harikasın, o da ailenin seveceği birisidir eminim. Sorun nedir?"

Marina odadaki sıraya oturdu, yüzünü elleri ile kapattı. "Korkuyorum. Ya annem gibi olursam? Ya kendimi kaybedersem? Ya bana kötü davranırsa ve ben onsuz kalmamak için katlanırsam?"

Willow yanına oturdu. "Ya öyle olmazsan? Ya güçlüysen ve büyümüşsen? Mutlu olmak için kendine izin ver."

Desteği hoşuna gitse de mutluluk bir seçenek gibi görünmüyordu ona. "Kafasında bazı sorunları var.

"Tabi ki vardır. Tüm erkeklerin vardır."

"Onunkiler karışık. Kadınlara güvenmiyor. Hiç birine."

"Bana basit geldi. Başka kadınlar ona güvenmemeyi öğretmiş. Sen de aksini öğretirsin. Güvenmesini engelleyecek bir şey yapmadın ya."

"Sen hep böyle iyimser miydin?"

"Sanırım. Ortanca çocuk olarak, olayların her iki yanını görmeyi öğrendim ben. Şu anda sadece seninkileri görüyorum tabi. Sadece biraz inan. Hislerinin tek yönlü olduğunu sanmıyorum."

"Problem ben değilim. Ama problemi nasıl çözeceğimizi ikimiz de bilmiyoruz."

"Bırak, o çözsün."

Marina bu kadar basit olduğuna inanmıyordu.

"Denememiz gereken elbiseler var."

İki genç kadın aynanın önünde buluştular.

"Bu elbise ince göstermiyor," diye söyledi Willow spagetti askıları düzletirken. "Bu elbise boyumu kısa gösteriyor."

"Zaten kısasın," diye alay etti Marina. "Ama haklısın. Straplez elbise çok daha iyi durdu ikimizde de. Umarım Julie belinin bu kadar üstümüze oturmasına bozulmaz."

Willow güldü. "Kendi karnı büyüdüğü için bize kızar mı dersin? Evlendikten hemen sonra biz de bebek istiyoruz. Ben hap kullanmayı bırakacağım düğünden birkaç hafta önce."

"Ben hap olayını hiç sevmiyorum zaten."

"Ben de ama prezervatifler tam olarak güvenli olmayınca..."

"Güvenli değil mi?"

"Biliyorsun yüzde doksan yedi diyorlar ama bence gerçek hayatta o kadar bile korumuyor."

Willow konuşmaya devam etti ama Marina dinleyemedi. Onlar sadece prezervatif ile korunmuşlardı. Todd ona hap kullanıp kullanmadığını sormamıştı hiç. Sadece iki gece birlikte olmuşlardı. Hamile kalmış olamazdı. Olabilir miydi?

İki buçuk saat sonra gelinlik mağazasından çıkabilmişti. Willow onunla birlikte Julie yerine yaptırdığı gelinlik provası için de kalmıştı. Çıkar çıkmaz bir eczaneye gidip, iki farklı hamilelik testi satın aldı.

Takvimde sayınca geciktiğini fark etmişti. Sadece birkaç gündü ama yine de endişelenmişti. Hamile kalmış olamazdı.

Todd'un anlattığı korkunç hikayeleri hatırladı. Eğer hamile kalmış ise Todd onun diğer kadınlar gibi olduğunu düşünecekti. Ona asla güvenmezdi.

Korkmuş bir şekilde iki testi de yápıp, sonuçları beklemeye başladı. İki çubuğa da bakıyordu. Sonucu görünce inledi.

Birine göre hamileydi, diğerine göre değil.

Sonucu tam olarak bilmeye ihtiyacı var. Testlerden birinin kutusunu alıp, üzerindeki ücretsiz müşteri danışma hattını aradı.

"Merhaba," dedi telefondaki kibar kadına. "Ben biri sizin markanız diğeri başka bir marka olan iki test yaptım. Sizin ki pozitif diğerj negatif çıktı. Hangisine inanmalıyım?"

"Bu pek iyi değil. Kaç gün geciktiniz?"

"Sadece birkaç gün."

"Bu durumda ben beklemenizi öneririm. Bir hafta sonra testi tekrarlayın. Başka testler alıp bugün de deneyebilirsiniz ama diğer seçenek daha doğru olur. Ya da en sağlam seçenek doktora gitmek."

Marina teşekkür edip kapattı. Doktora gidemezdi, çünkü doktoru annesinin arkadaşıydı. Başka bir doktor bulup, randevu almak zaten bir hafta sürerdi. Bekleyip testleri tekrar yapmak en doğru seçenek görünüyordu.

Ama mantıklı düşünmek midesindeki sancıyı kesmiyordu. Hamile miydi? Bu mümkün müydü?

Bir bebek sahibi olma endişesi ve Todd'un onun hakkında düşüneceklerinden duyduğu korku arasında bölünmüştü.

Konuşma ihtiyacı ile Willow'u aradı ama telesekreter çıktı. Muhtemelen onlar bebek yapmak için çalışmaya başlamışlardı.

Hala konuşma ihtiyacında olduğundan bilgisayarını açtı.

Kime: Julie_Nelson@SGC.usa
Kimden: Marina_Nelson@mynetwork.LA.com

Merhaba. Burada gün ortası olduğuna göre, orada gece yarısı olmalı. Bu büyük bir problem çünkü konuşmaya ihtiyacım var. Ama aramaya çalışma, milyonlarca dolar tutar ve yarın tüm gün derste olacağım. Bu sadece...

Tamam, bunları okurken sabah kahveni içiyor olma. Ben geciktim. Gecikmek gibi gecikmek. O yüzden iki hamilelik testi aldım. Bir tanesi hamilesin diyor, diğeri değilsin. Danışma hattındaki kadın bir hafta bekleyip, testi tekrar etmemi söyledi. Bana da mantıklı geldi. Sadece bir hafta beklemek? Nasıl?

Çocuklarım olsun istiyorum. Hamile olmaya aldırmazdım, tabi Todd olmasa. O insanlara güvenen biri değil, ona hak vermiyor değilim. Hamile olduğumu söylediğimde bana söyleyeceklerini tahmin edebiliyorum. Onu kandırmaya çalıştığımı düşünecek. Bu korkunç.

Daha da kötüsü... şimdi söyleyeceklerimi, hiç kimseye söyleyemezsin. Sanırım ona aşık oldum.

Marina yazmaya ara verdi, derin bir nefes aldı.

Hayır, yanlış oldu. Ona aşık olduğumu biliyorum. Bir süredir ona aşığım. Belki de başından beri. Heyecanlıyım ve korkuyorum. Ya annem gibiysem? Ya değilsem? Ya güçlü olamazsam? Bu da bir olasılık. Ama bu Todd. Bana gerçek bir ilişki için güvenebilir mi? Ya gerçek bir ilişki ister mi? İstese bile, hamile olmam her şeyi mahvedecek.

İşte benim günüm böyle gidiyor. Bana yaz. Konuştuğumuz için şimdi kendimi daha iyi hissediyorum. Dinlediğin için teşekkürler.

Marina o gece pek uyuyamadı. Derste kendini toplamakta zorlandığı için öğrencilerinden biri ona kaşlarını çatarak bakmıştı. Dersten çıktığında tek düşündüğü şey uyumaktı.

Otoparka gittiğinde tanıdık pahalı arabanın yanına yanaştığını fark etti. Cam açılınca, Todd'un kızgın bakışlarıyla karşılaştı.

"Bin arabaya," dedi. "Konuşmamız gerekiyor."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Biliyordu.Bakışlarının soğukluğundan anlayabiliyordu.

Marina şaşırmadı. Julie kesin Ryan'a söylemişti. Ryan ile Todd da kardeş gibi yakındılar.

"Seni evine kadar takip ederim," dedi. Todd ile yapacakları konuşmanın iyi bir noktaya gitmeyeceğini bildiğinden, hareket özgürlüğünü korumayı tercih etti. Onu bir yerlere götürmesi için beklemek istemedi.

Genç adam bir şeyler söylemek için ağzını açtığında, izin vermedi ve devam etti Marina. "Bana en azından bu kadar güven."

"Neden?" diye sordu sertçe. Ama yine camını kapatıp, arabasını manevra yapabilmesi için birkaç metre geriye çekti.

Yirmi dakika sonra, tanıdık kıvrımlı taş döşeli yoldan geçip, artık sevmeye başladığı büyük evin önüne vardılar. Arabasından inerken, beklenti ve panik içinde olduğunu hissetti. Onun hakkında bildiklerine dayanarak, Todd'un bu durumu pek de hoş karşılamayacağını biliyordu.

Hiçbir şey konuşmadan evin içine girdiler. Marina konuşmaya başlaması gerekenin kendisi olduğunu düşündü ama nasıl başlayacağını bilmiyordu. Aslında ne bildiğini de bilmiyordu. Belki de başlamak için bu iyi bir noktaydı.

Todd'u çalışma odasına kadar izledi ve çantasını deri koltuklardan birinin üzerine koydu, kitaplarla çevrili odada.

"Ryan sana özet mi geçti, yoksa mailimi iletti mi?" diye sordu birden yazdıklarının arasında aşk itirafı da olduğunu hatırlayarak. Tabi ki Julie bunu nişanlısı ile paylaşmamıştır.

"Bana olayları söyledi." Karnının ortasına bakarak devam etti. "Hamile olduğunu düşündüğünü."

Sesinin tonundan Todd'un ne düşündüğünü anlayabiliyordu. Yine de vücut dili son derece kontrollüydü. O yüzden biraz daha iyi hissetmeliydi ama hissedemedi. Sesinde soğukluk ve acı ton, odadaki tüm sıcaklığı alıp götürmüştü. Odanın ısısının iyi olmasına rağmen, ürpermesine engel olamadı.

"Hamile olduğumu tam bilmiyorum," dedi. "Sana iki hamilelik testinden bahsetti mi?"

Masasının arkasında hareket etti ve yüzünü ona döndü. "Açık olacağım. Senden çok daha tecrübeli kadınlar tarafından kandırıldım, Marina. Bu oyunu kazanamayacaksın."

Marina kendini tokatlanmış gibi hissetti. "Ben oyun oynamıyorum. Nasıl oynayabilirim? Öyle biri değilim ve olmadığımı biliyorsun. Beni tanıyorsun, Todd."

"Tanıyor muyum? Bu işin içine bir milyon dolar için giren sensin."

Marina ona baktı. "Saçmalama. O Ruth'un çılgınca bir fikri."

"O parayı masadan almaya kalkınca, ona hayır dedin ama."

Omuriliğinden yukarı bir soğukluk yükseldi. "Şaka yapıyordum. Sadece bir şakaydı."

İfadesinde hiçbir şey ona inandığını göstermiyordu. Duvarlar üzerine gelmeye başlamıştı.

Ona doğru bir adım attı. "Bu delilik. Biz arkadaş olduk. Birlikte güldük. Umutlarımızdan ve hayallerimizden bahsettik. Ben para için kimseyi kandıracak bir fahişe değilim. Kahretsin, Todd, seni tuzağa düşürmedim. Birlikte olmamızı sen de istedin. Sen çok daha istekli olan taraftın."

Bir çekmeceyi açtı ve bir yığın kağıt çıkardı. "Hamile olduğunu iddia etmeye devam edersen, benim seçtiğim bir doktorda bu durumun bağımsız bir test ile onaylanmasını isteyeceğim. Test için ben ve avukatım orada olacağız."

"Hamile olduğumu iddia etmek mi?" dedi alçak ve titreyen bir sesle. "Sana bilmediğimi söylüyorum. Daha ne kadar dürüst olabilirim?"

Bunu da duymazlıktan geldi.

"Eğer hamileysen, doğumdan hemen sonra DNA testi ile babalığımın onaylanmasını isteyeceğim. Eğer ben babasıysam, o zaman bir velayet anlaşması yapmamız gerekecek." Marina'ya baktı. "Yerinde olsam bu savaşı kazanacağıma güvenmezdim."

Gözlerini kapadı ve bebek sahibi olma konusundaki planlarını hatırladı. Planı bu muydu? Bebeğini alacak mıydı?

"Bu benimle ilgili değil. Geçmişinle ilgili. Bu kadınların yaptıklarının bedelini bana ödetmek istiyorsun."

"Ruth para teklifini geri çekmeyi önerdi mi?"

Ona karşı dürüst olacaktı. "Evet."

"Sen ona öyle kalmasını söyledin mi?"

"Evet. Bu çok saçma. Her şey bir şakaydı. Gerçek para yoktu ortada. Ben kardeşim için mükemmel bir düğün istedim. Başta senden hoşlanmıyordum. Sonra arkadaş olduk ve çok güzeldi. Bu kadar, Todd. Olayı çirkinleştirme şimdi."

"Sana inanmam için bir sebep söyle."

"Güven tartışılmaz. Zamanla kazanılır. Güvenmemene sebep olacak ne yaptığımı söyle bana."

"Sana milyonlarca sebep verebilirim. Hamile kalman baştan beri ne istediğini gösteriyor."

Endişe içini kaplamıştı. "Bir şakaydı o," dedi, sonra sustu. Ne anlamı vardı ki?

Marina çantasını aldı ve cep telefonunu çıkardı. Ruth'un telefonu kayıtlıydı, hemen aradı.

"Merhaba, ben Marina," dedi Ruth yanıt verince. "Sana bir milyon dolarla ilgilenmediğimi söylemek istedim. Her ne olursa olsun, istemiyorum."

Büyükannesini içini çekti. "Hiçbir zaman istememiştin ki, hayatım."

"Todd öyle düşünmüyor."

"Oh, evet. Ama o takıntılıdır. Sonunda anlayacaktır."

Marina onun gözündeki ateş saçan, kızgın ifadeye baktı. "Bundan pek emin değilim."

"Çok uğraşman gerektiğini düşündürdüğünü biliyorum ama sonunda buna değecektir. Sadece biraz inan."

"Denerim." Telefonu kapattı.

İnanç. Dünyada bu duygudan yeterince var mıydı?

"Bu bir şey ifade etmiyor. Daha fazlasını benden alabileceğini biliyorsun."

Sonunda Marina anlamıştı. Kazanamayacaktı. Sonuç netti.

"Hamilelik olmasa başka bir şey olurdu," dedi daha çok kendi kendine konuşur gibi. "Bana güvenmemeye kararlısın. İnsanlar aradıklarını bulurlar hep. En kötüyü beklersen, onu bulursun."

Derin bir nefes aldı. "Ben annem gibi olmaktan korkuyordum. Kendimi bir erkek için kaybedeceğimden korkuyordum. Her zaman beni sevmeyecek bir adama kapılmanın korkusunu duydum. Kafasında büyük bir sorun olan bendim."

Cep telefonunu cebine yerleştirdi ve çantasını aldı. "Ama ben değilmişim. Seninle risk almaya karar verdim. Çok korkuyordum ve endişeliydim, ama o adımı atmaya hazırdım. Korkularıma aldırmamaya kararlıydım. Ama sen istemiyorsun."

Todd'un ifadesi değişmemişti. Neden kendisini anlattığını bilmiyordu, bir tür kapanış konuşmasıydı belki de.

"Bu işin içinde para için olmadığıma inanmanın tek yolu hamile olmamam ve bir daha karşına çıkmamam olur. Bebek sahibi olmak konusunda bir şey yapamam, ama hayatından çıkabilirim. Eğer gerçekten hamileysem bir çözüm buluruz. Ama bu bebeğimi alman anlamına gelmez. Düğünde birbirimize katlanmak zorundayız. Sonra birbirimizin hayatlarından uzak dururuz."

Odanın kapısına yürüdü, sonra durdu ve döndü. "Korktuğunu biliyorum, Todd. Ben de korkuyorum. Ama sana aşık olduktan sonra korkularımla yüzleşmeye karar verdim. Belki beni önemsemiyorsun, anlıyorum bunu. Ama hayatın boyunca kimseyi önemsemezsen, o fahişeler kazanacak. Sen de hak ettiğin hayatı yaşayamayacaksın."

Dış kapı kapanana kadar bekledi, çalışma odasından çıkmak için. Evin boşluğu üzerine ağırlık yapmıştı ama onun ihanetini öğrendiği zaman yaşadığı kadar değil. Güvenebileceği bir tek kadın varsa, o da Marina'ydı. Ama o da diğerleri gibi davranmıştı.

Hamile, diye düşündü. Eğer bu oyunu oynamak istiyorsa, o da yanıt verecekti. Bebeği alıp istediği aileyi kurmaya başlayabilirdi. Bir dadı tutup, kendisi de baba olurdu.

Marina annelik için mükemmel adaydı. Akıllı, güzel, sağlıklı. Bebeğin bedelini ona ödeyecekti bir şekilde.

Plan buydu ve planı olduğu zaman kendini iyi hissederdi. Ama bugün değil. Göğsünde bir delik vardı ve canı yanıyordu.

Bir şeyleri kırıp dökmek istiyordu. Yumruğunu duvara vurdu. Onlar gibi olmasını istememişti. Ona güvenmek istemişti.

Ama güvenemezdi. Eğer ona yalvarsa, itiraf etse ona ikinci bir şans bile verebilirdi. Hatta bir de onu kullanmanın en iyi yolu olan seni seviyorum kelimelerini kullanmasaydı. Bunu asla affedemezdi.

Marina göz yaşları içinde boğulacağını biliyordu. Göz yaşları aktı, aktı, aktı. Bedeni hıçkırıklarla sarsılıp duruyordu. Çektiği acı daha önce yaşadıklarından çok daha kuvvetliydi. Yaşaması için gerekli hava kesilmiş gibi hissediyordu. Sadece canı yanıyordu, ağladı ve daha iyi hissedebilmek için dua etti.

Willow onu kollarına aldı ve yumuşak seslerle sakinleştirmeye çalıştı. Ama seslerle, kelimelerle değil. Kelimeler yoktu.

"Onu sevmekten nasıl vazgeçeceğim?" diye sordu ona Marina. "Bana nasıl yapacağımı söyle."

"Bilmiyorum." Willow sakince itiraf etmişti. "Ama bir yolunu bulacağız birlikte."

Bir hafta sonra, çiçek siparişlerini vermek için çiçekçinin ofisinden içeri girdi. Todd. Düğünün Ryan ve Julie için mükemmel olduğundan emin olmak istiyordu. Ama dikkati daha çok Marina'yı tekrar görecek olmasına odaklanmıştı.

Marina'nın onu aramasını beklemişti, ama aramamıştı. Bu ne anlama geliyordu? Onu sevdiğini iddia etmişti ama ona ulaşmaya çalışmamıştı bile. Ona aşık olsaydı, onu geri kazanmaya çalışması gerekmez miydi?

Onun denemeye devam etmesini çok istemişti ama onunla bir kere bile iletişim kurmaya çalışmamasından çok rahatsız olmuştu. Çiçekçi ile iletişimi o kurduğundan, randevuyu ayarlamak için onu aramak zorunda kalmıştı. Daha da rahatsız edici olan, onun telesekreteri ile karşılaşınca hayal kırıklığına uğramıştı.

Ona tekrar ulaşmayı denemek yerine ona mesaj bırakarak doğru olanı yapmıştı. Marina onu geri aramamıştı. Şimdi çiçeklerle çevrili bir şekilde, onu görmeyi beklerken bulmuştu kendisini.

Böyle hissetmemesi gerektiğini biliyordu. Marina'nın onu kandırdığını biliyordu. Ama bu içinden yükselen beklentiyi durdurmaya yetmiyordu.

Marina randevuları için tam zamanında içeri girdi.

Todd kendisini tepkisiz tutmaya çalışsa da, vücudu onun yakınlığına tepki veriyordu. Marina çok güzeldi, biraz solgun olmakla birlikte. Parmakları onun altın sarısı saçlarına gömülmek için kaşınıyordu. Onun her yerine dokunmak, sesini ve gülüşünü duymak

için büyük bir istek duyuyordu. Eğilip onun vücudunun kokusunu içine çekmek istedi.

Kahretsin. Ona neler oluyordu böyle? Ona neler yaptığına bak.

Ne yapmıştı? Hamile olma olasılığı mı? Söylediği gibi Marina ile yatmak için o çok daha istekliydi. Korunmuşlardı ve işe yaramamıştı. Her ikisi de eşit derecede suçlu değil miydi? Marina'nın kendisini kandırmaya çalıştığına gerçekten inanıyor muydu?

"Bir saat içinde dersim var," dedi Marina. "Neden çiçeklerin son seçimini sen yapmıyorsun?" Ona birkaç kağıt uzattı. "Burada Julie'nin gelin buketi için düşündükleri var. Eminim Beatrice iyi bir öneri getirecektir."

"Sen kalmıyor musun?" dedi aptal gibi göründüğünü bilerek. Saçma bir şekilde öğleden sonrayı birlikte geçireceklerini düşünmüştü.

"Hayır. Dersi kaçıramam. Düğün gelecek hafta, biliyorum, ama her şey hazır. Julie ve Ryan da bu hafta sonu gelmiş olacak."

Marina çevresine bakındı, yalnız olup olmadıklarını kontrol eder gibiydi. Sonra sesini alçalttı. "Karışık mesaj bu arada çözüldü. Hamile değilmişim."

"Testleri tekrar yaptın mı?"

"Yapmama gerek kalmadı."

Bebek yoktu. Marina'nın yüzündeki ifade ne hissettiği konusunda hiçbir ipucu vermiyordu. Ama Todd üzüntü hissettiği için şaşırmıştı.

Üzülmek? Marina'yla bebek sahibi olmayı mı istiyordu gizlice?

"Rahatladığına eminim," dedi Marina. "Ben rahatladım. Bebek sahibi olmayı istemediğimden değil. Seninle yapmak istemedim."

Kelimeleri görevini yapmıştı. Onu delip geçmişti, yaralayarak.

"Bu şartlar altında," diye başladı Todd.

Marina başını salladı. "Üzgün olduğunu biliyorum. Bana söylediğin ve yaptığın şeylerin telafisi olamaz. Beni bebeğimi almakla tehdit ettin. Para için yalan söylemekle suçladın beni. Gerçekleri

bilmeden benim hakkımda karara vardın. Benim hakkımda çok yanıldın. Ben para için seninle olmadım."

Omuzlarını silkti. "Beni asıl inciten, senin inanmamış olman. Söylediklerine kendin de inanmıyordun ama itiraf edemedin. O yüzden saldırdın. İşte bunu aşamam. Senin hakkında yanılmışım. Özel olduğunu düşünürken yanılmışım. Aşık olabileceğim adam olduğunu düşünürken yanılmışım."

Daha önce söylediği gibi, çıkıp gitti ve Todd'u yalnız bıraktı.

Ama bu sefer farklıydı. O giderken Todd ne kadar büyük bir şey kaybettiğini biliyordu. Hamileliğe, kendi geçmişine, Marina'nın endişelerine rağmen, Todd ona aşık olmuştu.

Ama bunu çok geç fark etmişti. Ona daha önce söylediği gibi, yaşananlar affedilemezdi.

ONİKİNCİ BÖLÜM

Salı günü işten sonra Todd postaya bakıyordu. Daha kalın bir zarf ilgisini çekti. Belinda çektiği resimleri göndermişti.

Resimleri alıp çalışma masasına oturdu. Işığı yakıp altında dikkatle inceledi. Marina kollarındaydı. Bakışlarında çok özel şeyler vardı. Birinde bir gülüş, birinde şehvetli bir istek vardı. Ama ortak olan şey o mavi gözlerde gördüğü aşktı.

Büyük bir acı içini kapladı. Onu kaybetmişti. Onun için neler hissettiğinin farkına varmadan, hayatından çıkıp gitmesine izin vermişti. Ona ne kadar önem verdiğini fark etmeden ve onun hayatında neleri değiştirebileceğini anlayamadan.

Kendini yalnız hissetti onun yokluğunda. Marina'nın onu sevmesini, ona ihtiyaç duymasını istiyordu. Sadece yatakta değil, tüm hayatında. Onu özlemesini, onunla yaşlanmasını istiyordu.

Oysa onu sevmediğini söylemişti. Bir an gözlerini kapattı, sonra resimlere tekrar baktı. Marina sevgisini o kadar kolay verebilecek bir kadın değildi. Duygularını unutması mümkün müydü, yoksa çok incindiği için blöf mü yapıyordu? Hala bir şansı olabilir miydi?

Ayağa kalktı. Her zaman istediğini almak için çalışan bir adam olmuştu. Bunu iş için yaparken sevdiği kadın için çok daha fazlasını yapabilirdi.

Prova yemeği Perşembe akşamıydı. Marina bütün günü sıcak bigudilerle düz saçlarını dalgalandırmaya çalışarak geçirdi.

Normalde aldırmazdı ama Todd ile birkaç saat geçireceklerdi. Gururu önemli olduğundan mümkün olduğunca güzel görünmek istiyordu. Hatta onu kötü hissettirecek kadar güzel olmalıydı.

Aslında onu görmeye korkuyordu. Düğün provası da önemli değildi ama yemek başka bir şeydi. Yemekte sadece aile olacaktı. Bu da küçük bir masa ve bol sohbet demekti. Eğer çok sessiz olursa veya Todd ile konuşmazsa kesin dikkat çekecekti. Todd ile yaşadıklarını annesi bilmiyordu, tabi Ruth veya Julie anlatmadıysa.

Koyu mavi elbise gözlerinin rengini belirginleştirmişti. Makyajı tamamdı. Saçındaki bigudileri çıkardı. Başını eğip, bukleleri eliyle taradı. Seksi ve güzel göründüğüne ikna olunca, saç spreyini almak için elini uzattığında, eli bir ele değince çığlık attı.

Birden ayağa kalkıp, geriye doğru birkaç adım attı. Todd yatak odasında yanı başında duruyordu. Yatağı yapılmamıştı, ortalık dağıttığı eşyalarıyla doluydu, ama kalbinin hızını düşününce dağınıklık pek de önemli değildi. En azından giyinikti.

Todd'un takım elbise içinde ne kadar hoş durduğunu görünce saçlarını kontrol etmek için aynaya göz attı. Fena değildi.

"Burada ne yapıyorsun? Kapıyı neden çalmadın ve nasıl açtın?"

"Çok çaldım. Kapı da açıktı. Kapını kilitli tutmalıydın."

"Buraya kadar kapımı kilitlememi söylemeye mi geldin?"

Onu hala çok seviyordu. Söylediklerine ve yaptıklarına rağmen onu sevdiğini biliyordu Marina. Kendini kollarına atmak istiyordu.

"Neden buradasın?" diye sordu genç kadın.

"Seninle konuşmak istedim. Açıklamak istediğim şeyler var."

Prova yemeği. "Ailemle beraberken garip olacak ama sonuçta yıllardır çıkmıyoruz. Herkes bilmiyor bile. Sadece kardeşlerim ve büyükannem. Sadece düğünü birlikte hazırladık, o kadar."

Karanlık gözlerini Marina'ya dikti. "Olanlar bu kadar mı?"

"İtiraf edeceğim kısmı bu."

"Bu gece kadeh kaldıracağım. Konuşmamı dinleyip, yorum yapmanı isteyecektim."

Tavsiyesini mi istiyordu? Daha kötüsü o da vermek istiyordu.

"İncil aşkın iyi olduğunu der. Okul aşkın tarihi değiştirdiğini söyler. Bilim adamları aşkın kimyasal olduğunu. Şairler aşk ölümsüz der. Ama gerçek aşk daha fazlasıdır. İnanmaktır ve risk almaktır. Aşk sadakattir ve daima orada olduğuna inanmaktır. Aşk, kendinize ve karşınızdakine inanmaktır. Julie ve Ryan, gerçek aşk için."

Todd'un cümleleri Marina'yı sarmıştı. Hem gülmek hem ağlamak istiyordu.

"Harika. İkisi de çok etkilenecekler."

Todd ona doğru bir adım attı. "Ben bunları gerçekten hissediyorum. Önce Ryan Julie'ye güvendiği için ona kızmıştım. Sonunda Julie'yi tanıdım ve Ryan için mutlu oldum. Onun sahip olduğuna özenmedim, şu ana kadar."

"Bunu bilmek güzel," dedi güçlükle kurumuş boğazıyla.

"Geçmişimi biliyorsun. Kendimi neden geri çektiğimi biliyorsun. Korktuğumu biliyorsun. Aman Tanrım, inanamıyorum, korktuğumu bile itiraf ettim."

"Neden olduğunu bilmiyorum."

"Hamile olduğunu söylediğinde, onlar gibi olduğunu düşündüm. Çok kızgındım ama sana olduğumdan çok kendime. Senin farklı olmanı istediğim için kızgındım. Söylememem gereken bir sürü şey söyledim. Hatalıydım. Çünkü sen onlar gibi değildin."

Marina'nın gözleri yaşlarla doldu, gözlerini kırptı. Todd ona doğru bir adım attı.

"Marina, bana bebek olmadığını söylediğinde üzüldüm. Seninle çocuk sahibi olmayı istiyorum. Seni seviyorum. Seninle evlenmek

ve seninle yaşlanmak istiyorum. O evde seninle birlikte yaşamayı ve hayatımdaki her şeyi değiştirmeni istiyorum. Sonsuza kadar inanmak istiyorum."

Marina duygusal sınırdaydı, onun bu sözleri ona söylediğine inanmakta güçlük çekiyordu. Sonra önünde diz çöküp, elini eline alıp sorduğunda şok oldu. "Beni affedebilir misin? Bana bir şans daha verebilir misin? İnanmak için bir adım atıp, bana inanır mısın? Benimle evlenir misin?"

Gözyaşlarına boğulmak istemedi, ama öyle oldu. Başıyla onaylaması yeterli olmuştu demek ki, Todd ayağa kalkıp onu kendine doğru çekti. Kollarının arasındayken, onunlayken kendini güvende hissettiğini anladı.

Todd ona sıkıca sarıldı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı kulağına. "Sanırım seni en başından beri seviyorum. Arkadaş olmak güvenli geldiği için, onun arkasına saklandım. Bir gün uyandığımda, bir parçam haline geldiğini gördüm. Söylediklerim ve davranış şeklim için çok üzgünüm."

"Önemli değil. Seni anlıyorum." Marina ona baktı ve gözyaşlarının arasından gülümsedi. "Ben de seni seviyorum."

Eliyle genç kadının gözyaşlarını sildi. "Fikrini değiştirmemene çok sevindim."

"İstedim ama başaramadım. Tek adama aşık olabilen kadınlardanım demek ki."

"Tanrı'ya şükür."

İkisi de güldüler. Sonra Todd onu öptü. Dudakları değdiğinde tüm dünya eski haline gelmişti.

"Provaya gitmeliyiz," dedi Todd nefes almak için durduklarında. "Ama önce..."

Cebinden küçük bir kutu çıkardı. "Bu büyükannemindi. Eğer beğenmezsen başka bir şey alabiliriz."

Kutuyu açtığında, Marina'nın nefesi kesildi. Kadife kumaşın içinde pırlanta bir yüzük vardı. Kocaman bir taş, daha küçük taşlarla çevrelenmişti. Işık üzerinden yansıyıp, ona göz kırpıyordu.

"Bu çok güzel," diye fısıldadı. "Ama bu gerçekten…"

"Büyük?" Güldü. "Astonlar hafif şeyleri sevmez. Bu toplam sekiz karat."

"Aman Tanrım."

"Çok mu fazla?"

"Alışırım."

Yüzüğü parmağına taktığında mükemmel oturdu.

"Senin için yaratılmış," dedi onu öperek. "Seni seviyorum."

"Ben de seni." Önce ona sarıldı sonra geri çekildi. "Şimdi Dördüncü Todd Aston olacak anlamına mı geliyor bu?"

"Muhtemelen."

Yüzüğe baktı ve parmağından çıkardı.

"Düğünden sonra mı?" diye sordu Todd.

"Julie ve Ryan'ın gecesi olmalı bu. Eğer senin için uygunsa."

"Kutlamak için bütün ömrümüz var. Bence tamam."

Yüzüğü kutuya koydu, kutuyu da aynanın önüne. Sonra birlikte çıktılar.

"Düğünümüz için bazı fikirlerim var," dedi Todd, Marina çantasını alırken. "Renkler, masa örtüleri."

Marina güldü. "Yani birlikte planlamayı mı öneriyorsun?"

"Bu düğünde iyi iş becerdik. İyi bir takımız."

"Evet, öyleyiz.

SON